

การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล
เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF A LITERATURE TEACHING MODEL
USING THE SQ4R TEACHING METHOD AND DIGITAL STORYTELLING
TO ENHANCE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' ABILITIES
IN THAI LITERATURE CRITICISM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Technology and
Communications

Department of Educational Technology and Communications

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

โดย

น.ส.ปาริชาติ จารุติลกุลกุล

สาขาวิชา

เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอกนถน บางท่าไม้)

ปาริชาติ จารุติลกกุล : การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. (DEVELOPMENT OF A LITERATURE TEACHING MODEL USING THE SQ4R TEACHING METHOD AND DIGITAL STORYTELLING TO ENHANCE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' ABILITIES IN THAI LITERATURE CRITICISM) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ศ. ดร.เนาวนิตย์ สงคราม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย 2) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย โดยกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ (15 คาบเรียน) โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling method) เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล และแผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยและแบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนโดยใช้รูปแบบฯ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เนื้อหาวรรณคดีไทย 2) กิจกรรมการเรียนรู้ 3) ใบงาน 4) การประเมินผล 5) แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ โดยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขึ้นวางแผนระดมความคิด 2) ขึ้นอ่านเอาเรื่อง 3) ขึ้นวิเคราะห์ 4) ขึ้นวิพากษ์วิจารณ์ ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (t-test = -9.128)

สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2564 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6380103227 : MAJOR EDUCATIONAL TECHNOLOGY AND COMMUNICATIONS

KEYWORD: literature teaching, SQ4R teaching, digital storytelling, Thai literature criticism

Parichard Jarudilokkul : DEVELOPMENT OF A LITERATURE TEACHING MODEL USING THE SQ4R TEACHING METHOD AND DIGITAL STORYTELLING TO ENHANCE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' ABILITIES IN THAI LITERATURE CRITICISM. Advisor: Prof. NOAWANIT SONGKRAM, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to develop a literature teaching model using SQ4R teaching and digital storytelling to enhance student's abilities in Thai literature criticism, 2) to study the results of using a literature teaching model using SQ4R teaching and digital storytelling. The participants in the model experiment were 40 Matthayomsuksa 1/2 secondary school students. They were selected using the purposive sampling method. The experiment period was five weeks (15 class periods). This research consisted of a one group pretest–posttest design. The research instruments used were model evaluation form and a lesson plan. The data collection instruments comprised of a Thai literature criticism test, and a questionnaire of student's opinions toward the model. The data were analyzed using mean, standard deviation and t-test.

The result showed that a literature teaching model using SQ4R teaching and digital storytelling to enhance secondary school student's abilities in Thai literature criticism required five components: 1) literature content, 2) learning activities, 3) worksheets 4) test and 5) learning resources and learning tools. The learning process consisted of 4 steps: 1) brainstorming planning 2) reading comprehension 3) analytical, and 4) critical. The result of the experiment using the teaching model was that student's average post-test score of ability to criticism of

Field of Study: Educational Technology and Communications Student's Signature

Academic Year: 2021 Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความเมตตากรุณาจาก ศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการคอยให้คำชี้แนะ ตลอดจนถ่ายทอดวิชาความรู้ในแขนงต่าง ๆ จนทำให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เอกนถน บางท่าไม้ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย ตลอดจนพิจารณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์และสำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาและสละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภายในภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และอาจารย์ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ประสบการณ์ที่มีค่า และเป็นที่กำลังใจที่ดีให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในโอกาสต่าง ๆ เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนสารวิทยา และคณะครูโรงเรียนสารวิทยา ที่อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ ครอบครัวที่คอยสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น คอยให้กำลังใจที่ดีเสมอมา จนทำให้การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ปาริชาติ จารุติลลกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
คำจำกัดความงานวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. การสอนวรรณคดี.....	10
1.1 ความหมายของวรรณคดี.....	10
1.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี.....	10
1.3 องค์ประกอบของวรรณคดี.....	13
2. การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	15

2.1 ความหมายการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	15
2.2 องค์ประกอบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล.....	16
2.3 ขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	19
2.4 ประโยชน์ของการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	22
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล.....	23
3. วิธีการสอนแบบ SQ4R.....	25
3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบ SQ4R.....	25
3.2 ขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R.....	26
3.3 ประโยชน์ของการสอนแบบ SQ4R.....	28
3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ SQ4R.....	28
4. การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม.....	30
4.1 การอ่านเชิงวิเคราะห์ที่วิจารณ์.....	30
4.2 ความหมายการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม	35
4.3 หลักการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม.....	36
4.4 ขั้นตอนในการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม.....	37
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	39
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	45
ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่อง แบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา	47
ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	52

ระยะที่ 4 นำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบ ดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอน แบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์ วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	64
ตอนที่ 2 ผลของการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	69
ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	78
ตอนที่ 3.1 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
ตอนที่ 3.2 ผลวิเคราะห์แบบทดสอบ(ค่าความยากง่าย)	79
ตอนที่ 3.3 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน	79
ตอนที่ 3.4 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนวรรณคดี โดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา	80
ตอนที่ 4 ผลของการนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	82
บทที่ 5 ผลการวิจัย.....	84
ตอนที่ 1 บทนำ.....	85
ตอนที่ 2 รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	89

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่อง แบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา ไปใช้	96
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
วิธีการดำเนินการวิจัย	98
สรุปผลการวิจัย.....	100
อภิปรายผล.....	106
ข้อเสนอแนะ.....	113
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	113
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	114
บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก.....	122
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ	123
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	126
ภาคผนวก ค ตัวอย่างเว็บไซต์ประกอบการเรียนตามรูปแบบการสอนวรรณคดี.....	191
ประวัติผู้เขียน.....	197

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางสรุปองค์ประกอบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	18
ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	22
ตารางที่ 3 แสดงขั้นตอนและผลลัพธ์ในการศึกษาสภาพและความต้องการของการจัดการเรียนการสอน.....	40
ตารางที่ 4 แสดงขั้นตอนและผลลัพธ์การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	41
ตารางที่ 5 แสดงขั้นตอนและผลลัพธ์การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา	42
ตารางที่ 6 ตารางแสดงขั้นตอนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบ ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา .	49
ตารางที่ 7 ตารางสังเคราะห์ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์.....	55
ตารางที่ 8 ตารางแสดงแบบทดสอบการความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย.....	58
ตารางที่ 9 แบบแผนการทดลองการเรียนรู้ด้วยรูปแบบฯ โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน..	59
ตารางที่ 10 แสดงค่าเรียนของกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ	60
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายชื่อตามสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่คาดหวัง และค่า Modified priority needs index (PNI _{Modified}).....	65
ตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของต้นแบบรูปแบบฯ.....	76
ตารางที่ 13 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
ตารางที่ 14 แสดงค่าความยากง่าย อำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย	79

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความสามารถ
การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีของกลุ่มตัวอย่างในระยยะก่อนเรียนและหลังเรียน 80

ตารางที่ 16 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การ
สอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ
การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา 81

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเหมาะสมของรูปแบบฯ 83

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ภาพที่ 3 รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	90
ภาพที่ 4 แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ.....	92
ภาพที่ 5 ตัวอย่างกิจกรรมชั้นวางแผนระดมความคิด.....	93
ภาพที่ 6 ตัวอย่างกิจกรรมชั้นอ่านเอาเรื่อง.....	94
ภาพที่ 7 ตัวอย่างกิจกรรมชั้นวิเคราะห์.....	95
ภาพที่ 8 ตัวอย่างกิจกรรมชั้นวิพากษ์วิจารณ์.....	96

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

วรรณคดีไทยเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดมุมมอง แง่คิดและความรู้สึกของผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ทราบและเป็นการสะท้อนสภาพบริบทของสังคมในยุคสมัยนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้แฝงอยู่ในวรรณคดีที่ผู้อ่านต้องมีจินตนาการจึงจะสามารถล่วงรู้เรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อ กรณิษฐ์ ชายป่า และคณะ (2563) วรรณคดียังคงมีความสำคัญและได้รับยกย่องว่าเป็นเอกมาและบรรจุให้อยู่ในหนังสือเรียนเพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาประเพณี วิถีชีวิต คุณค่าของวรรณคดีที่ยังคงอยู่ทุกยุคทุกสมัยจะต่างไปก็ตรงที่อาจเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยและเหมาะสมกับเรื่องการสอนให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยประเทศไทย 4.0 ให้มากขึ้น (กิตติยา รัศมีแจ่ม, 2561) การศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม นับเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เนื่องจากผู้ศึกษาต้องเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การวิจารณ์อันได้แก่ วรรณกรรมวิจารณ์ (literary criticism) หมายถึง การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณกรรมเรื่องหนึ่ง ๆ และทฤษฎีวรรณกรรม (Literary theory) หมายถึง การแสวงหาความรู้ทั่วไปและธรรมชาติของวรรณกรรม อันเป็นการสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการวิจารณ์วรรณกรรมที่แตกต่างและหลากหลาย (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2560) จึงมีการคัดเลือกวรรณคดีที่โดดเด่นและเป็นยอดในด้านต่าง ๆ โดยมุ่งหวังว่าเมื่อได้บรรจุวรรณคดีหรือวรรณกรรมเข้าไว้ในหลักสูตร การศึกษาอย่างน้อยก็ปรากฏเป็นรูปธรรม ให้เด็กรุ่นใหม่ได้อ่านได้ผ่านหูได้ผ่านตา รับอรรถรสต่าง ๆ จากการอ่านแล้วสามารถไปต่อยอดการอ่านเรื่องที่ยาวขึ้นได้ทั้งโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตามผู้อ่านก็จะเกิดการคิดอย่างสร้างสรรค์สนุกสนาน แม้เวลาจะเดินผ่านไปก็ยุคสมัย วรรณคดีก็ยังคงทรงคุณค่า อยู่เสมอ (กิตติยา รัศมีแจ่ม, 2561)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วรรณคดีและวรรณกรรมถูกระบุไว้ในสาระแกนกลาง สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐานที่ 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยกำหนดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมไว้ว่า วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเพลงเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเมื่อนักเรียนจบ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลัก การวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษา และวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่า วรรณศิลป์ นำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ประกอบกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนด เป้าหมายด้านผู้เรียน โดยมุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนทุกคนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 (3Rs8Cs) ซึ่ง 3Rs ประกอบไปด้วย การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จะเห็นได้ว่าทักษะ การอ่านยังคงเป็นทักษะที่สำคัญที่มุ่งเน้นให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้วรรณคดี

จากทักษะการอ่านที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้วรรณคดี กระบวนการในการศึกษา วรรณคดี ไม่อาจหลีกเลี่ยงการอ่าน การวิเคราะห์ และการวิจารณ์ไปได้ การอ่านละเอียดทำให้เข้าถึง วรรณคดี ทุกแง่มุม การวิเคราะห์ทำให้เห็นความซับซ้อนของการประกอบสร้างวรรณคดี ที่นำเอาจินตนาการ ประสบการณ์ และทัศนะของผู้ประพันธ์มาสร้างสรรค์สื่อสารด้วยภาษา และกลวิธีทางวรรณศิลป์ การวิจารณ์เป็นการประเมินคุณค่าของวรรณคดีที่มีต่อชีวิตและสังคม ทั้งที่เป็นพลังทางปัญญาและเป็นสุนทรีย์แห่งชีวิต (เรีนฤทัย สัจจพันธุ์, 2549) แต่การจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย โดยส่วนใหญ่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องการอ่าน เชิงวิเคราะห์อยู่มาก นักเรียนไม่สามารถวิพากษ์ วิจารณ์วรรณคดีได้ เนื่องจากขาดทักษะ ในการจับใจความสำคัญ ส่งผลต่อการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สิ่งที่อ่าน อาจเป็นเพราะครูผู้สอน ไม่สามารถเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมในการฝึกนักเรียนให้สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และจากผลการทดสอบ PISA ปี 2018 ของไทยพบว่ามีผลคะแนน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมิน PISA ปี 2015 กับ PISA ปี 2018 โดยเฉพาะด้านการอ่าน พบว่า มีคะแนนลดลงประมาณ 16 คะแนน และอาจมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง นักเรียนไทย 40% มีความสามารถด้านการอ่านตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไป โดยที่ระดับ 2 นี้ นักเรียนสามารถหาใจความสำคัญของบทความที่ไม่ยาวมากได้ หาข้อมูลที่ บอกไว้อย่างชัดเจนจนถึงข้อมูลที่มีความซับซ้อนเพียงเล็กน้อยได้ (ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562) นอกจากนี้ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาไทยวรรณคดี และวรรณกรรม ปีการศึกษา 2561 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 38.48 ปีการศึกษา 2562 คะแนนเฉลี่ย 45.41 และปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ย 40.98 เห็นได้ว่าผลคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ปีที่ผ่านมา ยังไม่ผ่านร้อยละ 50 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562) เมื่อนักเรียนขาดทักษะพื้นฐาน ในการอ่านย่อมส่งผลถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ของนักเรียนด้วยเช่นกัน

(Abd Kadir et al., 2014) เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ไม่ใช่เพียงแต่เป็นการอ่านไต่ร่องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการตั้งข้อสงสัยและวิเคราะห์ แล้วจึงตัดสินคุณค่าของข้อความ ผู้อ่านจึงไม่เพียงแต่ต้องเข้าใจสิ่งที่พูดในเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังต้องไปให้ไกลกว่านั้นโดยใช้ทักษะการคิดขั้นสูง (Khabiri & Pakzad, 2012) นักเรียนจะสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินสิ่งที่อ่านได้ ทำให้นักเรียนเห็นเหตุและผลหรือการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ในข้อความ กล่าวอีกนัยหนึ่งเมื่อครูสอนให้นักเรียนอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ จะสามารถพัฒนาให้นักเรียนเป็นนักคิดเชิงวิพากษ์ได้ เพราะการอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์จะนำไปสู่การคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย เช่นเดียวกับวัชรีย์ บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อประเมินค่าและวิจารณ์ (reading for evaluation and criticism) มีจุดมุ่งหมายของการอ่านในระดับสูง ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความสามารถไม่ใช่เพียงแต่อ่านออกหรืออ่านเป็นเท่านั้นผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างรอบคอบทำความเข้าใจกับความหมาย ทั้งตามตัวอักษรและความหมายโดยนัยหรือความหมายที่ซ่อนอยู่ระหว่างบรรทัด เพื่อจะได้นำความหมายหรือข้อมูลต่างๆเหล่านั้นมาประเมินค่าหรือวิจารณ์ได้อย่างถูกต้องว่าข้อเขียนนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่มีข้อเท็จจริงมากน้อยเพียงไรมีประโยชน์หรือมีคุณค่าต่อการอ่านหรือไม่มีแนวคิดใหม่หรือสาระของเรื่องน่าสนใจเพียงไรสิ่งที่สำคัญที่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ให้ได้คือเจตนาของผู้อ่านว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนเรื่องนั้นเพื่ออะไรหรือผู้เขียนมีเจตนาจะบอกสิ่งใดต่อผู้อ่าน ดังนั้นการอ่านตามจุดมุ่งหมายนี้ผู้อ่านจึงต้องมีเวลา มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องอ่าน มีสมาธิในการอ่าน และจะต้องมีวิจารณญาณในการคิด

การเรียนการสอนวรรณคดีในยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้ครูผู้สอนต้องมีการปรับเปลี่ยนกลวิธีในการสอนให้สอดคล้องกับยุคสมัยในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสอนวรรณคดีไทยที่นักเรียนอาจไม่เห็นความสำคัญ หรือมองว่าเป็นเนื้อหารวรรณคดีมีความล้าหลังไม่เหมาะกับการเรียนการสอนยุคในปัจจุบัน ดังนั้น การที่จะให้นักเรียนในศตวรรษที่ 21 เข้าใจความคิดต่าง ๆ เห็นถึงคุณค่าความงามที่ปรากฏในวรรณคดีด้วยวิธีการสอนรูปแบบเดิมที่ครูผู้สอนมักมุ่งเน้นการถอดความเนื้อหาสาระให้นักเรียนฟังเพียงอย่างเดียวอาจไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดี ในการเรียนวรรณคดีได้ จิรัชต์รี เรื่องเขียน และ กรวรรณ ฎีกาวงค์ (2564) กล่าวว่า การเรียนการสอนวรรณคดีควรมีการปรับวิธีการสอนเพื่อให้เรียนมีส่วนร่วมให้การศึกษาวรรณคดี และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนสามารถเรียนรู้วรรณคดีผ่านการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล (Digital Storytelling) ได้ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นการเล่าเรื่องราวที่ผสมผสานมัลติมีเดียดิจิทัลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น ข้อความ ภาพ เสียงประกอบ เสียงบรรยาย วิดีโอ โดยผ่านกระบวนการประยุกต์ใช้สื่อและซอฟต์แวร์ที่หลากหลายในการเล่าเรื่องราวภายในระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ หรืออธิบายในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

- 1) การวางแผนระดมความคิด
- 2) การเขียนสคริปต์
- 3) การเขียนสตอรี่บอร์ด
- 4) การรวบรวมมัลติมีเดีย

ที่จำเป็นในการผลิต 5) การเผยแพร่แบ่งปัน ผู้เรียนจะสามารถเรียนวรรณคดีผ่านการสะท้อนเล่าเรื่องราวแบบดิจิทัลจากมุมมองความคิดของนักเรียนเอง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเป็นกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ที่มีความหมาย โดยการแสดงความคิด มุมมองตนเอง ในลักษณะเนื้อหาดิจิทัล ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการสร้างสรรค์เรื่องเล่า มีการแลกเปลี่ยนแบ่งปัน (Barber, 2016; Williams, Bedi, & Goldberg, 2006; เนาวนิตย์ สงคราม, 2554) นอกจากนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้อีกด้วย (เนาวนิตย์ สงคราม, 2554; Posmos and Kordaki, 2011)

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมพบว่าวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นกลวิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านช่วยสร้างนิสัย ในการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนา และตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษา คือ ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ อภิปัญญากับการอ่านนั้น หมายถึง ขั้นตอน หรือวิธีการที่จะทำให้การอ่านบรรลุผลตามเป้าหมาย มุ่งองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ความตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน รวมถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ จนกว่าจะเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (พนิตนาฎ ชูฤกษ์, 2551) วิธีการสอนแบบ SQ4R ประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นสำรวจ Survey (S) 2) ขั้นตั้งคำถาม Question (Q) 3) ขั้นอ่านละเอียด Read (R) 4) ขั้นจดบันทึก Record (R) 5) ขั้นสรุปใจความ Recite (R) 6) ขั้นวิเคราะห์ วิจารณ์ Reflect (R) จากการศึกษาวิจัยของนางสาวชลธิดา หงษ์เหม ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดสูงกว่า ก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชลธิดา หงษ์เหม, 2560) สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริธร สุขเจริญ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ แตกต่างจากก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยเห็นว่า การใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สามารถช่วยให้นักเรียนอ่านพิจารณาวรรณคดีเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ได้เนื่องจากเป็นวิธีการอ่านที่ฝึกให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล และการนำเทคโนโลยีการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลมาร่วมประสานในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการคิด

สะท้อนเรื่องราววรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านจากมุมมองความคิดของนักเรียน สามารถนำไปสู่การพัฒนาความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีได้

คำถามการวิจัย

1. สภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลมีลักษณะอย่างไร
3. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลมีความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
4. เพื่อนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลมีผลคะแนนความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสารวิทยา จำนวน 40 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1) เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1

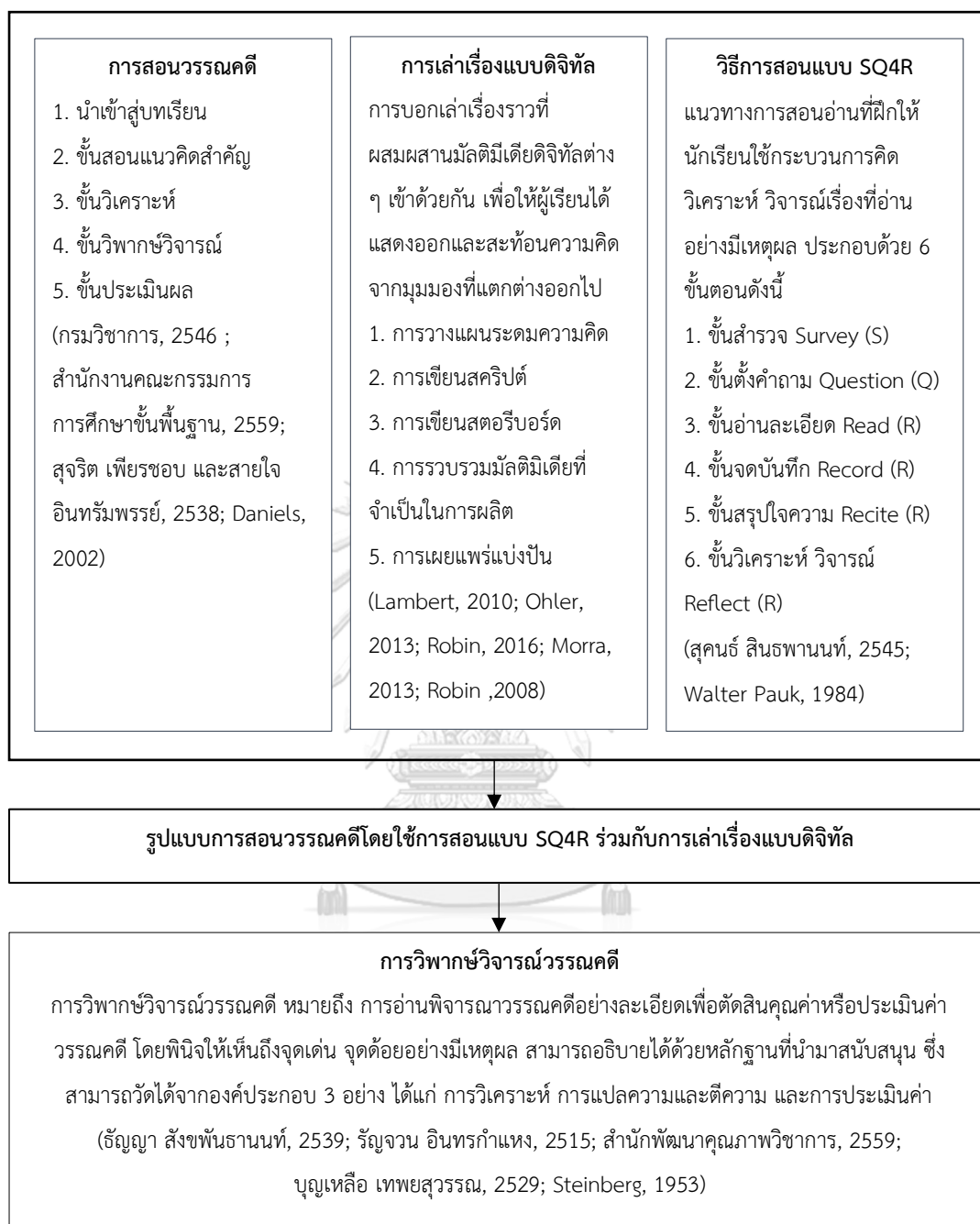
2) เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีความพร้อมด้านอุปกรณ์เทคโนโลยี

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

ตัวแปรตาม คือ คะแนนความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำจำกัดความงานวิจัย

1. **การสอนวรรณคดี** หมายถึง การสอนวรรณคดีที่ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้
 - 1) ขั้นการอ่านเข้าใจ 2) ขั้นสอนแนวคิดสำคัญ 3) ขั้นวิเคราะห์ 4) ขั้นวิพากษ์วิจารณ์
 - 5) ขั้นประเมินผล
2. **การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล** หมายถึง การบอกเล่าเรื่องราวที่ผสมผสานมัลติมีเดียดิจิทัลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกและสะท้อนความคิดจากมุมมองที่แตกต่างออกไป ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ ขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 1) การวางแผนระดมความคิด 2) การเขียนสคริปต์ 3) การเขียนสตอรี่บอร์ด
 - 4) การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต 5) การเผยแพร่แบ่งปัน
3. **วิธีการสอนแบบ SQ4R** หมายถึง แนวทางการสอนอ่านที่ฝึกให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิเคราะห์ เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นความสามารถในการอ่านขั้นสูง ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสำรวจ Survey (S) 2) ขั้นตั้งคำถาม Question (Q) 3) ขั้นอ่านละเอียด Read (R) 4) ขั้นจดบันทึก Record (R) 5) ขั้นสรุปใจความ Recite (R) 6) ขั้นวิเคราะห์ วิเคราะห์ Reflect (R)
4. **การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย** หมายถึง การอ่านพิจารณาวรรณคดีอย่างละเอียดเพื่อ ตัดสินคุณค่าหรือประเมินค่าวรรณคดี โดยพินิจให้เห็นถึงจุดเด่น จุดด้อยอย่างมีเหตุผล สามารถอธิบายได้ด้วยหลักฐานที่นำมาสนับสนุน ซึ่งสามารถวัดได้จากองค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ การวิเคราะห์ การแปลความและตีความ และการประเมินค่า
5. **รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล** หมายถึง แบบแผนการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจากขั้นตอนการสอนวรรณคดี วิธีการสอนแบบ SQ4R และการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เนื้อหาวรรณคดีไทย 2) กิจกรรมการเรียนรู้ 3) ใบงาน 4) การประเมินผล 5) แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ โดยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนระดมความคิด 2) ขั้นอ่านเอาเรื่อง 3) ขั้นวิเคราะห์ 4) ขั้นวิพากษ์วิจารณ์

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี
2. การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปประยุกต์ใช้กับการสอนอ่านงานประพันธ์ประเภทอื่น ๆ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น นิทานพื้นบ้าน เป็นต้น

3. การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา วิชาประวัติศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น
4. การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การสอนวรรณคดี

1.1 ความหมายของวรรณคดี

พระยาอนูมานราชชน (2507) กล่าวว่า วรรณคดีเป็นศัพท์บัญญัติที่ปรับความหมายให้เข้ากับ คำว่า Literature ในภาษาอังกฤษ ซึ่งท่านได้ให้ความหมายไว้ 2 ความหมายคือ

1. ข้อเขียนที่แต่งขึ้นเป็นหนังสือ จะแต่งดีหรือไม่ดี เป็นเรื่องดีหรือเลว จะเป็นหนังสือชาติใด ภาษาใดหรือยุคสมัยใดก็ได้ชื่อว่าเป็นวรรณคดีทั้งสิ้น รวมถึงเรื่องเล่าสืบ ๆ ต่อไปมาจะเป็น เรื่องความรู้หรือเรื่องนิยาย นิทาน แม้จะไม่ได้จัดเป็นหนังสือขึ้นไว้ก็จัดเป็นวรรณคดี เหมือนกัน
2. บทประพันธ์ ซึ่งมีลักษณะเด่นในเชิงประพันธ์มีค่าทางอารมณ์และความรู้สึกแก่ผู้อ่านคือ วรรณคดีมีวรรณศิลป์

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2554) ได้ให้ความหมายของ วรรณคดีไว้ว่า วรรณกรรมที่ได้รับยกย่องว่าแต่งดีมีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ถึงขนาด เช่น พระราชนิพนธ์สิบสองเดือน มัทนะพาธา สามก๊ก เสภา เรื่องขุนช้างขุนแผน แม่คำของ “วรรณคดี” คือ วรรณ- วรรณะ ซึ่งหมายถึง หนังสือ

1.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี

กรมวิชาการ (2546) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี สรุปได้ดังนี้

1. ขั้นการอ่านเข้าใจ การอ่านเข้าใจนับเป็นขั้นตอนแรกในการสอนวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งครูต้องเตรียมการสอนโดยอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่จะสอนนั้นให้เข้าใจ และการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจด้วย ดังนี้

1.1 เข้าใจเรื่อง สามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้ สามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และผลของการกระทำนั้นเป็นอย่างไร

1.2 เข้าใจศัพท์ คือ สามารถเข้าใจความหมายของศัพท์ยาก หรือคำศัพท์ที่ ต่างยุคต่างสมัย

2. ขั้นการได้เสียงเสนาะ การสอนวรรณคดีและวรรณกรรม ไม่ว่าจะป็นร้อยแก้วหรือร้อยกรอง ล้วนมีเสียงเสนาะของบทประพันธ์ ควรยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญ

ของเสียง โดยการยกตัวอย่างข้อความ แล้วครูอ่านออกเสียงแตกต่างกัน เป็นการอ่านออกเสียง ธรรมชาติกับการอ่านออกเสียงตามอารมณ์ของข้อความ นักเรียนจะพบว่าเสียงเสนาะของข้อความนั้น อยู่ที่ลีลาการอ่านออกเสียงให้เหมาะสมกับข้อความ

3. ชั้นเจาะแนวคิดสำคัญ การสอนให้นักเรียนสามารถจับแนวคิดสำคัญของเรื่อง (theme) ได้ โดยขั้นแรกนักเรียนต้องอ่านให้เข้าใจ จากนั้นประมวลผลเรื่องที่อ่านทั้งหมด เพื่อวิเคราะห์ว่าสาระต่าง ๆ ทั้งหลายของเรื่องมีจุดประสงค์อย่างไร ถ้าสามารถวิเคราะห์และจับสาระ ที่หลากหลายของเรื่องได้ว่า สาระเหล่านั้นมุ่งสู่ผลอย่างไร แสดงว่าผู้อ่านมีศักยภาพในการอ่านสูง สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยสารได้ สามารถที่จะเชื่อมโยงสาระหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องและสามารถอธิบายสาระหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล การสอนจับแนวคิดสำคัญอาจทำได้โดยครูคอยกระตุ้นหรือแนะวิธีคิดพิจารณา สาระสำคัญให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเอง ทั้งนี้ควรสอนให้นักเรียน เข้าใจว่าสาระสำคัญอาจมีได้หลาย ประเด็น แต่แนวคิดสำคัญจะต้องมีเพียงประเด็นเดียวเท่านั้น

4. ชั้นหมั่นวิเคราะห์วินิจฉัย การสอนให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์วินิจฉัย คือ การสอนให้นักเรียน สามารถแยกแยะและพิจารณาเรื่องที่อ่านได้ทั้งรูปแบบ เนื้อหา กลวิธีและการใช้ภาษาว่า แต่ละองค์ประกอบ มีรายละเอียดอย่างไร

5. ชั้นใส่ใจวิพากษ์วิจารณ์ การสอนให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงความคิดเห็นต่อ เรื่องที่อ่าน สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยรายละเอียดต่าง ๆ และแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน โดยแสดงความคิดเห็นของตนประกอบได้ อย่างกลมกลืน เรียกว่า รู้วิพากษ์วิจารณ์ การสอนในขั้นนี้ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้กลวิธี การสนทนา ซักถาม หรือใช้บทบาทสมมติ เช่น สมมติว่า ถ้านักเรียนเป็นตัวละครนั้น ๆ นักเรียนจะหา ทางออกของปัญหาอย่างไร เหตุใดจึงเลือกทางออกเช่นนั้น แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อเรื่อง ที่อ่าน นับได้ว่าเป็นการสอนการวิจารณ์ในระดับหนึ่ง

6. ชั้นประสานกิจกรรม ครูผู้สอนรู้จักเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ใช้ประกอบการเรียน การสอน วรรณคดีและวรรณกรรม จะช่วยทำให้การเรียนการสอนสนุกและน่าสนใจยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นด้วย กิจกรรมในการสอนวรรณคดี เช่น กิจกรรม บทบาทสมมติ กิจกรรมการแสดงละคร กิจกรรมขับร้องพ็อนรำ กิจกรรมวาดภาพ กิจกรรมค้นคว้า กิจกรรม ทายปัญหา

7. ชั้นสัมพันธ์เนื้อหา การเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมให้สัมพันธ์เนื้อหาอื่น ๆ ทั้งในวิชาเดียวกันและต่างวิชา เช่น สอนให้สัมพันธ์กับราชาศัพท์ สอนให้สัมพันธ์กับหลักภาษา สอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2538) เสนอขั้นตอนการสอนวรรณคดี ดังต่อไปนี้
ขั้นตอนของกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรม ให้มีความเหมาะสมกับ เรื่องที่จะสอนเพื่อสร้างความสนใจและจูงใจนักเรียน

ขั้นตอนการสอน ครูควรเลือกใช้วิธีสอนอย่างหลากหลาย ไม่ควรเน้นการถอดความ แต่ควร เน้นวิธีการที่ฝึกให้นักเรียนได้คิด ใช้เหตุผล ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลและร่วมกันทำกิจกรรม โดยปลูกฝังให้ นักเรียนใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนวรรณคดีไทย เช่น การแต่งคำประพันธ์ การแข่งขันโต้ กลอนสด สักวา ประกวดคำประพันธ์ การจัดแสดงละคร นอกจากนี้สื่อประกอบ การเรียนการสอน วรรณคดีต้องไม่จำเจ ซึ่งการเลือกใช้สื่อ ประกอบการเรียนการสอนนั้น ครูควร คำนึงถึงประโยชน์ ความเหมาะสมและผลการใช้ที่คุ้มค่า

ครูควรฝึกให้นักเรียนจับแนวคิด ประเด็น สำคัญด้วยการใช้คำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน กับใคร เมื่อไร ทำไม่ อย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ การกระทำหรือพฤติกรรมของตัวละครและเจตนา ของผู้เขียน ถ้าวรรณคดีเป็นเรื่องยาว ครูผู้สอนควรเล่าเรื่องย่ออย่างมีชั้นเชิง กระตุ้นให้ผู้เรียน กระตือรือร้นอยากไปค้นคว้าหาฉบับสมบูรณ์อ่าน หรือใช้กิจกรรมนำไปสู่ การค้นคว้าเพิ่มเติม ควรให้ ผู้เรียนได้เพลิดเพลินกับการอ่านออกเสียงไปจนจบย่อหน้าหรือจบตอน เพื่อทำความเข้าใจในระหว่าง ที่กำลังอ่าน จากนั้นใช้วิธีการอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาหรือคำศัพท์ร่วมกันเมื่อนักเรียนอ่านจบ นอกจากนี้ครูควรเน้นให้นักเรียนพินิจพิเคราะห์ตัวละครทั้งคำพูด ความคิด การกระทำ ความเชื่อ ความเป็นอยู่ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์และความเป็นอยู่ในชีวิต ปัจจุบัน รวมทั้งวิเคราะห์ เจตนาและข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดี

ขั้นตอนการประเมินผล ครูควรมีการประเมินการเรียนการสอนวรรณคดีไทยทุกครั้ง เพราะครูจะได้ทราบผลการสอนและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ซึ่งครูควรตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนให้ ชัดเจน เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนการสอนได้ครอบคลุม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) เสนอแนวทางให้ครูนำ แผนการสอน ที่ออกแบบให้เป็นมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน โดยสาระที่ 5 วรรณคดีและ วรรณกรรม มีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูใช้กิจกรรมหรือเทคนิคการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิด ความสนใจใน เนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่สอน และเข้าใจประวัติของวรรณคดี โดยอาจใช้วิธีการ เล่าประวัติ ความเป็นมาของเรื่อง ประวัติผู้แต่ง ลักษณะคำประพันธ์

2. ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจัดกระบวนการให้นักเรียนเรียนรู้ตาม เนื้อเรื่อง ซึ่งใช้ระยะเวลาได้ตามความเหมาะสมตามขนาดความยาวของเนื้อเรื่องนั้น เพื่อให้ นักเรียนเกิด ความเข้าใจต่อเนื้อเรื่อง กิจกรรมที่นำมาใช้ในขั้นนี้ ได้แก่ การอภิปราย แลกคำศัพท์ยาก ระดม ความคิด เมื่อสอนจบนักเรียนสรุปได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไร

3. ขั้นสรุปบทเรียน ครูใช้คำถามในการทดสอบความรู้นักเรียนในเนื้อหาที่ได้ศึกษาหรือให้ นักเรียนบอกข้อคิด คุณค่าของเรื่อง รวมถึงแนวทางการนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

Daniels (2002) เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรม 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. นักเรียนเลือกเนื้อหาวรรณกรรมของตัวเองเพื่อศึกษา
2. จับกลุ่มพูดคุยสาระสำคัญที่ได้จากการอ่าน
3. นักเรียนเขียนบันทึก ตั้งคำถาม หรือวาดภาพ เพื่อเป็นแนวทางการอภิปราย
4. อภิปรายเนื้อหาจากวรรณกรรมที่เตรียมไว้ โดยเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ สมาชิก สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ
5. สรุปความคิดที่ได้จากการอ่านภายในกลุ่ม
6. ประเมินผล เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในวรรณกรรม

1.3 องค์ประกอบของวรรณคดี

เสนีย์ วิลาวรรณ (2551) กล่าวว่า วรรณคดีและวรรณกรรมมีองค์ประกอบ 3 อย่างที่สัมพันธ์กัน คือ เนื้อหา รูปแบบ และภาษา ดังนี้

1. เนื้อหา หมายถึง ใจความสำคัญเนื้อหาของวรรณคดีและวรรณกรรมมีส่วนสำคัญที่มาประกอบ กัน คือ เนื้อเรื่อง แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก ดังนี้

1.1 เนื้อเรื่อง คือ เรื่องราวหรือข้อคิดของงานประพันธ์เป็นส่วนที่บอกว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับ ใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไร การประพันธ์บางเรื่องอาจไม่มีเรื่องราว เช่น ภาษิตคำสอน มีเนื้อหาเป็นข้อคิดคำสอนหรือคติเตือนใจที่ผู้แต่งต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับรู้

1.2 แก่นเรื่อง คือ แนวคิดหลักหรือข้อคิดสำคัญที่ผู้แต่งกำหนดไว้ก่อนที่จะเขียนเรื่อง เพื่อเป็นกรอบให้ผู้แต่งไม่เขียนออกนอกเรื่อง

การพิจารณาแก่นเรื่องผู้พินิจต้องอ่านงานประพันธ์ทั้งเรื่องแล้วจับประเด็นให้ได้ว่าเรื่องที่อ่านผู้แต่งต้องการเสนอแนวคิดใด เช่น เรื่องขุนช้างขุนแผน มีแก่นเรื่องคือ ความรักก่อให้เกิดความทุกข์

1.3 โครงเรื่อง คือ เหตุการณ์สำคัญของเรื่องและผู้แต่งวางไว้อย่างคร่าว ๆ ยังไม่ใส่รายละเอียดของเนื้อหา ไม่กำหนดชื่อตัวละคร ไม่กำหนดรายละเอียดของเหตุการณ์และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์

การพินิจโครงเรื่องต้องดูการเรียงลำดับเหตุการณ์ในเรื่องงานประพันธ์เรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนแล้วตามด้วยเหตุการณ์ถัดไปตามลำดับบางเรื่องเล่าเรื่องย้อนหลังคือเริ่มเรื่องตอนที่เหตุการณ์สำคัญนั้นยุติแล้วเล่าย้อนถึงเหตุการณ์ก่อนหน้านั้น

1.4 ตัวละคร คือ ผู้แสดงบทบาทในงานประพันธ์ตัวละครอาจเป็นบุคคลที่มีตัวตนจริง ๆ เช่น สมเด็จพระนเรศวรมหาราชสมเด็จพระเอกาทศรถในลิลิตตะเลงพ่ายอาจเป็นบุคคลสมมติ เช่น พระอภัยมณีศรีสุวรรณอาจเป็นสัตว์ เช่น ม้าสีหมอกเป็นสัตว์สมมติ เช่น ม้านิลมังกรอาจเป็นครึ่งคนครึ่งสัตว์ เช่น นางเงือกอาจเป็นมนุษย์ เช่น ผียักษ์และอัดเป็นสิ่งของ เช่น ตู้ไปรษณีย์บ้านผ้าชีรี้ว

1.5 ฉาก คือ สภาวะแวดล้อมของตัวละครในงานประพันธ์รวมถึงบรรยากาศในเหตุการณ์หรือเรื่องราวของงานประพันธ์อากาศเป็นสถานที่จริง ๆ เช่น ฉากในกรุงเทพฯ จากในประเทศอังกฤษ เช่น ฉากป่าหิมพานต์ฉากสวรรค์วรรณคดีบางเรื่องฉากมีอิทธิพลต่อตัวละครมาก เช่น ฉากทะเลในเรื่องพระอภัยมณี นอกจากสถานที่และสภาวะแวดล้อมแล้ว ควรศึกษาเรื่องเวลาในวรรณคดีหรือวรรณกรรมด้วยเพื่อทำความเข้าใจว่าวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องดังนั้นเกิดขึ้นเมื่อไหร่ การพิจารณาฉากต้องสังเกตว่าฉากที่ดีต้องมีความถูกต้องชัดเจนเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ในเรื่อง

2. รูปแบบ หมายถึง ลักษณะของงานประพันธ์ที่ผู้แต่งแสดงออกมาวรรณคดีและวรรณกรรมแต่ละประเภทมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น วรรณคดีและวรรณกรรมประเภทกวีนิพนธ์ ใช้รูปแบบลิลิต นิราศบทเห่ ฯลฯ ประเภทบทละคร ใช้รูปแบบละครไทย ละครพูด และละครเพลง ฯลฯ ประเภทบันเทิงคดีใช้รูปแบบนิทาน ตำนาน เรื่องสั้น นวนิยาย ฯลฯ วรรณกรรมปัจจุบันมีรูปแบบของงานประพันธ์ใหม่ ๆ ต่างจากที่เคยพบ เช่น เขียนนวนิยายโดยใช้รูปแบบจดหมาย

การพินิจรูปแบบต้องพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับรูปแบบรูปแบบงานประพันธ์บางประเภทไม่เหมาะกับเนื้อหาของงานประพันธ์บางประเภทเช่นตำราเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ไม่เหมาะสมกับรูปแบบงานประพันธ์ประเภทบทร้อยกรองเพราะจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจยาก

3. ภาษา หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เรียบเรียงเรื่องราวเหตุการณ์ความรู้เพื่อสื่อมายังผู้รับสารภาษาในวรรณคดีและวรรณกรรมมีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนคือเป็นภาษาพูดในวรรณคดีและวรรณกรรม

มุขปาฐะเป็นภาษาเขียนในวรรณคดีและวรรณกรรมลายลักษณ์อักษรวรรณคดีและวรรณกรรม จะมีความไพเราะหรือไม่ขึ้นอยู่กับการใช้ศิลปะทางภาษา

Hillman (1995) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของวรรณคดีไว้ดังนี้

1. แก่นเรื่อง เป็นแก่นความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อแก่ผู้อ่านบางครั้งเป็นความคิดที่ชัดเจน แต่บางครั้งเป็นแก่นความคิดที่แฝงอยู่ไม่ได้บอกโดยตรง
2. โครงเรื่อง เป็นโครงการดำเนินเรื่องบรรยายเหตุการณ์ในเรื่องได้แก่ 1) เรื่องที่มีเหตุการณ์เดียว 2) เรื่องที่มีเหตุการณ์ซ้ำกันหลายๆตอนจบเป็นตอนตอนมีตัวละครชุดเดียว
3. ตัวละคร คือ ผู้ที่ทำให้เรื่องราวดำเนินไปตั้งแต่ต้นจนจบอาจเป็นคนดีของลักษณะของเรื่อง
4. ฉาก ประกอบด้วยสถานที่และช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้นและบางครั้งระบุไว้ในเรื่อง แต่บางครั้งก็สังเกตเอง

5. รูปแบบการนำเสนอเรื่อง เป็นรูปแบบการนำเสนอเรื่องราวที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะตัวของผู้ประพันธ์แต่ละคน

6. มุมมองของเรื่อง เป็นลักษณะการนำเสนอเรื่องในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ผู้แต่งเล่าเรื่อง ตัวละคร เล่าเรื่อง

7. รูปเล่ม เป็นลักษณะทางกายภาพของหนังสือได้แก่ปกภาพประกอบขนาดเล่ม

จากความหมาย ขัณฑ์ และประกอบของวรรณคดี ข้างต้น ทำให้เห็นว่าการสอนวรรณคดีควร ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของวรรณคดีก่อนในเบื้องต้น คือ ให้นักเรียนการศึกษาความเป็นมา เรียนรู้คำศัพท์ และจับใจความสำคัญของเรื่องก่อน จากนั้น จึงพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของวรรณคดี ซึ่งครูผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ นักเรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ วิจัยวรรณคดีและวรรณกรรม

2. การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

2.1 ความหมายการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

เนาวนิตย์ สงคราม (2554) การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นการเล่าเรื่องราวสั้นๆด้วยวัสดุดิจิทัล เช่น ภาพนิ่ง เสียง คลิปวิดีโอ ประกอบกับเสียงบรรยายของผู้สร้างเรื่องราวโดยเรื่องราวที่สร้างขึ้นนั้น จะต้องมียุคองค์ประกอบของความรู้สึกรักนึกคิดของผู้เล่าเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย

Adobe (2018) การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นการผสมผสานระหว่างกราฟิกและเสียงบรรยาย ของผู้เขียนเองและถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

Benmayor (2008) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นเรื่องราวมีลัทธิมีเดียมี่เดียวสั้น ๆ ที่ผสมผสานเสียงภาพและดนตรี

Chan and Yau (2019) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นการฝึกเล่าเรื่องที่ผสมผสานกับ สื่อดิจิทัล ซึ่งรวมถึงภาพข้อความเสียงและองค์ประกอบอื่น ๆ

Davis (2004) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นเรื่องเล่าสั้น ๆ ที่สะท้อนถึงประสบการณ์ของผู้เล่าเรื่องและสามารถดูได้จากอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ

Frazel (2010) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นกระบวนการรวมภาพเสียงข้อความและวิดีโอเพื่อบอกเล่าหรืออธิบายบางสิ่งบางอย่าง

Lambert (2013) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล หมายถึง การเล่าเรื่องหรือเรื่องเล่าส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างความหมาย

Maddin (2011) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นการเล่าเรื่องโดยการรวมมัลติมีเดียดิจิทัลต่าง ๆ เช่น ข้อความ รูปภาพ การบันทึกบรรยาย เสียง วิดีโอ และเพลง

Normann (2011) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นเรื่องสั้นความยาวเพียง 2 - 3 นาที โดยผู้เล่าเรื่องใช้เสียงของตัวเองเล่าเรื่อง เน้นองค์ประกอบส่วนบุคคลและสามารถเชื่อมโยงกับผู้อื่น สถานที่ความสนใจหรืออะไรก็ได้ที่จะทำให้เรื่องราวมีความเป็นส่วนตัว

Ohler (2013) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่วนบุคคลเพื่อรวมสื่อจำนวนหนึ่งเข้ากับการเล่าเรื่องที่สอดคล้องกัน

Porter (2005) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นการใช้ศิลปะโบราณในการเล่าเรื่องด้วยปากเปล่าและมีส่วนร่วมของเครื่องมือทางเทคนิคในการสนทนาส่วนตัวโดยใช้ภาพกราฟิกเพลงและเสียงผสมผสานกับเสียงเล่าเรื่องของผู้แต่งเอง

Robin (2006) กล่าวว่า การผสมผสานระหว่างการเล่าเรื่องกับองค์ประกอบมัลติมีเดีย เช่น รูปภาพไฟล์เสียงและวิดีโอ

สรุปแล้ว การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล คือ การเล่าเรื่องราวที่ผสมผสานมัลติมีเดียดิจิทัลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น ข้อความ ภาพ เสียงประกอบ เสียงบรรยาย วิดีโอ โดยผ่านกระบวนการประยุกต์ใช้สื่อและซอฟต์แวร์ที่หลากหลายในการเล่าเรื่องราวภายในระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวประสบการณ์ของผู้เล่าเอง หรืออธิบายในบางสิ่งบางอย่าง

2.2 องค์ประกอบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

Bumgarner (2012) องค์ประกอบในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลไว้ดังนี้

1. มุมมอง (point of view)
2. คำถามที่น่าทึ่ง (dramatic question)
3. เนื้อหาเร้าอารมณ์ (emotional content)
4. ความคุ้มค่า (economy)
5. จังหวะ (pacing)
6. ของขวัญจากเสียง (the gift of the voice)
7. เสียงประกอบ (soundtrack)

Lambert (2010) องค์ประกอบในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลไว้ดังนี้

1. มุมมอง (point of view)
2. คำถามเร้าความสนใจ (dramatic question)
3. เนื้อหาที่แสดงความรู้สึก (emotional content)
4. น้ำเสียง (voice)
5. พลังของเสียงประกอบ (power of sound)
6. ประหยัด (economy)
7. จังหวะ (pacing)

Robin (2008) กล่าวถึง องค์ประกอบในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลไว้ดังนี้

1. คำถามที่น่าทึ่ง (dramatic question)
2. เนื้อหาเร้าอารมณ์ (emotional content)
3. เสียง (voice)
4. เสียงประกอบ (soundtrack)
5. ความคุ้มค่า (economy)
6. จังหวะ (pacing)

The Center for Digital Storytelling (2005) กล่าวถึง องค์ประกอบในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลไว้ดังนี้

1. มุมมอง (point of view) อะไรคือประเด็นหลักของเรื่องและมุมมองของผู้เขียนคืออะไร
2. คำถามที่น่าทึ่ง (dramatic question) สำคัญที่ดึงดูดความสนใจของผู้ดูและจะได้รับคำตอบในตอนท้ายของเรื่อง
3. เนื้อหาเร้าอารมณ์ (emotional content) เกี่ยวกับอารมณ์ปัญหาร้ายแรงที่มีชีวิตชีวาในแบบส่วนตัวและทรงพลัง และเชื่อมโยงผู้ชมเข้ากับเรื่องราว
4. พลังจากเสียง (the gift of the voice) วิธีปรับแต่งเรื่องราวเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจบริบท
5. พลังของเพลงประกอบภาพยนตร์ (soundtrack) หรือเสียงอื่น ๆ ที่สนับสนุนและแต่งเติมเรื่องราว
6. ความประหยัด (economy) ใช้เนื้อหาเพียงเพียงพอในการบอกเล่าเรื่องราวโดยไม่ให้ผู้ชมมากเกินไป
7. เสียงประกอบ (pacing) จังหวะของเรื่องและความคืบหน้าช้าหรือเร็วแค่ไหน

ตารางที่ 1 ตารางสรุปองค์ประกอบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

องค์ประกอบ	Bumgarner, 2012;	Lambert, 2010	Robin (2008)	Center for Digital Storytelling (2005)
มุมมอง	✓	✓		✓
คำถามสะท้อนอารมณ์	✓	✓	✓	✓
เนื้อหาแสดงความรู้สึก	✓	✓	✓	✓
น้ำเสียง	✓	✓	✓	✓
ดนตรีประกอบ	✓	✓	✓	✓
การประหยัด/ความคุ้มค่า	✓	✓	✓	✓
จังหวะ	✓	✓	✓	✓

จากการศึกษาองค์ประกอบของการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลจากนักวิชาการท่านต่าง ๆ จะเห็นว่า มีแนวคิดเรื่ององค์ประกอบที่ใกล้เคียงกัน จึงสามารถสรุปองค์ประกอบในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลได้ ทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. มุมมอง (Point of view) หมายถึง ประเด็นหลักของเรื่องหรือมุมมองในการเล่าเรื่อง
2. คำถามสะท้อนอารมณ์ (dramatic question) หมายถึง คำถามสำคัญที่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมและจะได้รับคำตอบในตอนท้ายของเรื่อง
3. เนื้อหาทางอารมณ์ (emotional content) หมายถึง ประเด็นที่มีชีวิต มีความสมจริงทางเนื้อหาอารมณ์ที่ทรงพลังสามารถทำให้เชื่อมโยงผู้ชมเข้ากับเรื่องราวได้
4. น้ำเสียง (the gift of the voice) หมายถึง การใช้น้ำเสียงที่สามารถสื่ออารมณ์ ความรู้สึกได้
5. ดนตรีประกอบ (soundtrack) หมายถึง เสียงดนตรีหรือเสียงประกอบอื่น ๆ ที่สนับสนุนและปรุงแต่งเรื่องราว โดยที่ต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
6. การประหยัด/ความคุ้มค่า (economy) หมายถึง การบอกเล่าเรื่องราวโดยใช้เนื้อหาที่เพียงพอไม่มากไม่น้อยเกินไป รวมไปถึงความคุ้มค่าในการเลือกใช้สื่อ และองค์ประกอบสำหรับการสร้างเรื่องราว
7. จังหวะ (pacing) หมายถึง จังหวะในการดำเนินเรื่องราว ความช้าความเร็วในการเล่าเรื่องราว

2.3 ขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

การเล่าเรื่องราวแบบดิจิทัลมีรูปแบบขั้นตอนในการเล่าเรื่อง เพื่อให้สามารถดำเนินตามขั้นตอนเพื่อสร้างเรื่องราวของตนเองได้ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลไว้ดังนี้

Chung, 2006; Gere, 2002; Kearney, 2009; Ohler, 2005; Robin, 2005 กล่าวถึงขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการผลิต (pre-production) ซึ่งในขั้นนี้ได้มีการแบ่งขั้นตอนย่อยไว้ 5 ขั้นตอน

- 1) การตั้งคำถามในสถานการณ์จริง
- 2) การสำรวจข้อมูลเฉพาะที่
- 3) การเขียนบทและกระตุ้นการทบทวนโดยเพื่อน
- 4) การเล่าเรื่องด้วยปากเปล่าและ
- 5) การออกแบบแผนผังเรื่องราวและกระดานเรื่องราว

2. การผลิต (production)

3. หลังการผลิต (post-production)

4. การกระจาย (distribution)

Lambert, 2010; Ohler, 2013; Robin, 2016 กล่าวถึงขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลไว้ 8 ขั้นตอน

1. ระดมความคิด (students brainstormed) เริ่มต้นนักเรียนระดมความคิดในกลุ่มย่อยเพื่อสร้างแนวคิดเรื่อง

2. หัวข้อและมุมมอง (topic and point of view) ตัดสินใจเลือกหัวข้อและมุมมองของเรื่องราวของตนเอง

3. สร้างสตอรี่บอร์ด (storyboards) สร้างสตอรี่บอร์ดเป็นแนวทางที่เป็นระบบเพื่อแสดงองค์ประกอบหลักของเรื่องราวและความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

4. การเขียนบท (scripts) นักเรียนเขียนสคริปต์เวอร์โดยใช้สตอรี่บอร์ดเป็นแนวทางในการเขียน

5. นำเสนอ (perform) แสดงสคริปต์ที่เขียนด้วยปากเปล่ากับเพื่อนในชั้นเรียนและปรับปรุงแก้ไขจากความคิดเห็นของเพื่อนและครู

6. การเชื่อมโยง (coherence between verbal and audiovisual content) เมื่อรวบรวมเนื้อหาทั้งหมดของเรื่องราวที่พวกเขาสร้างขึ้น ไม่เพียงแต่ความคิดริเริ่มของ

ความคิดเรื่องราวเท่านั้น แต่ยังเชื่อมโยงกันระหว่างเนื้อหาที่เป็นคำพูดและภาพและเสียงอีกด้วย

7. การแก้ไข (revisions) การปรับปรุงแก้ไขเพื่อขัดเกลางานในเชิงโวหารและศิลปะ

8. นำเสนอและเผยแพร่ (present and shared) นักเรียนนำเสนอเรื่องราวดิจิทัลฉบับสุดท้ายให้กับทั้งชั้นเรียนและแบ่งปันกับสาธารณะโดยการเผยแพร่ทางออนไลน์
Ohler (2013) กล่าวถึงขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ไว้ 5 ขั้นตอน

1. การวางแผน (planning)
2. การเขียนสคริปต์ (writing a script)
3. การเตรียมสตอรี่บอร์ด (preparing a storyboard)
4. การรวบรวมวัสดุที่จำเป็นในการผลิต (collecting necessary materials)
5. การประเมินผล (production and evaluation)

Saripudin et al. (2021) ได้อ้างถึงขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลของ Morra (2013)

ไว้ 8 ขั้นตอน

1. เริ่มต้นด้วยไอเดีย (Start with an Idea) เรื่องราวดิจิทัลควรเริ่มต้นด้วยความคิด อาจเป็นหัวข้อของบทเรียนหัวข้อของบทในหนังสือเรียนหรือคำถามที่ถามในชั้นเรียน เรื่องราวอาจเป็นเรื่องสมมติหรือไม่ใช่เรื่องสมมติ เมื่อนักเรียนเกิดความคิดขึ้นพวกเขาก็ทำให้เป็นรูปธรรม เขียนข้อเสนอวาดแผนที่ความคิดหรือใช้เครื่องมืออื่น ๆ ก่อนการเขียน

2. ค้นคว้า สำรวจ เรียนรู้ (Research/Explore/Learn) นักเรียนค้นคว้าสำรวจหรือเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อเพื่อสร้างชุดข้อมูลซึ่งทำหน้าที่เป็นพื้นฐานสำหรับเรื่องราวที่จะสร้างขึ้น ในระหว่างกระบวนการนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้ทั้งเกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและอคติของข้อมูล เนื่องจากองค์กรรมมีความสำคัญมากนักเรียนอาจใช้แผนที่ความคิดเพื่อติดตามข้อมูล สามารถใช้เครื่องมืออื่น ๆ เช่น โครงร่างบัตรดัชนีและการจดบันทึกออนไลน์ได้

3. เขียนสคริปต์ (Write/Script) นักเรียนกำหนดว่าจะใช้บุคคลที่หนึ่งคนที่สองหรือคนที่สาม นักเรียนขยายตัวเลือกคำศัพท์โดยค้นหาในพจนานุกรมหรืออรรถาภิธาน นักเรียนเขียนเรียงความหรือเอกสารวิจัยฉบับเต็มก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นสคริปต์เพื่อให้พวกเขากลายเป็น "ผู้เชี่ยวชาญ" ในหัวข้อนี้ได้

4. กระดานเรื่องราว หรือ แผน (Storyboard/Plan) นักเรียนทำสตอรี่บอร์ดเป็นขั้นตอนแรกในการทำความเข้าใจเสียงและภาพ สตอรี่บอร์ดทำหน้าที่เป็นพิมพ์เขียวที่จะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับรูปภาพวิดีโอและเสียง สตอรี่บอร์ดแบบธรรมดาประกอบด้วยรูปภาพ

วิดีโอและสคริปต์ในขณะที่สตอรี่บอร์ดขั้นสูงอาจรวมถึงช่วงการเปลี่ยนภาพและดนตรีประกอบ

5. รวบรวมและสร้างภาพเสียงและวิดีโอ (Gather and Create Images, Audio and Video) นักเรียนใช้สตอรี่บอร์ดที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการรวบรวมหรือสร้างรูปภาพเสียงและวิดีโอ ทางเลือกของพวกเขาจะมีอิทธิพลและกำหนดโทนสำหรับเรื่องราวดิจิทัลของพวกเขา นอกจากนี้ยังสามารถนำลำดับขั้นของภาพโทนสีและภาพประกอบซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดได้อีกด้วย ในทางแยกนี้คุณสามารถพูดคุยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์การใช้งานที่เหมาะสมและครีเอทีฟคอมมอนส์ได้ นักเรียนอาจบันทึกว่าตนเองอ่านสคริปต์ของตนในขั้นตอนนี้

6. รวบรวมทั้งหมดเข้าด้วยกัน (Put It All Together) นักเรียนทบทวนและแก้ไขสตอรี่บอร์ด พวกเขาผสมผสานภาพสร้างช่วงการเปลี่ยนภาพที่ไม่เหมือนใครระหว่างคลิปวิดีโอเอเอ็มดีรวมเพลงหรือเอฟเฟกต์เสียง ในขั้นตอนนี้จะมีการจัดรูบริกเพื่อให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่คาดหวังสำหรับโครงการที่เสร็จสมบูรณ์

7. แบ่งปัน (Share) นักเรียนเผยแพร่เรื่องราวดิจิทัลบนพื้นที่ออนไลน์เพื่อแบ่งปันผู้ชมในวงกว้างเพื่อเพิ่มแรงจูงใจของนักเรียนและทำให้เป็นงานที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

8. การสะท้อนกลับและข้อเสนอแนะ (Reflection and Feedback) อาจารย์ให้นักเรียนทำการไตร่ตรองและให้ข้อเสนอแนะ ฉันได้เรียนรู้อะไรบ้าง ครั้งต่อไปจะทำอะไรให้ดีขึ้น นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการไตร่ตรองงานและให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์แก่เพื่อน บล็อกกระดานสนทนาวิกิและระบบตอบกลับหรือการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเป็นเครื่องมือที่นักเรียนสามารถใช้ได้

Robin (2008) กล่าวถึงขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ไว้ 6 ขั้นตอน

1. การระบุหัวเรื่อง (identifying the subject)
2. การค้นคว้า (researching it)
3. การเขียนบท (writing the script)
4. การสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจ (creating an interesting story)
5. การรวมเรื่องราวเข้ากับเครื่องมือมัลติมีเดียต่างๆ (combining the story with various multimedia tools) เช่น เสียงบรรยาย เพลง วิดีโอ
6. การรับชม (watching it)

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

ขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	Lambert, 2010; Ohler, 2013; Robin, 2016	Ohler (2013)	(Morra, 2013)	Robin (2008)
การวางแผนระดมความคิด	✓	✓	✓	
การเลือกหัวข้อ	✓			✓
การค้นคว้า				✓
การเขียนสคริปต์	✓	✓	✓	✓
การเขียนสตอรี่บอร์ด	✓	✓	✓	✓
ปรับปรุงแก้ไข	✓			
การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต	✓	✓	✓	✓
การเผยแพร่แบ่งปัน	✓		✓	✓
ประเมินผล		✓	✓	

จากการศึกษาขั้นตอนในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ได้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนระดมความคิด (planning) เป็นขั้นแรกก่อนการดำเนินการที่จะต้องวางแผนงานคิดประเด็น หัวข้อที่ต้องการนำเสนอเรื่องราว
2. การเขียนสคริปต์ (script) คือ การเขียนบทหรือเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ
3. การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) คือ การเขียนกรอบแสดงเรื่องราวที่สมบูรณ์ โดยมีการแสดงรายละเอียดที่จะปรากฏขึ้นในเรื่องราว นั้น ๆ
4. การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) คือ การเลือกใช้สื่อมัลติมีเดียต่างๆ เช่น รูปภาพ เสียงบรรยาย เสียงประกอบ มาประกอบการสร้างเรื่องราวให้มีความสอดคล้องกัน
5. การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) เมื่อเรื่องราวสร้างเสร็จอย่างสมบูรณ์แล้ว แบ่งปันกับผู้อื่น หรือทำการเผยแพร่ออนไลน์

2.4 ประโยชน์ของการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

เนาวนิตย์ สงคราม (2554) กล่าวว่า ทักษะที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล มีดังนี้ คือ

1. ความคิดสร้างสรรค์
2. การค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ

3. การคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ
4. การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ
5. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
6. การสื่อสารและสร้างเครือข่าย
7. การเรียนรู้ด้านดิจิทัล

Posmos and Kordaki (2011) กล่าวถึงทักษะที่ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาเมื่อเรียนรู้ผ่านการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ได้แก่

1. ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม
2. การสื่อสารและการร่วมมือ
3. การวิจัย
4. การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ
5. สัณฐานตญาณดิจิทัล
6. การปฏิบัติการทางเทคโนโลยี

Robin (2016) กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลสามารถเป็นเครื่องมือสำหรับนักการศึกษาในการถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองลงในผลิตภัณฑ์ดิจิทัล ในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลต้องใช้ความสามารถที่สร้างสรรค์ของนักการศึกษาในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ นักเรียนในฐานะนักการศึกษาที่คาดหวัง สามารถมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์เรื่องราวดิจิทัลและพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเรียนรู้ที่จะจัดระเบียบความคิด ตั้งคำถาม แสดงความคิดเห็น และเขียนคำบรรยาย ด้วยการแบ่งปันผลงานของพวกเขากับเพื่อน ๆ นักเรียนยังสามารถได้รับประสบการณ์อันมีค่าในการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของตนเองและอื่นๆ ซึ่งสามารถส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ การทำงานร่วมกัน และการเรียนรู้ทางสังคม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

พลวัฒน์ ธนะจันทร์ (2555) ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบการออกแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการออกแบบ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการออกแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ๓ 3) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการออกแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ๓ และ 4) เพื่อนำเสนอรูปแบบการออกแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ๓ กลุ่มตัวอย่างได้ แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ด้านการเรียนการสอน

โดยใช้ผังมโนทัศน์ ด้านการเรียนการสอนบนบล็อก ด้านการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 12 ท่าน และผู้เรียนกลุ่มทดลอง คือ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน และบล็อกการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าสถิติทดสอบค่า T-test ผลการศึกษาพบว่า 1. รูปแบบการออกแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ฯ ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) แรงจูงใจ 2) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 3) เนื้อหา 4) ประสบการณ์ผู้เรียน 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) การประเมินผล และมีขั้นตอน 7 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมความพร้อมผู้เรียน 2) การวิเคราะห์ 3) การระดมความคิด 4) การสร้างและปรับปรุงผลงาน 5) การนำเสนอผลงาน 6) การประเมินผล 7) การเผยแพร่ผลงาน ผลจากการศึกษารูปแบบการออกแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ฯ พบว่านักศึกษามีระดับความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Dewi et al. (2019) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการสอนการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลตามบริบทเพื่อปรับปรุงการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนในรูปแบบการจำแนกประเภท กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มวิจัยแบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มทดลองขนาดเล็ก 1 คน กลุ่มทดลองขนาดใหญ่ 32 คน ผลการวิจัยพบว่าการคิดเชิงวิเคราะห์ทุกด้านเพิ่มขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ย N-gain 0.44 การเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในแง่ของคะแนนการทดสอบ T-test สรุปได้ว่าสื่อการเรียนรู้ออนไลน์สามารถปรับปรุงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้

Hung et al. (2012) ศึกษาเรื่องแนวทางการเล่าเรื่องดิจิทัลตามโครงการเพื่อปรับปรุงแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 117 คน ซึ่งทำการทดลองระยะเวลา 16 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้แบบโครงงานด้วยการเล่านิทานดิจิทัลสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Yang and Wu (2012) ทำการศึกษาการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจในการเรียนรู้: การศึกษาทดลองตลอดทั้งปี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 10 ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมปลายในไต้หวัน จำนวน 110 คน ซึ่งมี ผลการสอบเข้าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลใน 20 สัปดาห์ของการเรียนการสอน แสดงให้เห็นถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษ

การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการฟัง การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (วัดโดย EAT) การตีความและการประเมินข้อโต้แย้ง (ตามทีวัดได้ แต่ CTT-I) และค่างานและความสามารถในการตนเอง (ตามทีวัดโดย MSLQ) นอกจากนี้ข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้สอนและนักเรียนยังสนับสนุนศักยภาพของการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ในฐานะแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิดและแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องราวแบบดิจิทัล พบว่าผลจากการนำการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสามารถด้านการคิดได้ ไม่ว่าจะเป็นการคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงวิพากษ์ การคิดแก้ไขปัญหา หรือความคิดเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งในขั้นตอนกระบวนการในการสร้างการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลนั้น ผู้เรียนจะต้องผ่านขั้นตอนการวางแผนระดมความคิด การเขียนสคริปต์ การเขียนสตอรี่บอร์ด การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต และการเผยแพร่แบ่งปัน ซึ่งจะต้องอาศัยระยะเวลาในการจัดทำอยู่พอสมควร และใช้ทักษะความสามารถดังที่กล่าวมาในข้างต้นตลอดกระบวนการเรียนรู้

3. วิธีการสอนแบบ SQ4R

กระบวนการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นแนวคิดการสอนอ่าน ซึ่งพัฒนามาจากการสอนแบบ SQ3R ของ Frank Robinson (1978)

3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบ SQ4R

พนิตนาฏ ชูฤกษ์ (2551) ได้สรุปความหมายการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ SQ4R ว่าเป็นกลวิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านช่วยสร้างนิสัย ในการอ่านที่ดี และมีประสิทธิภาพ การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนา และตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษา คือ ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยา การเรียนรู้อภิปัญญากับการอ่านนั้น หมายถึง ขั้นตอน หรือวิธีการที่จะทำให้ การอ่านบรรลุผลตามเป้าหมาย มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ความตระหนักรู้และการควบคุม กลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน รวมถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย ของการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ จนกว่าจะเข้าใจในเรื่องที่อ่าน มีการควบคุมกระบวนการต่างๆ อย่าง เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน มีการควบคุมและตรวจสอบตนเอง ในระหว่างการอ่าน คือ ขั้นตอนการอ่าน และการพูด คำตอบออกมาจากความจำของตนเอง รวมถึงการประเมินหลังจากอ่านเรื่องนั้น ๆ จบแล้ว คือในขั้นตอนการทบทวน หากยังจำเรื่องราว ทั้งหมดไม่ได้ก็จะกลับไปสู่ขั้นตอนการอ่าน อีกครั้งหนึ่งเพื่อรวบรวมข้อมูล

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2545) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบ SQ4R หมายถึง การสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาคำตอบตามที่ตั้งไว้ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง แต่ความชำนาญของแต่ละคนขึ้นอยู่กับการศึกษา และความรู้เดิมของแต่ละคน โดยผู้สอนต้องตระหนักถึงความรู้เดิมหรืออาจจะต้องปูพื้นฐานความรู้เดิมให้แก่ผู้เรียนก่อนจะถึงบทเรียน และต้องคำนึงว่าเป็นการเพื่อเนื้อหาสาระ ไม่ใช่มุ่งสนใจตัวภาษา

Gunning (1996) ได้ให้ความหมายการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ว่าหมายถึงวิธีการสอนอ่านที่เป็นระบบ เป็นวิธีการสอนเพื่อส่งเสริม ความเข้าใจในการอ่าน การตีความ ขยายความ สรุป และจับใจความสำคัญจากการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งการสอนแบบ SQ4R เน้นการอ่านซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ ถึงแม้จะเป็น การสอนเน้นทักษะการอ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ ประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียน และในชีวิตประจำวันของเราจะอ่านสิ่งใดก็จะอ่านอย่างมีจุดประสงค์ และมักจะอ่านจากสื่อต่าง ๆ

3.2 ขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2545) กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ไว้ว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่จัดทำบรรยากาศให้ผู้รู้สึกสบาย ไม่เครียด เสนอสิ่งเร้าเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่าน ผู้สอนอาจจะกำหนดให้ผู้เรียนเตรียมมาเองหรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้ เพราะการสอนอ่านมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นสื่อที่นำมาใช้จึงควรเป็นของจริง (Authentic Materials) เช่น ไปรษณียบัตร ข่าว จดหมาย ใบสมัครงาน จุลสาร ฯลฯ

2. ขั้นสอน ซึ่งขั้นสอนสามารถแบ่งเป็นรายละเอียดได้ดังนี้

- 2.1 Survey (S) ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ไม่ควรใช้เวลาเกินไป

- 2.2 Question (Q) การตั้งคำถาม การตั้งคำถามนี้จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็น จึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญก็คือคำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองดูว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหน และเมื่อไร อย่างไรก็ตาม ควรพยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยให้

การอ่านในขั้นต่อไป เป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถจับประเด็นสำคัญ ได้อย่างถูกต้อง ไม่ผิดพลาด

2.3 Read (R) คือ การอ่านข้อความในบทเรียนหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอีกอย่างละเอียด และในขณะเดียวกัน ก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่าน เพื่อจับใจความ และจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ ถ้านึกคำถามได้ ก็อาจจดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อน แล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบ ที่ต้องการ

2.4 Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งเน้น จดบันทึกในส่วนที่สำคัญและจำเป็น โดยใช้ข้อความรัดกุมหรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจ ของผู้เรียน

2.5 Recite (R) ให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญโดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใด ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดง ความคิดเห็น ในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือมีความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ ภาษาที่ถูกต้อง

3. ขั้นสรุปและประเมินผล ผู้สอนจะต้องไม่ลืมว่า การสิ้นสุดการเรียนรู้ จะต้องมีการวัด ประเมินผลว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมา พัฒนาผู้เรียนและช่วยผู้เรียนที่อ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติม ให้แบบฝึกหัดมากขึ้น หรือสำหรับผู้เรียนดี ก็อาจจะให้แบบฝึกเสริมให้มีทักษะเพิ่มขึ้นอีกก็ได้

Pauk (1984) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบ SQ4R ไว้ว่าประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. Surveying (S) การอ่านอย่างสำรวจคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ไม่ควรใช้เวลา ในการอ่านนานเกินไป

2. Questioning (Q) การตั้งคำถาม การตั้งคำถามทำให้เกิดความสนใจ เช่น สังเกตว่า หัวเรื่องย่อย "The Memory Trace" กลายเป็นคำถาม "What is a memory trace?" เพื่อสร้างและ เน้นความสนใจของคุณ

3. Reading (R) การอ่านอย่างตั้งใจ และจดจ่อ เน้นการรวบรวมคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ใน ข้างต้น

4. Recording (R) การบันทึกย่อของความคิด ข้อเท็จจริง รายละเอียดไว้ตรงจุดที่อ่าน หนังสืงเกตและขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญ

5. Reciting (R) การสรุปใจความสำคัญ จากการรวบรวมรายละเอียดที่บันทึกไว้นำมา เรียบเรียงเป็นคำพูดของตนเอง

6. Reflecting (R) การสะท้อนความคิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดในความทรงจำระยะยาว ของคุณ โดยถามว่า “ความคิดเหล่านี้คืออะไรและข้อเท็จจริงคืออะไร” “ฉันจะใช้มันได้อย่างไร” การสะท้อนคิดไม่เพียงแต่จะเพิ่มความรู้และภูมิปัญญาของคุณเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความฉลาด ทางปัญญาของคุณอีกด้วย

3.3 ประโยชน์ของการสอนแบบ SQ4R

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2545) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีส่วนช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านสูงกว่าการอ่าน โดยไม่ต้องตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า เนื่องจากการตั้งคำถามช่วยให้นักเรียนได้แนวคิดและเกิดความพยายาม ในการอ่านเพื่อตอบคำถาม หรืออาจกล่าวได้ว่าคำถามมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน ที่ ชัดเจน และอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้

สุนทร อุตมหาราช (2547) เสนอว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R มีส่วนช่วยให้ผู้อ่าน สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี รวมทั้งยังสามารถตั้งคำถามที่มีส่วนช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่อง เนื่องจากคำถามที่ตั้งขึ้นช่วยให้ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่าน มีเป้าหมายในการอ่านที่ชัดเจน ไม่หลง ประเด็น

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ SQ4R

ชลธิดา หงษ์เหม (2560) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ ความคิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนคงคาราม อำเภอ เมืองเพชรบุรีจังหวัดเพชรบุรีที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 45 คน ได้มาโดย วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม กำหนดระยะเวลาในการทดลองจำนวน 10 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด 2) แบบทดสอบ วัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent) ผลการวิจัย พบว่าความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นริศรา ชยธวัช (2563) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 34 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก 2) แบบทดสอบวัดทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิรุณเทพ เพชรบุรี (2559) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคอุปมา/เปรียบเทียบ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระบวนการสอนอ่านแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคอุปมา/เปรียบเทียบ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ และศึกษาผลของการใช้ระเบียบการออกแบบการวิจัย การวิจัยเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียน และแยกเป็นกลุ่มทดลอง และควบคุม ห้องละ 36 คน ใช้สถิติบรรยายและสถิติอนุมานวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน

ด้วยกระบวนการแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคอุปมา/เปรียบเทียบสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Basar and Gürbüz (2017) ศึกษาเรื่องผลของเทคนิค SQ4R ต่อความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จุดประสงค์ของการวิจัยคือการตรวจสอบผลของการใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน 57 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา Ataturk สองแห่งในใจกลางภูมิภาคอตุ๊ก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 - 2557 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบวัดทักษะความเข้าใจในการอ่าน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค SQ4R ประสบความสำเร็จในอ่านวิเคราะห์ สังเกตได้ว่าเทคนิค SQ4R มีต่อทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และนักเรียนจะมีทักษะการอ่านเข้าใจมากขึ้นเมื่อจำนวนหน้าในการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้น

Wang et al. (2017) ศึกษาเรื่องการบูรณาการกลยุทธ์การสอน SQ4R และ Student Team Achievement Division (STAD) ร่วมกับอ็บบู้ก เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังใช้แอปพลิเคชัน 10 สัปดาห์ นอกจากนี้ นักเรียนในกลุ่มทดลองยังพอใจกับวิธีการสอนด้วยอ็บบู้กมาก และมีมุมมองเชิงบวกเกี่ยวกับกลุ่มความแตกต่างและกิจกรรมเชิงโต้ตอบดังนั้นนักเรียนส่วนใหญ่จึงยินดีที่จะใช้กลยุทธ์การสอนเหล่านี้ในหลักสูตรอื่นต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ SQ4R พบว่าวิธีการสอนนี้สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ ตั้งแต่การอ่านในระดับต้น คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจับใจความสำคัญ ไปจนถึงความสามารถในการอ่านระดับสูง คือการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนั้น การสอนแบบ SQ4R จึงสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้

4. การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม

4.1 การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์

4.1.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์

วัชรวิ บูรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง การอ่านอย่างละเอียดด้วยความรอบคอบและเข้าใจเนื้อเรื่องหรือเนื้อหาสาระของเรื่องได้เป็นอย่างดี อ่านแล้วสามารถแยกแยะได้ว่าเรื่องนั้น ๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรที่มาของเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างไร แนวคิดและมุมมองของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้นเป็นอย่างไร โดยอาศัยการพิจารณาหาเหตุผลประกอบ และรู้จักการเปรียบเทียบจึงจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปเรื่อง และสรุปแนวคิดหรือมุมมองของผู้เขียนได้ นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องประเมินเรื่องที่อ่านด้วยว่าดีหรือไม่ดีอย่างไรเพราะเหตุใด

ข้อเขียนนั้นมีคุณค่าเพียงใดมีอคติหรือมีความยุติธรรมหรือไม่ ในการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องราวที่อ่านนี้ ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ประสบการณ์และวิจารณญาณของตนในการตัดสิน

Khabiri and Pakzad (2012) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง การอ่านข้อความที่ไม่เพียงแต่เป็นการไตร่ตรองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการตั้งข้อสงสัยและวิเคราะห์ แล้วจึงตัดสินคุณค่าของข้อความ ผู้อ่านจึงไม่เพียงแต่ต้องเข้าใจสิ่งที่พูดในเนื้อหาเท่านั้น แต่จะต้องไปให้ไกลกว่านั้น โดยใช้ทักษะการคิดขั้นสูง

Robinson (1964) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง การตัดสินตามความเป็นจริง ความถูกต้อง หรือคุณค่าของสิ่งที่อ่าน โดยอิงจากเกณฑ์หรือมาตรฐานเสียงที่พัฒนาจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

Russell (1963) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง กระบวนการของการประเมินหรือการจัดหมวดหมู่ในแง่ของมาตรฐานที่ยอมรับก่อนหน้านี้ เป็นการตรวจสอบข้อมูลอย่างมีตรรกะซึ่งหลีกเลี่ยงความผิดพลาดและการตัดสินบนพื้นฐานของอารมณ์เพียงเท่านั้น

4.1.2 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

Burmeister (1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 7 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความจำ (memory) เป็นระดับความจำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ได้แก่ความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับแปลความ (translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าไปแปรรูปหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งเช่น การถอดข้อความการนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ
3. ระดับตีความ (interpretation) เป็นการเข้าใจและมองเห็นความสำคัญของสิ่งที่ผู้เขียนได้บอกไว้เช่นหาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้คาดการณ์ว่าจะอะไรเกิดขึ้นต่อไปการจับใจความของเรื่องที่คุณเขียนไม่ได้บอกไว้
4. ระดับประยุกต์ใช้ (application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการไปประยุกต์ใช้จนเกิดความสำเร็จ
5. ระดับวิเคราะห์ (analysis) เป็นความเข้าใจในแง่ตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเป็นส่วนเต็มเช่นการวิเคราะห์หาโฆษณาชวนเชื่อการแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้จักตรวจสอบการให้เหตุผลผิด ๆ

6. ระดับการสังเคราะห์ (synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่าน มาผสมผสานแล้วจัดเรียงใหม่
7. ระดับประเมินผล (evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัย บรรทัดฐานที่ตั้งไว้เช่นเรื่องราวที่อ่านมีอะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็นและอะไรบ้าง เป็นเรื่องของความเชื่อที่อ่าน

Dallmann (1978) แบ่งระดับความเข้าใจ ในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual level) คือความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ตาม ตัวอักษรที่เขียนไว้
2. ความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation level) คือ ความเข้าใจโดยอาศัย การสรุปความ ตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้
3. ความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation level) คือความสามารถในการประเมินค่า สิ่ง ที่ อ่านมา โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาและตัดสิน

Lapp and Flood (1986) แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความ ในเรื่องที่อ่าน อย่างตรงไปตรงมา
2. ระดับตีความและสรุปความ (Inferential comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจ ข้อความใน เรื่องที่อ่านที่มีความหมายแฝงอยู่ รวมทั้งสามารถนำข้อมูลจาก การอ่านมาพิจารณาตัดสินจากสิ่งที่ได้อ่าน
3. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical comprehension) คือ ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเอง และความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และอ้างสรุปมาช่วยในการคิดวิเคราะห์ ตัดสินและประเมินข้อความที่อ่าน

4.1.3 วิธีการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์

วัชร บุนนาค และนิรมล ศตวุฒิ (2542) กล่าวว่า วิธีการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ อาจทำได้ตามลำดับดังนี้

1. อ่านข้อความหรือเรื่องของเรื่องนั้นอย่างละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบและพิจารณาเรื่อง ที่อ่านนั้นเพื่อทำความเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความคำหรือข้อความ ที่ปรากฏนั้นอาจไม่ได้มีความหมายตามตัวอักษรเสมอไปความหมายที่แท้จริงนั้น อ่านแฝงอยู่ในรูปของสัญลักษณ์หรือข้อความเปรียบเทียบหรือคำพ้องที่ผู้อ่าน

ควรพิจารณาว่าคำหรือข้อความนั้นหมายถึงสิ่งใดมีความหมายถึงสิ่งใดบ้าง โดยอาศัยบริบทในประโยคเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพิจารณา

2. พิจารณาเนื้อเรื่องทีอ่านนั้นเพื่อแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นและเจตนาของผู้เขียนในการอ่านหนังสือหรือเนื้อหาต่างๆ โดยเฉพาะเนื้อเรื่องที่มีลักษณะเป็นบทความเนื้อหานั้นอาจมีทั้งความรู้ตามเกณฑ์ทฤษฎีข้อเท็จจริง และความคิดเห็นของผู้เขียนแทรกอยู่ เจตนาของผู้เขียนในเรื่องนั้น ๆ อาจมีแตกต่างกัน บางครั้งเจตนาของผู้เขียนอาจปรากฏออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน แต่บางครั้งอาจแอบแฝงเป็นนัยผู้อ่านจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าส่วนใดคือข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียน และเจตนาของผู้เขียนเรื่องนั้นเป็นอย่างไร โดยแปลจากสำนวนภาษาถ้อยคำและบริบทของข้อความประกอบการพิจารณาด้วย
3. อ่านหนังสืออื่น ๆ ประกอบเพื่อศึกษาข้อมูลและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนั้นและหากมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นจะทำให้รู้และเข้าใจความคิดของผู้อื่นซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ๆหรือเกิดความคิดในสิ่งที่เราคิดไม่ถึงมาก่อน
4. พิจารณาเหตุผลหรือหลักฐานอ้างอิงเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของเรื่องทีอ่านว่ามีความเหมาะสมสมเหตุสมผลน่าเชื่อถือมีคุณค่าและมีการสร้างสรรค์อย่างไร การอ่านในลักษณะนี้ ต้องอาศัยหลักความรู้ทางทฤษฎีเพื่อการตัดสินใจและวิพากษ์วิจารณ์

1.1.4 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์

วิชรี บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์จะมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของผู้อ่านซึ่งจะประกอบด้วยสิ่งต่างๆดังต่อไปนี้

- 1) มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านเข้าใจภาษาและความหมายของคำหรือสำนวนที่ใช้ในเรื่องนั้น
- 2) จำแนกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงความคิดเห็นหรือการอ้างอิงได้
- 3) การตีความและแปลความเกี่ยวกับภาพหรือภาษาที่มีใช้ตัวอักษรได้
- 4) ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อความหรือข้อมูลที่อ่านได้

- 5) สรุปลงความตามหลักฐานข้อมูลที่นำเสนอในข้อเขียนนั้นๆได้
- 6) เปรียบเทียบความคิดเห็นที่คล้ายกันหรือแตกต่างกันได้
- 7) เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียนและบอกได้ว่าผู้เขียนลำเอียงหรือไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ตนเขียนมากนักน้อยเพียงใด
- 8) เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลาสถานที่เหตุผลและการลำดับเรื่องจากข้อความที่อ่านได้
- 9) ตัดสินเนื้อหาต่างๆได้อย่างมีเหตุผลและสรุปได้
- 10) มีความรู้และปฏิบัติการต่อวิธีพูดและข้อเขียนต่าง ๆ เช่น ข้อความที่เป็น การเสียดสี การถากถางหรือการเยาะเย้ย

รัตนภรณ์ จำรัสภูมิ และศิริพงษ์ เพียงศิริ (2563) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์ ประกอบได้ด้วย

- 1) การอ่านจับใจความของรายละเอียด
- 2) การแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง
- 3) การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล
- 4) การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์
- 5) การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน
- 6) การสรุปอ้างอิง

Abd Kadir et al. (2014) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ไว้ดังนี้

- 1) สร้างการตีความที่ถูกต้อง
- 2) ประเมินวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
- 3) ระบุคำถามในประเด็นหรือปัญหาที่กำลังอภิปรายอย่างถูกต้อง
- 4) ระบุแนวคิดพื้นฐานที่เป็นหัวใจของสิ่งที่เขียนได้อย่างแม่นยำ
- 5) เห็นนัยสำคัญขั้นสูง
- 6) ระบุ ทำความเข้าใจ และประเมินสมมติฐานที่อยู่ภายใต้ตำแหน่งของใครบางคน
- 7) รับรู้หลักฐาน การอ้างเหตุผล การอนุมาน ในการนำเสนอเป็นลายลักษณ์อักษร
- 8) ประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนอย่างสมเหตุสมผล
- 9) เข้าใจมุมมองของผู้เขียนอย่างถูกต้อง

10) มีความเห็นอกเห็นใจอย่างมีเหตุผลในมุมมองของผู้เขียน

Gunning (1996) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ไว้ดังต่อไปนี้

- 1) การแยกแยะความจริงออกจากความคิดเห็น (Distinguishing fact from opinion)
- 2) การระบุคำบ่งชี้ถึงการแสดงความคิดเห็น (Identifying the indicator of opinion)
- 3) การระบุข้อความที่เป็นจริง (Identifying factual paragraph)
- 4) การระบุการใช้คำ เช่น คำอธิบาย คำตัดสิน (Identifying words that show explanation judgment)
- 5) การพิจารณาทั้งทางตรงและทางอ้อม (Considering directly and indirectly)
- 6) การระบุความหมายที่เหมาะสม (Identifying appropriate meaning)
- 7) การสรุปอย่างมีเหตุผล (Drawing reasonable conclusion)
- 8) การสนับสนุนข้อสรุป (Supporting conclusion)
- 9) การตัดสินข้อมูลข่าวสาร (Judging information)
- 10) การบอกรอคติของผู้เขียน (Recognizing the author's bias)
- 11) การชี้บ่งเทคนิคการเขียน (Identifying writing style)
- 12) การพิจารณาข้อสรุป (Examining conclusion)

4.2 ความหมายการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม

ธัญญา สังขพันธานนท์ (2539) กล่าวว่า วรรณกรรมวิจารณ์ เป็นการพิจารณาคุณค่าของหนังสือหรือบทประพันธ์โดยชี้ให้เห็นรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับงานประพันธ์ เพื่อที่จะประเมินค่าหรือ ชี้ให้เห็นข้อเด่นข้อด้อยว่าเป็นอย่างไร หรือเพราะเหตุใด

บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2539) อธิบายว่า วิจารณ์ ควรจะมีความหมายคล้ายคำ พิจารณานั้นเองคือพินิจดูสิ่งใดและพยายามแยกแยะข้อบกพร่องข้อดีออกจากกันและพินิจต่อไปว่า ข้อบกพร่องเกิดมาจากอะไร ข้อดีเกิดจากอะไร และวินิจฉัยเหตุอันมาจากผลนี้ผลนั้นมาจากเหตุนี้ ดังนั้นการวิจารณ์นั้นก็คือการพิจารณาสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบอกข้อดีข้อเสียและเหตุของความดีความเสียการวิจารณ์ไม่ควรมีความหมายว่าติ

รัฐจวน อินทรกำแหง (2539) กล่าวว่า การวิจารณ์วรรณกรรม คือ การอ่านอย่างพิจารณา เพื่อดูข้อเด่นและข้อบกพร่อง พร้อมกันนำมาบอกกล่าวให้ผู้อ่านได้ทราบข้อเด่นและข้อด้อยเหล่านั้น โดยการเขียนหรือพูดก็ได้

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2559) กล่าวว่า การวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม คือ การให้คำตัดสินว่าวรรณคดีและวรรณกรรมนั้น มีคุณค่าหรือบกพร่องอย่างไร ซึ่งการวิจารณ์ควรพิจารณาเนื้อเรื่องว่าเหมาะสม สื่อความ และสื่ออารมณ์ได้ดีเพียงใด มีข้อคิดที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างไร พฤติกรรมของตัวละครมีความเหมาะสมหรือไม่ หากวิจารณ์คำประพันธ์ ประเภทร้อยกรองควรพิจารณาเรื่องรูปแบบคำประพันธ์ การใช้คำให้เกิดความงามด้านเสียง และความหมาย

4.3 หลักการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2538) ในการวิจารณ์วรรณคดีเรื่องหนึ่งๆ อย่างน้อยที่สุดผู้วิจารณ์ จะต้องวิจารณ์ตามหัวข้อต่อไปนี้ (ข้อ 5 นั้นถือเป็นกรณีเพิ่มเติม)

1. ความมุ่งหมาย (สารัตถะ ปรัชญาและแนวโน้มในการแต่ง)
2. รูปแบบ (ชนิดหรือประเภทของวรรณคดี)
3. เนื้อเรื่อง (โครงเรื่อง สารัตถะของเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก หรือเวลาและสถานที่)
4. ศิลปะการแต่ง หรือวรรณศิลป์ (กลวิธี ท่วงทำนองแต่ง องค์ประกอบ ฯลฯ)
5. เรื่องอื่น ๆ ตามความจำเป็นและความรอบรู้ของผู้วิจารณ์ เช่น หางเสียง การสร้างบรรยากาศ และข้อมูลประกอบการวิจารณ์

บุญเหลือ ทิพย์สุวรรณ (2529) ได้แนะนำให้พิจารณาวรรณกรรมในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

1. ความเหมาะสมกันระหว่างรูปแบบกับเนื้อหา
2. กลวิธีในการประพันธ์ อาทิ การดำเนินเนื้อเรื่อง การสร้างตัวละคร ฉาก หรือส่วนอื่นที่ประกอบเป็นเนื้อหา
3. ความขัดแย้งหรือสอดคล้องประสานกันของรายละเอียดในเรื่อง และสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นเนื้อหา เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร กาลสมัย แนวความนึกคิด
4. ภาพพจน์หรือถ้อยคำสำนวนโวหารที่จับใจ
5. กลวิธีการประพันธ์ที่เหมาะสมกับการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น
6. ทรรศนะ รสนิยม คติต่างๆ ตลอดจนพัฒนาการทางอารมณ์ของผู้ประพันธ์
7. กลวิธีการประพันธ์ที่เหมาะสมกับความมุ่งหมายของผู้เขียน
8. ความรู้ของผู้ประพันธ์

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2559) ได้กล่าวถึง หลักการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไว้ดังนี้

การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม เมื่อพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรมแล้ว ควรพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีของวรรณคดี และวรรณกรรม ได้แก่ เนื้อเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทเจรจา และแก่นเรื่อง ดังนี้

1. เนื้อเรื่อง ควรพิจารณาเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ การพิจารณาเนื้อเรื่องในวรรณคดี จะต้องอ่านหลายๆ ครั้ง ศึกษาคำศัพท์และความหมายต่างๆ จับใจความ พินิจพิเคราะห์ ถ้าเป็นวรรณคดีที่มีโครงเรื่องจะต้องศึกษาให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร มีเหตุการณ์ตอนใดน่าสนใจ เนื้อเรื่อง เหมาะสมกับยุคสมัยหรือไม่ เป็นต้น
2. โครงเรื่อง เป็นการวางกรอบและแนวทางในการสร้างเรื่อง โครงเรื่องเดียวกันอาจสร้างเรื่องได้แตกต่างกัน โครงเรื่องมักแสดงความขัดแย้งที่เป็นเหตุของเรื่องราวต่าง ๆ เช่น ความขัดแย้งระหว่างสุเทษณ์กับมัทนา ขุนช้างกับขุนแผน
3. ตัวละคร ควรพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละครว่าใครคือตัวเอก พฤติกรรมตัวละครใด น่ายกย่อง น่าตำหนิ ลักษณะนิสัยตัวละครสอดคล้องกับการดำเนินเรื่องหรือไม่โดยพิจารณาจากการกระทำและคำพูดของตัวละคร
4. ฉาก ควรพิจารณาเวลาและสถานที่ของวรรณคดีและวรรณกรรม ฉากที่ปรากฏจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เช่น ฉากในประเทศจีนจากเรื่องสามก๊ก ฉากในป่าจากเรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี
5. บทเจรจา ควรพิจารณาจากคำพูดของตัวละครเพื่อให้ทราบลักษณะนิสัยและแรงจูงใจที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมแบบนั้น ๆ
6. แก่นเรื่อง ควรพิจารณาแนวคิดที่กวีมีเจตนาจะเสนอต่อผู้อ่าน โดยแฝงอยู่ในเนื้อเรื่องแก่นเรื่องเป็นสิ่งที่ผู้แต่งใช้ในการวางโครงเรื่อง ฉาก ตัวละคร ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการแต่งเรื่องส่วนผู้อ่านเมื่ออ่านวรรณคดีและวรรณกรรมจบแล้วจึงพิจารณาแก่นเรื่องเป็นลำดับสุดท้าย

4.4 ขั้นตอนในการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2538) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว นักวิจารณ์ลำดับขั้นตอนของการวิจารณ์วรรณคดีไว้เป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การอธิบายลักษณะ(วิเคราะห์) วรรณคดีนั้น ๆ
2. การประเมินคุณค่าหรือตัดสินคุณค่า

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2517) กล่าวถึงหลักใหญ่สำหรับกระบวนการวิจารณ์วรรณคดี ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีรูปแบบหนึ่งว่ามี 4 ขั้นตอนสรุปได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ คือ แยกแยะส่วนต่าง ๆ ของวรรณคดีให้ถ้อยถ้วนที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. วินิจฉัยสาร คือ การตีความสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อมาถึงผู้อ่าน
3. วิจารณ์ คือ พิจารณาถ้อยคำในการแต่งวรรณคดีเรื่อง วิจารณ์คือพิจารณาถ้อยคำในการแต่งวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ นั้น
4. วิพากษ์ คือ การตัดสินคุณค่าของวรรณคดี

ฮามิตะ จันทรศรี (2544) กล่าวว่า การวิจารณ์มีลักษณะเป็นกระบวนการและมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หารายละเอียดของเรื่องนั้น ๆ เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบ การอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ
2. การอธิบายความ หมายถึง การอธิบายความกระจ่างในสิ่งที่ได้วิเคราะห์ เป็นการบรรยายข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบได้จากตัวบทของวรรณกรรมนั้น ๆ เช่น อธิบายถึงคุณลักษณะ ต่าง ๆ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ของการวิจารณ์
3. การตีความ อาศัยการวิเคราะห์และอธิบายความเบื้องต้น การตีความจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและเจตนาของวรรณกรรมได้ชัดเจนขึ้น
4. การประเมินค่า วรรณกรรมเรื่องนั้นเด่น ด้อย อย่างไร

สรุปได้ว่าขั้นตอนในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีนั้นเริ่มจาก 1) การวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของเนื้อหาวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ 2) การแปลความ หรือตีความสาร คือ การอธิบายความถึงสิ่งที่ผู้แต่งหรือตัววรรณคดีต้องการสื่อสารสิ่งใดกับผู้อ่าน 3) การประเมินค่า คือ การพิจารณาวรรณคดีเพื่อตัดสินคุณค่าว่าวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ มีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นงานวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

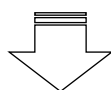
ระยะที่ 4 นำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยในแต่ละระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ 3 แสดงขั้นตอนและผลลัพธ์ในการศึกษาสภาพและความต้องการของการจัดการเรียน การสอนฯ

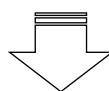
ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผลลัพธ์
<p>1. ศึกษาสภาพและความต้องการจากการเก็บข้อมูล แบบสอบถาม เรื่องศึกษาสภาพและความต้องการของ รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริม ความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์คณะ ผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 5 คน และแบบสอบถามนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน ในด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อเทคโนโลยี</p> <p>2. สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและความต้องการ ของการจัดการเรียนการสอนฯ</p>	<p>กรอบแนวคิดการพัฒนา รูปแบบการ สอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่อง แบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน

ตารางที่ 4 แสดงขั้นตอนและผลลัพธ์การพัฒนากระบวนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผลลัพธ์
<p>1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนวรรณคดี - ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบ SQ4R - ข้อมูลเกี่ยวกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล - ข้อมูลเกี่ยวกับวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี <p>2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยร่วมกับข้อมูลจากการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อร่างรูปแบบฯ</p> <p>3. ร่างรูปแบบฯ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงตามคำแนะนำ</p> <p>4. นำร่างรูปแบบฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้</p> <p>5. ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ</p>	<p>รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่อง แบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน

ตารางที่ 5 แสดงขั้นตอนและผลลัพธ์การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผลลัพธ์
<p>1. ออกแบบและพัฒนาเว็บการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาดังนี้</p> <p>1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1</p> <p>1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาออกแบบและพัฒนาเว็บการเรียนรู้ และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามรูปแบบฯ</p> <p>1.3 สร้างแบบประเมินเว็บการเรียนรู้ ตามรูปแบบการเรียนฯ</p> <p>1.4 ตรวจสอบความเหมาะสมของเว็บการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>1.5 ทดสอบประสิทธิภาพของเว็บการเรียนรู้ ตามรูปแบบการเรียนฯ กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>1.6 นำผลที่ได้จากการทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้ในการวิจัยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง</p>	<p>รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>
<p>2. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีฯ</p> <p>2.1 ศึกษา วิเคราะห์รูปแบบการเรียนฯ</p> <p>2.2 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้กับครูผู้มีส่วนประสมการณการสอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับ</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผลลัพธ์
<p>รายละเอียดของเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม จำนวน 3 คน</p> <p>2.3 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ</p>	
<p>3. พัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>3.1 แบบวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย</p> <p>3.1.1 ศึกษาเอกสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย</p> <p>3.1.2 สร้างแบบวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย</p> <p>3.1.5 ตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน</p> <p>3.1.6 ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>3.1.7 ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน</p> <p>3.1.8 ประเมินความเชื่อถือของแบบประเมินฯ</p> <p>3.1.9 นำผลที่ได้จากการทดลองไปปรับปรุงแบบประเมินฯ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง</p>	<p>แบบวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย</p>
<p>3.2 แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบฯ</p> <p>3.2.1) ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3.2.2) กำหนดประเด็นคำถามโดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด</p>	<p>แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบฯ</p>

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผลลัพธ์
<p>3.2.3) นำแบบสอบถามที่พัฒนาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมและความเหมาะสมของภาษา</p> <p>3.2.4) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์</p> <p>3.2.5) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุง ตามคำแนะนำ</p> <p>3.2.6) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง</p>	
<p>4. ศึกษาผลการใช้และเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย</p>	<p>ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบฯ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คะแนนจากการวัดก่อนเรียนและหลังเรียน 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3. รูปแบบการเรียนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ประชากร ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง สำหรับการสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน **กลุ่มตัวอย่าง** สำหรับแบบสอบถาม คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage sampling)

ขั้นที่ 1 ใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยแต่ละกลุ่มมีลักษณะในภาพรวมที่คล้ายคลึงกัน หน่วยการสุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนรัฐบาล ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

ขั้นที่ 2 ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เลือกโรงเรียนจำนวน 4 แห่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic sampling) สุ่มจากระดับชั้น แบ่งเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างละ 50 คน จากแต่ละโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์เรื่อง การศึกษาสภาพและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนฯ สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอนมีขั้นตอนในการพัฒนา ดังนี้
 - 1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน
 - 2) ร่างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ จำนวน 8 ข้อ
 - 3) นำข้อคำถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำ ผลการพิจารณาตรวจสอบ พบว่า ผ่านเกณฑ์มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = 1.0
 - 4) จัดทำแบบสัมภาษณ์เรื่อง การศึกษาสภาพและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนฯ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

- 1) ประสานผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อบริหารจัดการสัมภาษณ์
- 2) ส่งแบบสัมภาษณ์ล่วงหน้าและนัดหมายการสัมภาษณ์ทางระบบประชุมทางไกล
- 3) แจ้งขออนุญาตบันทึกเสียงขณะที่สัมภาษณ์
- 4) ดำเนินการสัมภาษณ์
- 5) วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย คือวิเคราะห์และตีความจากข้อมูล

ที่ได้จากการสัมภาษณ์

2. แบบสอบถามเรื่อง การศึกษาสภาพและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนฯ

มีขั้นตอนในการพัฒนา ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี วิธีการสอน แบบ SQ4R การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล และการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี
- 2) ร่างข้อคำถามในแบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นรูปแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวรรณคดีโดยใช้

การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เป็นรูปแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (5 point rating scales) อยู่ในรูปแบบการตอบสนองคู่ (dual-response format) หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามต้องตอบข้อมูล 2 ชุด คือ ระดับสภาพที่เป็นอยู่จริง และสภาพที่คาดหวัง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

11) ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู

12) ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

13) ด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- 3) นำข้อคำถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมจากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำ ผลการพิจารณาตรวจสอบ พบว่าผ่านเกณฑ์มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = 1.0
- 4) จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำแบบสอบถาม
- 2) นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย คือวิเคราะห์และตีความจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
- 3) วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธี Modified Priority Index (PNI_{modified}) เป็นวิธีที่หาผลต่างของสภาพที่คาดหวัง(Importance : I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (Degree of Success : D) และหารด้วยค่าสภาพที่เป็นจริง

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 1 คนและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย
 - 1.1) เป็นครูผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยอย่างน้อย 5 ปี
 - 1.2) เป็นครูผู้ที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการ
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
 - 2.1) เป็นอาจารย์หรือผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีและ/หรือ
 - 2.2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

- 3.1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีการศึกษาอย่างน้อย 5 ปีและ/หรือ
- 3.2) เคยมีประสบการณ์ในด้านการวิจัย การเขียนหนังสือ หรือตำราที่เกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 2 คือ รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

- 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
 - 1.1) การสอนวรรณคดี
 - 1.2) วิธีการสอนแบบ SQ4R
 - 1.3) การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล
- 2) วิเคราะห์และสังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาองค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ
- 3) ร่างรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

3.1) องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีดังนี้ คือ

- 3.1.1) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.1.2) กิจกรรมการเรียนรู้
- 3.1.3) การประเมินผล

3.2) ขั้นตอนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนในการสอนไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ตารางแสดงขั้นการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ขั้นตอนการสอนวรรณคดี	การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	วิธีสอนแบบ SQ4R	รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล
	1. การวางแผนระดมความคิด (planning) วางแผนงาน คิดประเด็น หัวข้อที่ต้องการนำเสนอเรื่องราว		1. ขั้นวางแผนระดมความคิด นักเรียนวางแผนการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล ระดมความคิดเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษาและการนำเสนอเรื่องราวในวรรณคดีไทย จากนั้นอ่านศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวรรณคดีเพื่อตั้งคำถามในประเด็นที่สงสัยหรือน่าสนใจ
			1.1 วางแผน (Planning) นักเรียนแบ่งกลุ่มสำหรับการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม สนทนาเกี่ยวกับความน่าสนใจในวรรณคดี จากนั้นร่วมกันศึกษาประวัติความเป็นมาของวรรณคดี เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณคดี เป็นเบื้องต้น
1. ขั้นการอ่านเข้าใจ - เข้าใจเนื้อเรื่อง/ศัพท์ยาก - ได้รับความสนใจในเนื้อหาวรรณคดี - เข้าใจประวัติของวรรณคดี		1. อ่านสำรวจ Survey (S) อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ	1.2 อ่านสำรวจ (Survey) สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องวรรณคดีอย่างคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดี โดยสังเกตว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร
		2. การตั้งคำถาม Question (Q) ตั้งประเด็นคำถามที่สงสัยจากการอ่านสำรวจ	1.3 ตั้งคำถาม (Question) สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น หรือตั้งประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดีเรื่องที่อ่านสำรวจ จากนั้นสรุปเป็นประเด็นคำถามของกลุ่มโดยจดบันทึกชื่อคำถามไว้เพื่ออ่านและหาคำตอบอีกครั้ง
2. ขั้นสอนแนวคิดสำคัญ - สรุปสาระ/แนวคิดสำคัญของเรื่อง		3. อ่านซ้ำ Read (R) การอ่านข้อความในบทเรียนหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอีกอย่างละเอียด	2. ขั้นอ่านละเอียด ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องวรรณคดีซ้ำอีกครั้ง โดยการอ่านอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นที่ตั้งคำถามไว้ในขั้นวางแผนการอ่าน และให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ 2.1 อ่านละเอียด (Read) นักเรียนอ่านวรรณคดีซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นต้น

ขั้นตอนการสอน วรรณคดี	การเล่าเรื่องแบบ ดิจิทัล	วิธีสอนแบบ SQ4R	รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอน แบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล
		4. จดบันทึก Record (R) จดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่าน	2.2 จดบันทึก (Record) นักเรียนเน้นข้อความสำคัญ และจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านวรรณคดี โดยจดสรุปเป็นข้อความสั้นๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งอาจจะจัดไว้บริเวณด้านข้างข้อความที่นักเรียนอ่าน แล้วจึงนำข้อมูลมารวบรวมเพื่อสรุปใจความสำคัญในขั้นต่อไป
		5. สรุปใจความ Recite (R) ให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญ	2.3 สรุปใจความสำคัญ (Recite) นักเรียนเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึก สรุปเป็นใจความสำคัญของวรรณคดีที่อ่าน โดยเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตนเอง จากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นที่นักเรียนเกิดข้อสงสัย หรือประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีที่อ่าน เพื่อนำมาใช้เป็นประเด็นในการสร้างการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล
3. ขั้นวิเคราะห์และวิจารณ์ - วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น	2. การเขียนสคริปต์ (script) คือ การเขียนบทหรือเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ		3. ขั้นวิเคราะห์ คือ ให้นักเรียนสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัลจากวรรณคดีที่อ่าน โดยนักเรียนจะได้ใช้ทักษะการวิเคราะห์จากการเขียนสคริปต์ การเขียนสตอรี่บอร์ด และการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตเพื่อสร้างเรื่องเล่าในรูปแบบของตนเอง 3.1 การเขียนสคริปต์ (script) นักเรียนเรียบเรียงเขียนเรื่องราววรรณคดีขึ้นใหม่ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวจากมุมมองที่แตกต่างไปจากเดิม
	3. การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) คือ การเขียนกรอบแสดงเรื่องราวที่สมบูรณ์ โดยมีการแสดงรายละเอียดที่จะปรากฏขึ้นในเรื่องราว นั้น ๆ		3.2 การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) นักเรียนเขียนกรอบแสดงเรื่องราววรรณคดี โดยมีการแสดงรายละเอียดที่จะปรากฏขึ้นในเรื่องราว นั้น ๆ

ขั้นตอนการสอน วรรณคดี	การเล่าเรื่องแบบ ดิจิทัล	วิธีสอนแบบ SQ4R	รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอน แบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล
	4. การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) คือ การเลือกใช้สื่อมัลติมีเดียต่างๆ เช่น รูปภาพ เสียงบรรยาย เสียงประกอบ มาประกอบการสร้างเรื่องราวให้มีความสอดคล้องกัน		3.3 การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) นักเรียนแบ่งหน้าที่กันเพื่อรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตให้เหมาะสมกับเรื่องราววรรณคดีที่จะนำเสนอ
	5. การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) เมื่อเรื่องราวสร้างเสร็จอย่างสมบูรณ์แล้ว แบ่งปันกับผู้อื่นหรือทำการเผยแพร่ออนไลน์		4. ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ นักเรียนนำเสนอผลงานการสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัล เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รับชมผลงานร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับผลงานของเพื่อน และวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้นเพื่อตัดสินคุณค่าวรรณคดีเรื่องที่อ่าน 4.1 การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง และร่วมกันแสดงความคิดเห็นในผลงานของเพื่อน
		6. Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน	4.2 วิเคราะห์วิจารณ์ Reflect (R) ให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น
3. ขั้นประเมินผล - บอกข้อคิด คุณค่าของวรรณคดี			4.3 ประเมินผล (Evaluate) ให้ผู้เรียนสังเคราะห์ข้อคิด ที่ได้จากวรรณคดี และตัดสินคุณค่าโดยบอกถึงเหตุผลและข้อสนับสนุน

4) นำร่างรูปแบบการเรียนการสอนฯ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงตามคำแนะนำ

5) นำร่างรูปแบบฯ ที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและขั้นตอนพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาแบบประเมินรูปแบบฯ ดังนี้

5.1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินรูปแบบการเรียนฯ

5.2) กำหนดประเด็นในการประเมิน เพื่อพัฒนาแบบประเมินรูปแบบฯ โดยใช้แนวทางการสร้างแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับตามลิเคอร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
0.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

5.3) นำแบบประเมินรูปแบบฯ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม นำข้อคำถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมจากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบฯ โดยผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณและวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบฯ ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นการทดสอบเชิงประจักษ์ ซึ่งจะนำรูปแบบการเรียนการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประชากร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสารวิทยา จำนวน 40 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 จำนวน 40 คน ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1) เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1

2) เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีความพร้อมด้านอุปกรณ์เทคโนโลยี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. เว็บการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

มีขั้นตอนการออกแบบและพัฒนา ดังนี้

1.1) ศึกษา วิเคราะห์และสังเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหา วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ วรรณคดีและวรรณกรรม และการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

1.2) นำข้อมูลมาออกแบบเว็บการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

1.3) นำเสนอเว็บการเรียนรู้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงตามคำแนะนำ

1.4) สร้างแบบประเมินเว็บการเรียนรู้ฯ โดยประเมินความเหมาะสมใน 4 ด้าน คือ

- ด้านการออกแบบ
- ด้านเนื้อหา
- ด้านการตกแต่ง
- ด้านการใช้งาน

โดยการประเมินใช้เกณฑ์ที่การประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใช้รูปแบบคำถามปลายเปิด โดยใช้เกณฑ์ยอมรับ ของเว็บการเรียนรู้ฯ ในระดับความเหมาะสมระดับมากขึ้นไป

1.5) ประเมินความเหมาะสมของเว็บไซต์การเรียนรู้ฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของเว็บไซต์การเรียนรู้ฯ จากนั้นจึงปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ ผลการพิจารณาตรวจสอบพบว่า ผ่านเกณฑ์โดยมีค่าเฉลี่ย 4.65

1.6) ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้จริง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1) ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการ เรียนรู้โดยใช้การสอนวรรณคดี วิธีการสอนแบบ SQ4R และการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ดังตารางต่อไปนี้

2.2) จากการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาวรรณคดี เรื่อง ราชชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยอิงเนื้อหาจากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ของกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเนื้อหาวรรณคดี ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 2 วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 15 คาบเรียน โดยในคาบเรียนแรก เป็นการแนะนำรูปแบบการเรียนรู้ฯ และทดสอบก่อนเรียน และคาบเรียนสุดท้าย เป็นการทดสอบหลังเรียน (รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในภาคผนวก ข)

2.4) นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ฯ กับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาและขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.5) นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนรายวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน ประเมินความถูกต้องเหมาะสม

2.6) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย
- 2) แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนวรรณคดี โดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยมีขั้นตอนในการพัฒนา ดังนี้

1. แบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

- 1.1) ศึกษาเอกสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย
- 1.2) ทำการสังเคราะห์เพื่อนำมากำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ที่ครอบคลุม ดังนี้

ตารางที่ 7 ตารางสังเคราะห์ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์

ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์	กฤตกา มัลลิกามาต (2531)	บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2539)	สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2559)	ธัญญา สังขพันธานนท์ (2539)	ปริญญา วิชันรัตน์ และคณะ (2564)
1. การวิเคราะห์					
- จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดี	1.อธิบายลักษณะ	1.วิเคราะห์แยกแยะส่วนต่างๆของวรรณคดีนั้นๆ	1.วิเคราะห์องค์ประกอบ	1.การวิเคราะห์	1.การวิเคราะห์
- การพิจารณารูปแบบและเนื้อหาของวรรณคดี	(วิเคราะห์) วรรณคดีนั้นๆ	ต่างๆของวรรณคดีดูให้ถี่ถ้วนที่สุด			
- การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี					

ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์	กฤตลาบ มัลลิกามาต (2531)	บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2539)	สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2559)	ธัญญา สังขพันธานนท์ (2539)	ปริญญา วิชันรัตน์ และคณะ (2564)
2. การแปลความตีความ					
- อธิบายความบอกละเอียด		2.วินิจฉัยสาร	2.ตีความ	2.การอธิบาย	2.การตีความ
- ตีความจากคำหรือข้อความที่มีความหมายโดยนัย		การตีความสาร	สาระสำคัญ	ความ	
		ที่ผู้เขียน	ข้อคิด	3.การตีความ	
		ต้องการสื่อ			
		มาถึงผู้อ่าน			
3. ประเมินค่า					
- บอกข้อคิดและแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยยกตัวอย่างประกอบ	2.การประเมินคุณค่า หรือ ตัดสินคุณค่า	3.วิจารณ์ - การพิจารณา กลวิธีในการ แต่งวรรณคดี	3.พิจารณา	4.การประเมินค่า	การประเมินค่า
- ระบุข้อดี ข้อบกพร่องของวรรณคดี		เรื่องนั้นๆ	ความดีเด่นของเนื้อหา และกลวิธีใน	การนำเสนอ	
- การให้เหตุผลประกอบโดยมีหลักฐานหรือข้อความสนับสนุน		4.วิพากษ์ - การตัดสินคุณค่าของวรรณคดี	การนำเสนอ	เพื่อประเมินค่า	
- ระบุความสำคัญที่ได้จากการศึกษาวรรณคดี		วรรณคดีและ	การนำเสนอ	เพื่อประเมินค่า	
		คุณค่าของวรรณคดี	การนำเสนอ	เพื่อประเมินค่า	
		นั้น ๆ อย่างมี	การนำเสนอ	เพื่อประเมินค่า	
		เหตุผล	การนำเสนอ	เพื่อประเมินค่า	

จากตารางที่ 7 ตารางสังเคราะห์ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิชาการต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การวิเคราะห์ การแปลความตีความ และการประเมินค่า

1.3) กำหนดลักษณะของแบบทดสอบ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (multiple choice) จำนวน 25 ข้อ และแบบอัตนัยหรือความเรียง (subjective or essay test) 4 ข้อ

1.4) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ข้อปรนัยจำนวน 25 ข้อ โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน ข้ออัตนัยจำนวน 4 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

แบบแยกองค์ประกอบย่อยที่มีความครอบคลุมองค์ประกอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์โดยแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ (คะแนน 5 4 3 2 1)

1.5) สร้างแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

1.6) คัดเลือกข้อคำถามแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยโดยใช้การตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item Objective Congruence) เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา หรือนิยามตัวแปรที่มุ่งวัด ซึ่งมีวิธีการให้คะแนน ดังนี้ (วรรณิ แกมเกตุ, 2555)

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์

โดยมีเกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา/จุดประสงค์ ดังนี้
 ถ้า $IOC > 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์
 ถ้า $IOC \leq 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์

1.6) นำแบบทดสอบการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา ความสอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ แล้วประเมินโดยใช้การประเมินความสอดคล้อง (IOC) โดยเมื่อพิจารณาพบว่า มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งถือซึ่งถือว่าแบบทดสอบความสามารถ นั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์ จากนั้นนำแบบทดสอบความสามารถ ทั้งสองแบบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยการปรับข้อคำถามและตัวเลือกให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้

1.7) นำแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยข้อปรนัย 25 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน เพื่อประเมินค่าความยากง่าย (level of difficulty of items) อำนาจจำแนก (discrimination power of the items) และค่าความเที่ยง (Validity) โดยคูเดอริชาร์ดสัน KR-20 ผลการวิเคราะห์

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ k คือ จำนวนข้อสอบ

S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_c^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบทั้งฉบับ

1.8) นำผลที่ได้จากการทดลองไปปรับปรุงแบบประเมินฯ ก่อนนำไปทดลองใช้กับ

กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 8 ตารางแสดงแบบทดสอบการวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

ความสามารถ ในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย	ปรนัย		อัตนัย	
	จำนวน	ข้อที่	จำนวน	ข้อที่
การวิเคราะห์			1	1
- จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดี	2	18,19		
- การพิจารณารูปแบบและเนื้อหาของวรรณคดี	5	1,8,11,15		
- การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี	3	2,12,13		
การแปลความตีความ			1	2
- อธิบายความบอกระบุสาระสำคัญ	2	16,20		
- ตีความจากคำหรือข้อความที่มีความหมายโดยนัย	4	3,6,7,9,10		
การประเมินค่า			2	3,4
- บอกข้อคิดและแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยยกตัวอย่างประกอบ	3	21,23,24		
- ระบุข้อดี ข้อบกพร่องของวรรณคดี	3	14,17,22		
- การให้เหตุผลประกอบ โดยมีหลักฐานหรือข้อความ สนับสนุน	1	25		
- ระบุความสำคัญที่ได้จากการศึกษาวรรณคดี	2	4,5		
รวม	25		4	

2. แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี โดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

1.1) ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2) กำหนดประเด็นคำถามโดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

1.3) นำแบบสอบถามที่พัฒนาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความ

ถูกต้อง ความครอบคลุมและความเหมาะสมของภาษา

1.4) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.5) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงตามคำแนะนำ ผลการพิจารณาตรวจสอบ พบว่าผ่านเกณฑ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = 1.0

1.6) เก็บข้อมูลกับกลุ่มนักเรียนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability)

1.7) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบบแผนการทดลองขั้นต้นแบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-group pretest-posttest design) โดยทำการวัดคะแนนเฉลี่ยความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล จำนวน 40 คน รวมระยะเวลา 15 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

ตารางที่ 9 แบบแผนการทดลองการเรียนรู้ด้วยรูปแบบฯ โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง	หลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
E	กลุ่มตัวอย่าง		
O ₁	การทดสอบก่อนเรียน		
X		ได้รับการเรียนการสอนด้วยรูปแบบฯ ที่พัฒนาขึ้น	
O ₂			การทดสอบหลังเรียน

มีขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1) เตรียมความพร้อมก่อนการเรียนการสอนในด้านของสถานที่ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต

2) จัดกิจกรรมปฐมนิเทศนักเรียน โดยแนะนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในคาบเรียนแรก

3) ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

4) ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในคาบเรียนที่ 2 ถึงคาบเรียนที่ 14

5) ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

6) ประเมินความคิดเห็นของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ 10 แสดงคาบเรียนของกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ

คาบเรียน	กิจกรรม
คาบเรียนที่ 1	การปฐมนิเทศ ทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยก่อนเรียน
คาบเรียนที่ 2	ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ ชั้นที่ 1 ชั้นวางแผนระดมความคิด
คาบเรียนที่ 3-4	ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ ชั้นที่ 2 ชั้นอ่านเอาเรื่อง
คาบเรียนที่ 5-11	ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ ชั้นที่ 3 ชั้นวิเคราะห์
คาบเรียนที่ 12-14	ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ ชั้นที่ 4 ชั้นวิพากษ์วิจารณ์
คาบเรียนที่ 15	ทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยหลังเรียน นักเรียนตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ T-test dependent

3) วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนในรูปแบบฯ โดยใช้ความถี่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายข้อมูลทั่วไป

ระยะที่ 4 นำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์

การนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาเป็นการนำผลที่ได้จากการศึกษาผลของการใช้รูปแบบฯ มาปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองรูปแบบ

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 1 คนและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี การศึกษา จำนวน 1 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย
 - 1.1) เป็นครูผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยอย่างน้อย 5 ปี
 - 1.2) เป็นครูผู้ที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการ
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา
 - 2.1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีการศึกษาอย่างน้อย 5 ปีและ/หรือ
 - 2.2) เคยมีประสบการณ์ในด้านการวิจัย การเขียนหนังสือ หรือตำรา ที่เกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบรับรองรูปแบบการสอนวรรณคดี โดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือ

แบบรับรองรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่อง แบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

- 1) ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาแบบรับรองรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการ เล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
- 2) กำหนดประเด็นคำถามเพื่อพัฒนาแบบรับรองรูปแบบการสอนวรรณคดี โดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ

การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยแบบประเมิน เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มาก
2.50-3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	น้อย
0.00-1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3) นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

4) ปรับปรุงแก้ไขแบบรับรองตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้สมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) นำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวรรณคดี และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 5 คน แสดงความคิดเห็นและประเมินรับรองรูปแบบฯ

2) นำข้อมูลและข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบรับรองรูปแบบฯ

3) ปรับปรุงรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4) นำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบรับรองรูปแบบฯ แล้ว นำข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นงานวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา (Research and development) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

4. เพื่อนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลของการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 4 ผลของการนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

1) การศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 2 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีรายละเอียด ดังนี้

1.1) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า การเรียนการสอนวรรณคดีโดยส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้ถอดความและสรุปความให้กับนักเรียน เนื่องจากเนื้อหาวรรณคดีที่ค่อนข้างยาวครูจึงไม่สามารถสอนให้นักเรียนแปลความได้โดยละเอียดตลอดทั้งเรื่อง จึงต้องตัดทอนเนื้อหาบางส่วน หรือช่วยถอดความ แปลความให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเรียนได้จบเนื้อเรื่อง และเมื่อมีการมอบหมายงานถอดคำประพันธ์ให้กับนักเรียน นักเรียนไม่สามารถแปลความหรือถอดความได้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากคำศัพท์ยากที่ปรากฏในบทประพันธ์ และการสอนมักเน้นที่ การถอดคำประพันธ์มากกว่าการสอนให้นักเรียนได้รู้จักการคิดวิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี อีกหนึ่งประเด็นนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอน คือ ความน่าสนใจของเนื้อหาวรรณคดีต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากวรรณคดีบางเรื่องไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ เนื่องจากเนื้อหาไกลตัวนักเรียนมากเกินไป ไม่เข้ากับระดับวัยหรือเนื้อหาไม่ร่วมสมัย

1.2) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวรรณคดีเนื่องจากบทประพันธ์มีลักษณะที่อ่านทำความเข้าใจได้ยาก คำศัพท์ยาก หรือเนื้อเรื่องไม่ร่วมสมัย ไม่น่าสนใจ นักเรียนจึงเกิดความรู้สึกว่าวรรณคดีไม่น่าอ่าน และเมื่อครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนถอดคำประพันธ์ นักเรียนมักจะใช้การค้นหาการถอดความบทประพันธ์จากอินเทอร์เน็ตที่มีผู้อื่นสรุปไว้ให้แล้ว ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการถอดความและทำความเข้าใจจากบทประพันธ์นั้นจริง

1.3) ด้านสื่อเทคโนโลยี พบว่า จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรน่าทำให้โรงเรียนและนักเรียนตื่นตัวเรื่องการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น นักเรียนมีความพร้อมและตอบรับในการใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน

ยังมีนักเรียนบางกลุ่มที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้เนื่องจากสถานภาพทางการเงินของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย ดังนั้นนักเรียนแต่ละคนจึงมีความพร้อมแตกต่างกัน ศักยภาพการรับรู้มีความพร้อมในการใช้สื่อต่างกัน

2) การศึกษาสภาพความต้องการและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage sampling) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อตามสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่คาดหวัง และค่า Modified priority needs index (PNI_{Modified})

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่		สภาพที่คาดหวัง		PNI _{Modified}	ลำดับ
	Mean	SD	Mean	SD		
ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู						
1. ครูมีความรู้ในเนื้อหาวรรณคดีเรื่องที่สอน	4.19	0.04	4.28	0.04	0.02	7
2. ครูมีเทคนิควิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวรรณคดี	4.04	0.04	4.21	0.04	0.04	5
3. ครูสามารถอธิบายเนื้อหาวรรณคดีให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	4.09	0.04	4.19	0.04	0.02	7
4. ครูฝึกให้นักเรียนอ่านวรรณคดีด้วยตนเอง	3.88	0.04	4.07	0.04	0.05	4
5. ครูฝึกให้นักเรียนถอดคำประพันธ์ด้วยตนเอง	3.90	0.04	4.08	0.04	0.04	5
6. ครูฝึกให้นักเรียนแปลความหรือตีความข้อความที่มีความหมายโดยนัย	3.84	0.04	4.13	0.04	0.07	2
7. ครูฝึกให้นักเรียนพิจารณารูปแบบของวรรณคดี	3.90	0.04	4.04	0.04	0.03	6

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่		สภาพที่คาดหวัง		PNI _{Modified}	ลำดับ
	Mean	SD	Mean	SD		
8. ครูฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์จุดมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้แต่ง	3.76	0.04	4.08	0.04	0.08	1
9. ครูฝึกให้นักเรียนพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในการประพันธ์วรรณคดี	3.93	0.04	4.20	0.04	0.06	3
10. ครูฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นและด้อยของวรรณคดี	3.18	0.02	3.43	0.03	0.07	2
11. ครูฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดี	3.98	0.02	4.17	0.03	0.05	4
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน						
12. นักเรียนมีการจดบันทึกข้อความหรือเน้นข้อความขณะอ่านวรรณคดี	3.49	0.05	3.87	0.04	0.10	8
13. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์จากวรรณคดีที่อ่านได้	3.51	0.05	3.93	0.04	0.11	7
14. นักเรียนจับใจความสำคัญจากวรรณคดีโดยสรุปเป็นภาษาของตนเอง	3.65	0.05	4.49	0.03	0.19	2
15. นักเรียนสามารถแปลความหรือตีความคำศัพท์ ข้อความที่มีความหมายโดยนัย	3.46	0.05	4.40	0.03	0.21	1
16. นักเรียนสามารถวิเคราะห์รูปแบบของวรรณคดี	3.50	0.05	3.96	0.04	0.12	6
17. นักเรียนสามารถวิเคราะห์จุดมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้แต่ง	3.57	0.05	3.88	0.04	0.08	9
18. นักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม	3.40	0.05	3.95	0.04	0.14	5
19. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะเด่นและด้อยของวรรณคดี	3.50	0.05	4.13	0.03	0.15	4

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่		สภาพที่คาดหวัง		PNI _{Modified}	ลำดับ
	Mean	SD	Mean	SD		
20. นักเรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี	3.56	0.04	4.42	0.03	0.19	2
21. นักเรียนสามารถตัดสินคุณค่าของวรรณคดี	3.44	0.05	4.17	0.03	0.18	3
22. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างหรือมีข้อเสนอแนะสนับสนุนในการตัดสินวรรณคดี	3.43	0.05	4.18	0.03	0.18	3
ด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนวรรณคดี						
23. ครูใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	4.09	0.04	4.44	0.03	0.08	5
24. ครูมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	4.13	0.04	4.30	0.03	0.04	8
25. นักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียน	4.05	0.04	4.32	0.03	0.06	7
26. นักเรียนมีความพร้อมเรื่องเครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางเทคโนโลยีในการเรียน	3.95	0.04	4.37	0.03	0.10	3
27. นักเรียนมีความสามารถในการใช้โปรแกรมตัดต่อวิดีโอ	3.78	0.05	4.06	0.04	0.07	6
28. นักเรียนมีโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการตัดต่อวิดีโอ	3.63	0.05	3.97	0.04	0.09	4
29. โรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีให้กับครูและนักเรียน	3.56	0.05	4.36	0.03	0.18	1

รายการ	สภาพที่		สภาพที่		PNI _{Modified}	ลำดับ
	เป็นอยู่		คาดหวัง			
	Mean	SD	Mean	SD		
30. โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนให้กับครูและนักเรียน	3.68	0.05	4.37	0.03	0.16	2

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าดัชนี PNI_{Modified} รายข้อในด้านการจัดการเรียนการสอนของครู มีค่าดัชนี PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.02 – 0.08 เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือ ครูฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย (PNI_{Modified} = 0.08) รองลงมา คือ ครูฝึกให้นักเรียนแปลความ และฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นและด้อย (PNI_{Modified} = 0.07) ลำดับถัดมา คือ ครูฝึกให้นักเรียนพิจารณาเนื้อหา (PNI_{Modified} = 0.06) ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่าดัชนี PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.08 – 0.21 เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือนักเรียนสามารถแปลความหรือตีความคำศัพท์ ข้อความที่มีความหมายโดยนัย (PNI_{Modified} = 0.21) รองลงมาคือ นักเรียนจับใจความสำคัญจากวรรณคดีโดยสรุปเป็นภาษาของตนเอง และนักเรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (PNI_{Modified} = 0.19) ลำดับถัดมาคือ นักเรียนสามารถตัดสินคุณค่าของวรรณคดี และนักเรียนสามารถยกตัวอย่างหรือมีข้อเสนอแนะในการตัดสินวรรณคดี (PNI_{Modified} = 0.18) ตามลำดับ

ด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน มีค่าดัชนี PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.10 – 0.18 เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือโรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีให้กับครูและนักเรียน (PNI_{Modified} = 0.18) รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสื่อเทคโนโลยีให้กับครูและนักเรียน (PNI_{Modified} = 0.16) ลำดับถัดมาคือ นักเรียนมีความพร้อมเรื่องเครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางเทคโนโลยีในการเรียน (PNI_{Modified} = 0.10) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลของการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1. การศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. การศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
 - 2.1 นำร่างรูปแบบฯที่ได้ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยจำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

1. ผลจากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1.1 เนื้อหาวรรณคดี

เนื้อหาวรรณคดีในการวิจัยนี้ หมายถึง เนื้อหาวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา จากหนังสือเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน วรรณคดีวิจักษ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.1.2 กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ในการวิจัยนี้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มระดมความคิด กิจกรรมการอ่านวรรณคดีแบบ SQ4R กิจกรรมการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล และกิจกรรมการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

1.1.3 ใบงาน

ใบงานในการวิจัยนี้ หมายถึง ใบงานประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามองค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการแปลความตีความ และด้านการประเมินค่า

1.1.4 แบบทดสอบ

แบบทดสอบในการวิจัยนี้ หมายถึง การประเมินผลความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน โดยใช้วัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

1.1.5 เครื่องมือที่ใช้การเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้การเรียนรู้ในการวิจัยนี้ หมายถึง เครื่องมือในระบบออนไลน์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) เว็บไซต์การเรียนรู้ 2) เว็บไซต์ระดมความคิด (Padlet) 3) โปรแกรมสนทนาออนไลน์ (Line) และ 4) เว็บไซต์เผยแพร่วิดีโอ (YouTube)

1.2 ขั้นตอนของรูปแบบการสอนวรรณคดีด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนระดมความคิด

1.1 วางแผนระดมความคิด (Planning) นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อศึกษาความเป็นมาของวรรณคดี และร่วมกันวางแผนกำหนดเป้าหมายในการอ่านเพื่อการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล

1.2 อ่านสำรวจ (Survey) นักเรียนแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องวรรณคดีอย่างคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีเป็นเบื้องต้น

1.3 ตั้งคำถาม (Question) สมาชิกกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น และตั้งคำถามหรือประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดีเรื่องที่อ่านคร่าว ๆ และจดบันทึกข้อคำถามไว้เพื่อหาคำตอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นอ่านละเอียด

2.1 อ่านละเอียด (Read) นักเรียนอ่านวรรณคดีซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้

2.2 จดบันทึก (Record) นักเรียนเน้นข้อความสำคัญ และจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านวรรณคดี โดยจดสรุปเป็นข้อความสั้น ๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน

2.3 สรุปใจความสำคัญ (Recite) นักเรียนเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกสรุปเป็นใจความสำคัญของวรรณคดีที่อ่าน โดยเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตนเอง จากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นที่นักเรียนเกิดข้อสงสัยหรือประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีที่อ่าน เพื่อนำมาใช้เป็นประเด็นในการสร้างการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์

3.1 การเขียนสคริปต์ (script) สมาชิกกลุ่มนำประเด็นที่น่าสนใจจากการอ่านวรรณคดี เพื่อบอกเล่าเรื่องราวจากมุมมองที่แตกต่างไปจากเดิม จากนั้นสมาชิกกลุ่มร่วมกันเขียนสคริปต์ในการเล่าเรื่องราวเพื่อนำเสนอ

3.2 การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) สมาชิกร่วมกันเขียนกรอบแสดงเรื่องราววรรณคดี โดยมีการแสดงรายละเอียดที่จะปรากฏขึ้นในเรื่องราวนั้น ๆ และนำเสนอเพื่อแก้ไขปรับปรุง

3.3 การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) สมาชิกกลุ่มแบ่งหน้าที่กันเพื่อรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตให้เหมาะสมกับเรื่องราววรรณคดีที่จะนำเสนอ

ขั้นที่ 4 ขั้นวิพากษ์วิจารณ์

4.1 การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง เพื่อแบ่งปันเรื่องราวการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

4.2 วิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ประเมินผลงานของเพื่อนแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเรื่องที่กำหนดตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น

4.3 ประเมินผล ให้ผู้เรียนสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากวรรณคดี และตัดสินคุณค่าโดยบอกถึงเหตุผลและข้อสนับสนุนในการประเมินค่าวรรณคดี จากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้

1.3.1 เว็บไซต์การเรียนรู้ (Google site) หมายถึง เว็บไซต์การเรียนรู้ แหล่งข้อมูลความรู้ สื่อการสอนประเภทอิเล็กทรอนิกส์ที่จำเป็นโดยเข้าถึงได้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจัดเก็บบนเว็บไซต์การเรียนรู้ฯ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน

1.3.2 เว็บไซต์ระดมความคิด (Padlet) หมายถึง เว็บไซต์ที่สมาชิกในกลุ่มสามารถนำเสนอข้อมูล ความคิดเห็น เพื่อใช้ในการทำกิจกรรมระดมความคิดของกลุ่ม

1.3.3 โปรแกรมสนทนาออนไลน์ (Line) หมายถึง โปรแกรมสำหรับการสนทนาออนไลน์ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารการทำงานระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

1.3.4 เว็บไซต์เผยแพร่วิดีโอ (YouTube) หมายถึง เว็บไซต์สำหรับการเผยแพร่วิดีโอ เพื่อใช้ในการเผยแพร่วิดีโอการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสาที่นักเรียนแต่ละกลุ่มได้จัดทำขึ้น และให้บุคคลอื่น ๆ ได้ร่วมกันรับชม

2. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2.1 จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำแก่ผู้วิจัย โดยสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

2.1.1 หลักการของรูปแบบ

- ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า อาจเพิ่มข้อมูลในส่วนขององค์ประกอบของความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ลงไปในหลักการด้วย

2.1.2 องค์ประกอบของรูปแบบฯ

- “องค์ประกอบด้านเนื้อหาวรรณคดี” ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า มีการระบุที่ค่อนข้างเฉพาะเจาะจง เป็นเนื้อหาวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา จากหนังสือเรียน รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน วรรณคดีวิจักษ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่อย่างไรก็ตาม จากรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้น อาจจะเป็นรูปแบบที่นำเนื้อหาวรรณคดี เรื่องใดมาใช้ในการวิพากษ์วิจารณ์ก็ได้หรือไม่ ดังนั้นอาจระบุเป็นเนื้อหาวรรณคดีในระดับมัธยมศึกษา และอาจใช้เป็นวิธีการยกตัวอย่างเนื้อหาแทน

- “เนื้อหาวรรณคดี” ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า ควรมีความหลากหลายให้นักเรียนได้เลือกอ่าน

- “แบบทดสอบ” ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า ควรเปลี่ยนเป็นการประเมินผล เพื่อให้มีความครอบคลุมการประเมินผลในการจัดกิจกรรมทั้งหมด

2.1.3 ขั้นตอนของรูปแบบฯ

- “ขั้นอ่านละเอียด” ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า อาจจะใช้คำว่า “อ่านเอาเรื่อง” คืออ่านเพื่อให้ได้ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหา อาจเป็นการอ่านเอาความโดยละเอียดเพื่อเก็บความที่เป็นสาระประเด็นต่าง ๆ ในเรื่อง หรืออาจจะอ่านเอาความโดยสรุปเก็บความเฉพาะที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่องก็ได้ ซึ่งมีความหมายครอบคลุมขั้นตอนย่อย

- “ขั้นวิเคราะห์” ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า ขั้นตอนย่อยในขั้นวิเคราะห์ยังไม่ครบกระบวนการ ในการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ควรเพิ่มขั้นตอนย่อยในการนำมัลติมีเดียที่รวบรวมมานำเสนอเป็นวิดีโอ แล้วจึงค่อยนำไปเผยแพร่และวิจารณ์ต่อไป

- ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า ควรเพิ่มการสรุปผลการวิเคราะห์ หรือการวิพากษ์วิจารณ์ เช่น การสรุปในรูปแบบของผังความคิด หรือวาดภาพเกี่ยวกับวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ

- ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า การจัดลำดับขั้นตอนได้ดี แต่หากระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับเวลาของแต่ละขั้นตอนจะทำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.1.4 เครื่องมือ

- ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า อาจเพิ่มเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตหรือตัดต่อวิดีโอ

- ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า ควรเปลี่ยนคำว่าเครื่องมือ เป็นแหล่งการเรียนรู้ และเครื่องมือ เพื่อให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น

2.2 ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาต้นแบบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบของรูปแบบองค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. เนื้อหาวรรณคดีไทย หมายถึง งานเขียนหรือบทประพันธ์ประเภทที่ได้รับยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่า หรือเรียกว่า “วรรณคดี” ในระดับชั้นมัธยมศึกษา หรือวรรณคดีไทยที่นักเรียนสนใจศึกษา เช่น วรรณคดีเรื่อง ราชาริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มระดมความคิด กิจกรรมการอ่านวรรณคดีแบบ SQ4R กิจกรรมการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล และกิจกรรมการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

3. ใบงาน หมายถึง ใบงานประกอบกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ที่ฝึกให้นักเรียน ปฏิบัติตามองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการแปลความตีความ และด้านการประเมินค่า เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ใบงานประกอบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบ่งออกเป็น 4 ฉบับ ได้แก่ ใบงานที่ 1 วิเคราะห์วรรณคดี ใบงานที่ 2 เขียนสคริปต์เรื่องเล่า ใบงานที่ 3 เขียนสตอรี่บอร์ด ใบงานที่ 4 วิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี

4. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน โดยวัดจาก 1) ใบงานประกอบกิจกรรม 2) วิดีโอเรื่องเล่าแบบดิจิทัล และแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

5. แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ หมายถึง แหล่งเรียนรู้และเครื่องมือในระบบออนไลน์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) เว็บไซต์การเรียนรู้ 2) เว็บไซต์ระดมความคิด (Padlet) 3) โปรแกรมสนทนาออนไลน์ (Line) 4) โปรแกรมตัดต่อวิดีโอ และ 5) เว็บไซต์เผยแพร่วิดีโอ (YouTube)

2.2.2 ขั้นตอนของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนระดมความคิด คือ นักเรียนวางแผนการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล ระดมความคิดเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษาและการนำเสนอเรื่องราวในวรรณคดีไทย จากนั้นอ่านศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวรรณคดีเพื่อตั้งคำถามในประเด็นที่สงสัยหรือน่าสนใจ

1.1 การวางแผน (Planning) นักเรียนแบ่งกลุ่มสำหรับการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม สนทนาเกี่ยวกับความน่าสนใจ ในวรรณคดี จากนั้นร่วมกันศึกษาประวัติความเป็นมาของวรรณคดี เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณคดีเป็นเบื้องต้น

1.2 การอ่านสำรวจ (Survey) สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องวรรณคดีอย่างคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีโดยสังเขป ว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร

1.3 การตั้งคำถาม (Question) สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือตั้งประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดีเรื่องทีอ่านสำรวจ จากนั้นสรุปเป็นประเด็นคำถามของกลุ่มโดยจดบันทึกข้อความไว้เพื่ออ่านและหาคำตอบอีกครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นอ่านเอาเรื่อง คือ ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องวรรณคดีซ้ำอีกครั้ง โดยการอ่านอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นที่ตั้งคำถามไว้ในชั้นวางแผนการอ่าน และให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้

2.1 การอ่านละเอียด (Read) นักเรียนอ่านวรรณคดีซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นต้น

2.2 การจดบันทึก (Record) นักเรียนเน้นข้อความสำคัญ และจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านวรรณคดี โดยจดสรุปเป็นข้อความสั้น ๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งอาจจะจดไว้บริเวณด้านข้างข้อความที่นักเรียนอ่าน แล้วจึงนำข้อมูลมารวบรวมเพื่อสรุปใจความสำคัญในขั้นต่อไป

2.3 การสรุปใจความสำคัญ (Recite) นักเรียนเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกสรุปเป็นใจความสำคัญของวรรณคดีที่อ่าน โดยเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตนเองหรือสรุปเป็นแผนภาพความคิด จากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นที่นักเรียนเกิดข้อสงสัย หรือประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีที่อ่าน เพื่อนำมาใช้เป็นประเด็นในการสร้างการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ คือ ให้นักเรียนสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัลจากวรรณคดีที่อ่าน โดยนักเรียนจะได้ใช้ทักษะการวิเคราะห์จากการเขียนสคริปต์ การเขียนสตอรี่บอร์ด และการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตเพื่อสร้างเรื่องเล่าในรูปแบบของตนเอง

3.1 การเขียนสคริปต์ (script) สมาชิกกลุ่มเลือกประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดีเพื่อบอกเล่าเรื่องราวจากมุมมองที่แตกต่างจากเดิม จากนั้นสมาชิกกลุ่มวางแผนเพื่อเขียนสคริปต์เล่าเรื่องราวนำเสนอ โดยการกำหนด ฉาก ตัวละคร บทบรรยาย/บทพูด และนำเสนอครูก่อนนำไปเขียนเป็นสตอรี่บอร์ด

3.2 การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) สมาชิกร่วมกันเขียนกรอบแสดงเรื่องเล่าวรรณคดี โดยมีการแสดงรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะปรากฏขึ้นในเรื่องราวแต่ละฉาก เพื่อนำเสนอครู และปรับปรุงแก้ไขก่อนรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต

3.3 การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) สมาชิกกลุ่มแบ่งหน้าที่กันเพื่อรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตให้เหมาะสมกับเรื่องราววรรณคดีที่จะนำเสนอ

3.4 การนำเสนอเพื่อพัฒนา (development) หลังจากนักเรียนได้ดำเนินการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตตามแผนที่วางไว้ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ

ความก้าวหน้าของผลงาน เพื่อให้เพื่อนและครูได้ร่วมกับรับชม จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานของเพื่อนเพื่อนำไปปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ คือ นักเรียนนำเสนอผลงานการสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัล เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รับชมผลงาน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับผลงานของเพื่อน และวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น เพื่อตัดสินคุณค่าวรรณคดีเรื่องที่อ่าน

4.1 การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง เพื่อแบ่งปันเรื่องราวการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

4.2 การวิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ประเมินผลงานของเพื่อนแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเรื่องที่กำหนดตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น

4.3 การประเมินค่า (Evaluate) นักเรียนสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากวรรณคดี และตัดสินคุณค่าวรรณคดีว่ามีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไร บอกถึงเหตุผลและข้อสนับสนุนในการประเมินค่าวรรณคดี นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย เพื่อเป็นการประเมินผลความสามารถหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 ผู้วิจัยได้นำต้นแบบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินรับรองคุณภาพ โดยประเมินจากความเหมาะสมขององค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบฯ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินต้นแบบรูปแบบฯ มีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังนี้ 4.50 - 5.00 = มากที่สุด 3.50-4.49 = มาก 2.50 - 3.49 = ปานกลาง 1.50 - 2.49 = น้อย และ 1.00 - 1.49 = น้อยที่สุด

ตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของต้นแบบรูปแบบฯ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
ภาพรวมของรูปแบบฯ			
1. หลักการในการพัฒนารูปแบบฯ	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์ของรูปแบบฯ	5.00	0.00	มากที่สุด
3. องค์ประกอบของรูปแบบฯ	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
4. ขั้นตอนของรูปแบบฯ	4.40	0.89	มาก
5. เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบฯ			
1. เนื้อหาวรรณคดี	4.60	0.55	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใบงาน	4.80	0.45	มากที่สุด
4. แบบทดสอบ	4.80	0.45	มากที่สุด
5. เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านขั้นตอนของรูปแบบฯ			
1. ชั้นวางแผนระดมความคิด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ชั้นอ่านละเอียด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ชั้นวิเคราะห์	4.60	0.89	มากที่สุด
4. ชั้นวิพากษ์วิจารณ์	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านเครื่องมือที่ใช้ในรูปแบบฯ			
1. เว็บไซต์การเรียนรู้ Google site	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เว็บไซต์ระดมความคิด Padlet	5.00	0.00	มากที่สุด
3. โปรแกรมสนทนาออนไลน์ Line	5.00	0.00	มากที่สุด
4. โปรแกรมตัดต่อวิดีโอ	5.00	0.00	มากที่สุด
5. เว็บไซต์เผยแพร่วิดีโอ YouTube	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการใช้งานตามรูปแบบฯ			
1. สามารถใช้งานได้จริง	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ ได้จริง	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ส่งเสริมให้เกิดเกิดความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ได้จริง	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.86	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของต้นแบบรูปแบบการสอนวรรณคดี โดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาพบว่าต้นแบบของรูปแบบฯ มีคุณภาพและความเหมาะสมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, $SD = 0.27$) แสดงว่า (ร่าง) รูปแบบการเรียนฯ ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้ได้

ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารวิทยา ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน ระยะเวลาในการทดลอง 15 คาบเรียน จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 3.1 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด 40 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 17 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และเพศหญิง 24 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 เกรดเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง เกรดเฉลี่ยรวม 2.50 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 เกรดเฉลี่ยรวม 3 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 เกรดเฉลี่ยรวม 3.50 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เกรดเฉลี่ยรวม 4.00 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00

ตารางที่ 13 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐาน	เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	17	42.50
	หญิง	23	57.50
รวม		40	100

ข้อมูลพื้นฐาน	เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ย	2.50	5	12.50
	3.00	13	32.50
	3.50	4	10.00
	4.00	18	45.00
รวม	3.43	40	100

ตอนที่ 3.2 ผลวิเคราะห์แบบทดสอบ(ค่าความยากง่าย)

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยจำนวน 25 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน โดยแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (level of difficulty of items) อยู่ในระหว่าง 0.22 – 0.69 อำนาจจำแนก (discrimination power of the items) 0.25 – 0.75 และค่าความเที่ยง (Validity) โดยคุณเดอรัริชาร์ดสัน KR-20 ที่ 0.87

ตารางที่ 14 แสดงค่าความยากง่าย อำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

จำนวนข้อสอบ	p	r	KR-20
25	0.22 – 0.69	0.25 – 0.75	0.87
	0.45	0.42	

ตอนที่ 3.3 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการศึกษาของการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า คะแนนความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีของกลุ่มตัวอย่างในระยะก่อนเรียนและหลังเรียน

การประเมิน	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย (%)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	40	10.60 (35.33)	2.916	-9.128	39	.000*
หลังเรียน	40	15.33 (51.10)	3.261			

ระดับนัยสำคัญที่ .05*

ตอนที่ 3.4 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา แบ่งประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้ การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านครูผู้สอน ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 รองลงมา คือ ด้านสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และด้านผู้เรียน ความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.37 และ 4.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้ การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1.ด้านครูผู้สอน			
1.1 การเตรียมความพร้อมในการสอน	4.58	0.50	มากที่สุด
1.2 มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอน	4.63	0.49	มากที่สุด
1.3 การแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด
1.4 การสอนอย่างมีขั้นตอนและอธิบายชัดเจน	4.50	0.68	มากที่สุด
1.5 ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ และ วิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย	4.60	0.74	มากที่สุด
รวม	4.57	0.58	มากที่สุด
2.ด้านผู้เรียน			
2.1 มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน	3.98	0.92	มาก
2.2 สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ	4.03	0.95	มาก
2.3 มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวรรณคดีไทยมากขึ้น	4.05	0.85	มาก
2.4 สามารถวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยได้มากขึ้น	3.93	0.89	มาก
2.5 มีโอกาสซักถาม และแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ	4.15	0.92	มาก
รวม	4.03	0.91	มาก
3.ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน			
3.1 มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เหมาะสม	4.38	0.67	มาก
3.2 เนื้อหามีความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ	4.20	0.79	มาก
3.3 ส่งเสริมนักเรียนในการเรียนรู้วรรณคดีไทย	4.40	0.81	มาก
3.4 ส่งเสริมนักเรียนให้ใช้ความสามารถในการ วิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย	4.40	0.81	มาก
3.5 รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้มีความ หลากหลาย (สังเกต ใบงาน ชิ้นงาน)	4.48	0.72	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
รวม	4.37	0.76	มาก
4.ด้านสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน			
4.1 สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	4.40	0.67	มาก
4.2 สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับกิจกรรม	4.40	0.63	มาก
4.3 นักเรียนสามารถเข้าถึงและเข้าใช้สื่อได้ง่าย	4.53	0.64	มากที่สุด
4.4 สื่อที่ใช้สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน	4.53	0.60	มากที่สุด
4.5 สื่อที่ใช้สามารถเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่สอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.50	0.68	มากที่สุด
รวม	4.47	0.64	มากที่สุด
รวม	4.36	0.72	มาก

ตอนที่ 4 ผลของการนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนฯ มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนฯ แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินรับรองรูปแบบการเรียนฯ

สำหรับผลการประเมินรับรองรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบฯ ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยมีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินรับรองรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.58$) ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1) การเลือกเนื้อหาวรรณคดี ครูผู้สอนอาจเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้เลือกศึกษาวรรณคดีที่ตนเองสนใจ

2) การนำรูปแบบไปใช้ควรคำนึงถึงระดับความสามารถ ความเหมาะสมของช่วงวัยของนักเรียน

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเหมาะสมของรูปแบบฯ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	
		มาตรฐาน	ความหมาย
1. หลักการในการพัฒนารูปแบบฯ	4.80	0.45	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบฯ	4.80	0.45	มากที่สุด
3. แผนภาพแสดงรูปแบบฯ	4.80	0.45	มากที่สุด
4. องค์ประกอบของรูปแบบฯ	4.60	0.55	มาก
4.1 เนื้อหาวรรณคดีไทย	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 ใบงาน	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 การประเมินผล	4.40	0.89	มาก
4.5 แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	4.40	0.89	มาก
5.1 ขั้ววางแผนระดมความคิด	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 ขั้วอ่านเอาเรื่อง	4.80	0.45	มากที่สุด
5.3 ขั้ววิเคราะห์	4.80	0.45	มากที่สุด
5.4 ขั้ววิพากษ์วิจารณ์	4.40	0.89	มาก
6. รูปแบบฯมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ส่งเสริมความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ วรรณคดีไทย	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ภาพรวมของรูปแบบฯ สามารถนำไปใช้ส่งเสริม ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย จริงได้	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.63	0.58	มากที่สุด

บทที่ 5

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บทนำ

1. หลักการและเหตุผลของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

1. องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. ขั้นตอนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปใช้

1. วิธีการนำการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปใช้
2. เงื่อนไขของการนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปใช้

ตอนที่ 1 บทนำ

หลักการและเหตุผลของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

วรรณคดีไทยเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดมุมมอง แง่คิดและความรู้สึกของผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ทราบและเป็นการสะท้อนสภาพบริบทของสังคมในยุคสมัยนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้แฝงอยู่ในวรรณคดีที่ผู้อ่านต้องมีจินตนาการจึงจะสามารถล่วงรู้เรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อ กรณิษฐ์ ชายป่า และคณะ (2563) วรรณคดียังคงมีความสำคัญและได้รับยกย่องว่าเป็นเอกมาและบรรจุให้อยู่ในหนังสือเรียนเพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาประเพณี วิถีชีวิต คุณค่าของวรรณคดีที่ยังคงอยู่ทุกยุคทุกสมัยจะต่างไปก็ตรงที่อาจเปลี่ยนตอนเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยและเหมาะสมกับเรื่องการสอนให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยประเทศไทย 4.0 ให้มากขึ้น (กิตติยา รัศมีแจ่ม, 2561) การศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม นับเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เนื่องจากผู้ศึกษาต้องเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การวิจารณ์อันได้แก่ วรรณกรรมวิจารณ์ (literary criticism) หมายถึง การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณกรรมเรื่องหนึ่ง ๆ และทฤษฎีวรรณกรรม (Literary theory) หมายถึง การแสวงหาความรู้ทั่วไปและธรรมชาติของวรรณกรรม อันเป็นการสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการวิจารณ์วรรณกรรมที่แตกต่างและหลากหลาย (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2560) จึงมีการคัดเลือกวรรณคดีที่โดดเด่นและเป็นยอดในด้านต่าง ๆ โดยมุ่งหวังว่าเมื่อได้บรรจุวรรณคดีหรือวรรณกรรมเข้าไว้ในหลักสูตร การศึกษาอย่างน้อยก็ปรากฏเป็นรูปธรรม ให้เด็กรุ่นใหม่ได้อ่านได้ผ่านหูได้ผ่านตา รับอรรถรสต่าง ๆ จากการอ่านแล้วสามารถไปต่อยอดการอ่านเรื่องที่ยาวขึ้นได้ทั้งโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตามผู้อ่านก็จะเกิดการคิดอย่างสร้างสรรค์สนุกสนาน แม้เวลาจะเดินผ่านไปก็ยุคสมัย วรรณคดีก็ยังคงทรงคุณค่า อยู่เสมอ (กิตติยา รัศมีแจ่ม, 2561)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วรรณคดีและวรรณกรรม ถูกบรรจุไว้ในสาระแกนกลาง สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐานที่ 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยกำหนดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมไว้ว่า วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษา ข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้อง เพลงเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิในในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเมื่อนักเรียนจบ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลัก การวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษา และวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่า วรรณศิลป์ นำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ประกอบกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนด เป้าหมายด้านผู้เรียน โดยมุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนทุกคนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 (3Rs8Cs) ซึ่ง 3Rs ประกอบไปด้วย การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จะเห็นได้ว่าทักษะ การอ่านยังคงเป็นทักษะที่สำคัญที่มุ่งเน้นให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้วรรณคดี

จากทักษะการอ่านที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้วรรณคดี กระบวนการในการศึกษา วรรณคดี ไม่อาจหลีกเลี่ยงการอ่าน การวิเคราะห์ และการวิจารณ์ไปได้ การอ่านละเอียดทำให้เข้าถึง วรรณคดีทุกแง่มุม การวิเคราะห์ทำให้เห็นความซับซ้อนของการประกอบสร้างวรรณคดี ที่นำเอาจินตนาการ ประสบการณ์ และทัศนะของผู้ประพันธ์มาสร้างสรรค์สื่อสารด้วยภาษา และกลวิธีทางวรรณศิลป์ การวิจารณ์เป็นการประเมินคุณค่าของวรรณคดีที่มีต่อชีวิตและสังคม ทั้งที่เป็นพลังทางปัญญาและเป็นสุนทรีย์แห่งชีวิต (เรีนฤทัย สัจจพันธุ์, 2549) แต่การจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย โดยส่วนใหญ่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องการอ่าน เชิงวิเคราะห์อยู่มาก นักเรียนไม่สามารถวิพากษ์ วิจารณ์วรรณคดีได้ เนื่องจากขาดทักษะ ในการจับใจความสำคัญ ส่งผลต่อการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สิ่งที่อ่าน อาจเป็นเพราะครูผู้สอน ไม่สามารถเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมในการฝึกนักเรียนให้สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และจากผลการทดสอบ PISA ปี 2018 ของไทยพบว่ามีผลคะแนน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD และเมื่อเปรียบเทียบผลการประเมิน PISA ปี 2015 กับ PISA ปี 2018 โดยเฉพาะด้านการอ่าน พบว่า มีคะแนนลดลงประมาณ 16 คะแนน และอาจมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง นักเรียนไทย 40% มีความสามารถด้านการอ่านตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไป โดยที่ระดับ 2 นี้ นักเรียนสามารถหาใจความสำคัญของบทความที่ไม่ยาวมากได้ หาข้อมูลที่ บอกไว้อย่างชัดเจนจนถึงข้อมูลที่มีความซับซ้อนเพียงเล็กน้อยได้ (ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562) นอกจากนี้ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาไทยวรรณคดี และวรรณกรรม ปีการศึกษา 2561 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 38.48 ปีการศึกษา 2562 คะแนนเฉลี่ย 45.41 และปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ย 40.98 เห็นได้ว่าผลคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ปีที่ผ่านมา ยังไม่ผ่านร้อยละ 50 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562) เมื่อนักเรียนขาดทักษะพื้นฐาน ในการอ่านย่อมส่งผลถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ของนักเรียนด้วยเช่นกัน

(Abd Kadir et al., 2014) เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ไม่ใช่เพียงแต่เป็นการอ่านไต่ร่องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการตั้งข้อสงสัยและวิเคราะห์ แล้วจึงตัดสินคุณค่าของข้อความ ผู้อ่านจึงไม่เพียงแต่ต้องเข้าใจสิ่งที่พูดในเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังต้องไปให้ไกลกว่านั้นโดยใช้ทักษะการคิดขั้นสูง (Khabiri & Pakzad, 2012) นักเรียนจะสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินสิ่งที่อ่านได้ ทำให้นักเรียนเห็นเหตุและผลหรือการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ในข้อความ กล่าวอีกนัยหนึ่งเมื่อครูสอนให้นักเรียนอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ จะสามารถพัฒนาให้นักเรียนเป็นนักคิดเชิงวิพากษ์ได้ เพราะการอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์จะนำไปสู่การคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย เช่นเดียวกับวัชรีย์ บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อประเมินค่าและวิจารณ์ (reading for evaluation and criticism) มีจุดมุ่งหมายของการอ่านในระดับสูง ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความสามารถไม่ใช่เพียงแต่อ่านออกหรืออ่านเป็นเท่านั้นผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างรอบคอบทำความเข้าใจกับความหมาย ทั้งตามตัวอักษรและความหมายโดยนัยหรือความหมายที่ซ่อนอยู่ระหว่างบรรทัด เพื่อจะได้นำความหมายหรือข้อมูลต่างๆเหล่านั้นมาประเมินค่าหรือวิจารณ์ได้อย่างถูกต้องว่าข้อเขียนนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่มีข้อเท็จจริงมากน้อยเพียงไรมีประโยชน์หรือมีคุณค่าต่อการอ่านหรือไม่มีแนวคิดใหม่หรือสาระของเรื่องน่าสนใจเพียงไรสิ่งที่สำคัญที่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ให้ได้คือเจตนาของผู้อ่านว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนเรื่องนั้นเพื่ออะไรหรือผู้เขียนมีเจตนาจะบอกสิ่งใดต่อผู้อ่าน ดังนั้นการอ่านตามจุดมุ่งหมายนี้ผู้อ่านจึงต้องมีเวลา มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องอ่าน มีสมาธิในการอ่าน และจะต้องมีวิจารณญาณในการคิด

การเรียนการสอนวรรณคดีในยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้ครูผู้สอนต้องมีการปรับเปลี่ยนกลวิธีในการสอนให้สอดคล้องกับยุคสมัยในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสอนวรรณคดีไทยที่นักเรียนอาจไม่เห็นความสำคัญ หรือมองว่าเป็นเนื้อหารวรรณคดีมีความล้าหลังไม่เหมาะกับการเรียนการสอนยุคในปัจจุบัน ดังนั้น การที่จะให้นักเรียนในศตวรรษที่ 21 เข้าใจความคิดต่าง ๆ เห็นถึงคุณค่าความงามที่ปรากฏในวรรณคดีด้วยวิธีการสอนรูปแบบเดิมที่ครูผู้สอนมักมุ่งเน้นการถอดความเนื้อหาสาระให้นักเรียนฟังเพียงอย่างเดียวอาจไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดี ในการเรียนวรรณคดีได้ จิรัชต์รี เรื่องเขียน และ กรวรรณ ภูิกาวงค์ (2564) กล่าวว่า การเรียนการสอนวรรณคดีควรมีการปรับวิธีการสอนเพื่อให้เรียนมีส่วนร่วมให้การศึกษาวรรณคดี และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนสามารถเรียนรู้อรรถคดีผ่านการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล (Digital Storytelling) ได้ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเป็นการเล่าเรื่องราวที่ผสมผสานมัลติมีเดียดิจิทัลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น ข้อความ ภาพ เสียงประกอบ เสียงบรรยาย วิดีโอ โดยผ่านกระบวนการประยุกต์ใช้สื่อและซอฟต์แวร์ที่หลากหลายในการเล่าเรื่องราวภายในระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ หรืออธิบายในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

- 1) การวางแผนระดมความคิด
- 2) การเขียนสคริปต์
- 3) การเขียนสตอรี่บอร์ด
- 4) การรวบรวมมัลติมีเดีย

ที่จำเป็นในการผลิต 5) การเผยแพร่แบ่งปัน ผู้เรียนจะสามารถเรียนวรรณคดีผ่านการสะท้อนเล่าเรื่องราวแบบดิจิทัลจากมุมมองความคิดของนักเรียนเอง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเป็นกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ที่มีความหมาย โดยการแสดงความคิด มุมมองตนเอง ในลักษณะเนื้อหาดิจิทัล ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการสร้างสรรค์เรื่องเล่า มีการแลกเปลี่ยนแบ่งปัน (Barber, 2016; Williams, Bedi, & Goldberg, 2006; เนาวนิตย์ สงคราม, 2554) นอกจากนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้อีกด้วย (เนาวนิตย์ สงคราม, 2554; Posmos and Kordaki, 2011)

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมพบว่าวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นกลวิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านช่วยสร้างนิสัย ในการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนา และตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษา คือ ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ อภิปัญญากับการอ่านนั้น หมายถึง ขั้นตอน หรือวิธีการที่จะทำให้การอ่านบรรลุผลตามเป้าหมาย มุ่งองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ความตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน รวมถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ จนกว่าจะเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (พนิตนาฎ ชูฤกษ์, 2551) วิธีการสอนแบบ SQ4R ประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นสำรวจ Survey (S) 2) ขั้นตั้งคำถาม Question (Q) 3) ขั้นอ่านละเอียด Read (R) 4) ขั้นจดบันทึก Record (R) 5) ขั้นสรุปใจความ Recite (R) 6) ขั้นวิเคราะห์ วิจารณ์ Reflect (R) จากการศึกษาวิจัยของนางสาวชลธิดา หงษ์เหม ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดสูงกว่า ก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชลธิดา หงษ์เหม, 2560) สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริธร สุขเจริญ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ แตกต่างจากก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยเห็นว่า การใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สามารถช่วยให้นักเรียนอ่านพิจารณาวรรณคดีเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ได้เนื่องจากเป็นวิธีการอ่านที่ฝึกให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล และการนำเทคโนโลยีการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลมาร่วมประสานในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการคิด

สะท้อนเรื่องราววรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านจากมุมมองความคิดของนักเรียน สามารถนำไปสู่การพัฒนาความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีได้

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยให้กับผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

ตอนที่ 2 รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และขั้นตอนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

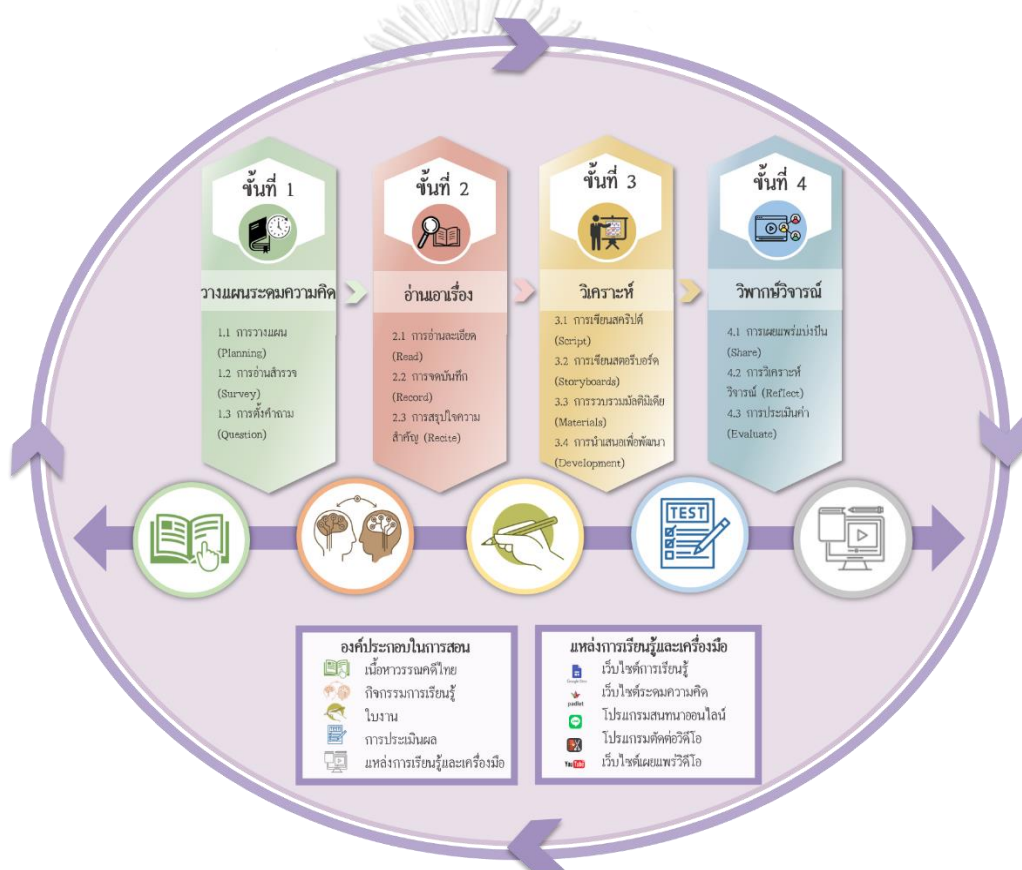
องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ได้แก่

1. เนื้อหาวรรณคดีไทย
2. กิจกรรมการเรียนรู้
3. ใบงาน
4. การประเมินผล
5. แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ

ขั้นตอนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นวางแผนระดมความคิด
2. ขั้นอ่านเอาเรื่อง
3. ขั้นวิเคราะห์
4. ขั้นวิพากษ์วิจารณ์

การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ภาพที่ 2 รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

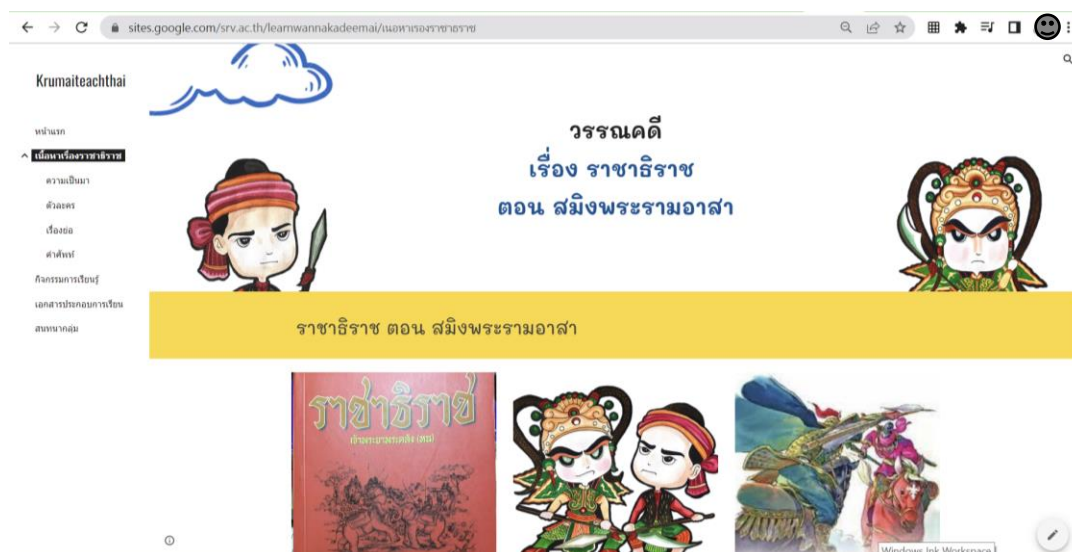
1. เนื้อหาวรรณคดีไทย หมายถึง งานเขียนหรือบทประพันธ์ประเภทที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่า หรือเรียกว่า “วรรณคดี” ในระดับชั้นมัธยมศึกษา หรือวรรณคดีไทยที่นักเรียนสนใจศึกษา เช่น วรรณคดีเรื่อง ราชาริธาช ตอน สมิงพระรามอาสา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มระดมความคิด กิจกรรมการอ่านวรรณคดีแบบ SQ4R กิจกรรมการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล และกิจกรรมการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

3. ใบงาน หมายถึง ใบงานประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการแปลความตีความ และด้านการประเมินค่า เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอน ใบงานประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 4 ฉบับ ได้แก่ ใบงานที่ 1 วิเคราะห์วรรณคดี ใบงานที่ 2 เขียนสรุปประเด็นเรื่องเล่า ใบงานที่ 3 เขียนสตอรี่บอร์ด ใบงานที่ 4 วิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี

4. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน โดยวัดจาก 1) ใบงานประกอบกิจกรรม 2) วิดีโอเรื่องเล่าแบบดิจิทัล และแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

5. แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ หมายถึง แหล่งเรียนรู้และเครื่องมือในระบบออนไลน์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) เว็บไซต์การเรียนรู้ 2) เว็บไซต์ระดมความคิด (Padlet) 3) โปรแกรมสนทนาออนไลน์ (Line) 4) โปรแกรมตัดต่อวิดีโอ และ 5) เว็บไซต์เผยแพร่วิดีโอ (YouTube)

ภาพที่ 3 แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ

ขั้นตอนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

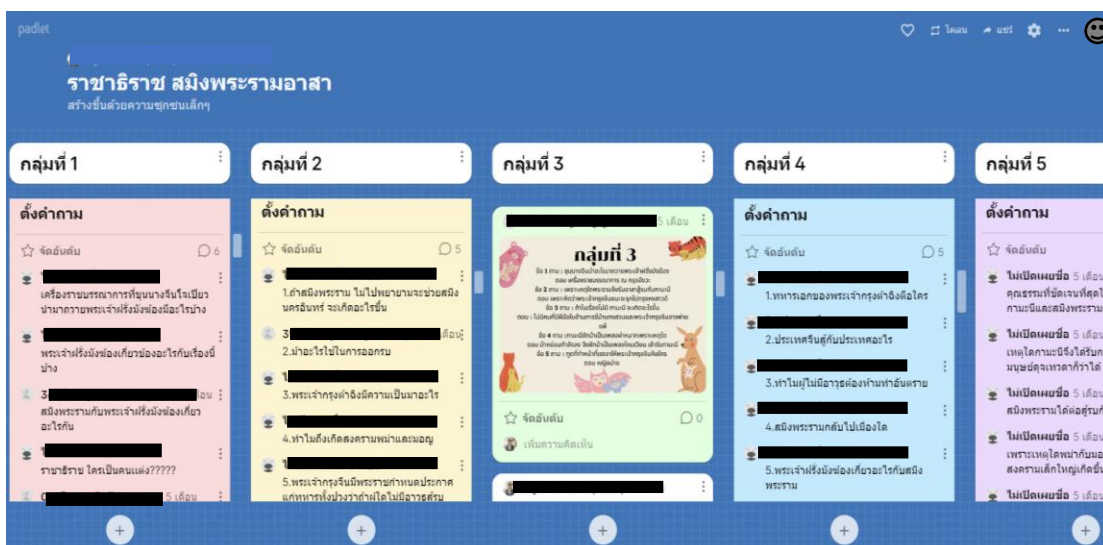
กระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนระดมความคิด คือ นักเรียนวางแผนการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล ระดมความคิดเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษาและการนำเสนอเรื่องราวในวรรณคดีไทย จากนั้นอ่านศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวรรณคดีเพื่อตั้งคำถามในประเด็นที่สงสัยหรือน่าสนใจ

1.1 การวางแผน (Planning) นักเรียนแบ่งกลุ่มสำหรับการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม สนทนาเกี่ยวกับความน่าสนใจในวรรณคดี จากนั้นร่วมกันศึกษาประวัติความเป็นมาของวรรณคดี เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณคดีเป็นเบื้องต้น

1.2 การอ่านสำรวจ (Survey) สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องวรรณคดีอย่างคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีโดยสังเขป ว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร

1.3 การตั้งคำถาม (Question) สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น หรือตั้งประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดีเรื่องี่อ่านสำรวจ จากนั้นสรุปเป็นประเด็นคำถามของกลุ่ม โดยจดบันทึกข้อคำถามไว้เพื่ออ่านและหาคำตอบอีกครั้ง

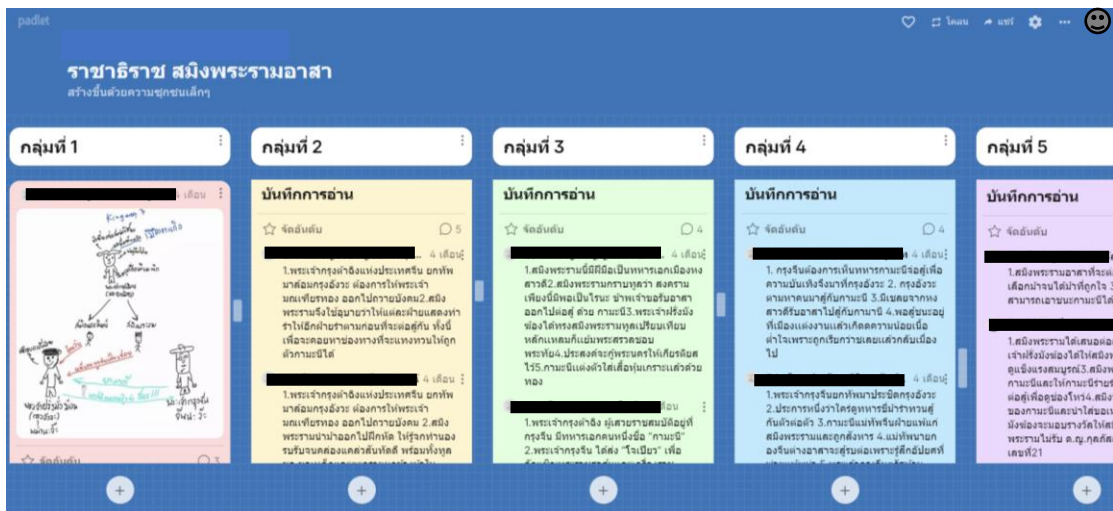
ภาพที่ 4 ตัวอย่างกิจกรรมขั้นวางแผนระดมความคิด

ขั้นที่ 2 ขั้นอ่านเอาเรื่อง คือ ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องวรรณคดีซ้ำอีกครั้ง โดยการอ่านอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นที่ตั้งคำถามไว้ในขั้นวางแผนการการอ่าน และให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้

2.1 การอ่านละเอียด (Read) นักเรียนอ่านวรรณคดีซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นต้น

2.2 การจดบันทึก (Record) นักเรียนเน้นข้อความสำคัญ และจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านวรรณคดี โดยจดสรุปเป็นข้อความสั้น ๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งอาจจะจดไว้บริเวณด้านข้างข้อความที่นักเรียนอ่าน แล้วจึงนำข้อมูลมารวบรวมเพื่อสรุปใจความสำคัญในขั้นต่อไป

2.3 การสรุปใจความสำคัญ (Recite) นักเรียนเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกสรุปเป็นใจความสำคัญของวรรณคดีที่อ่าน โดยเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตนเองหรือสรุปเป็นแผนภาพความคิด จากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นที่นักเรียนเกิดข้อสงสัย หรือประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีที่อ่าน เพื่อนำมาใช้เป็นประเด็นในการสร้างการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

ภาพที่ 5 ตัวอย่างกิจกรรมชั้นอ่านเอาเรื่อง

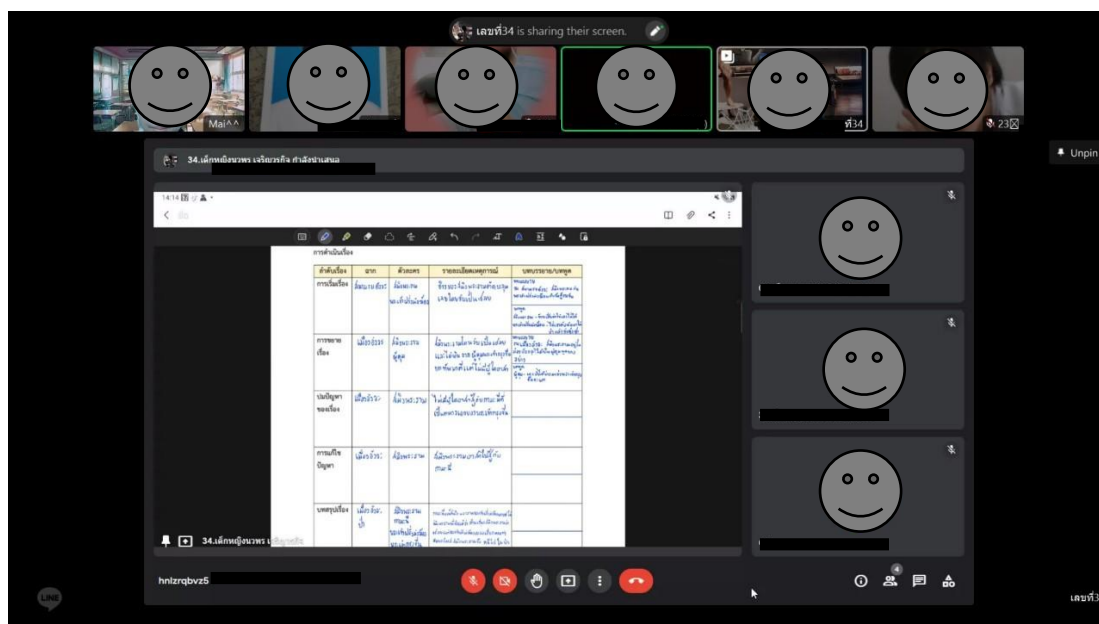
ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ คือ ให้นักเรียนสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัลจากวรรณคดีที่อ่าน โดยนักเรียนจะได้ใช้ทักษะการวิเคราะห์จากการเขียนสคริปต์ การเขียนสตอรี่บอร์ด และการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตเพื่อสร้างเรื่องเล่าในรูปแบบของตนเอง

3.1 การเขียนสคริปต์ (script) สมาชิกกลุ่มเลือกประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดี เพื่อบอกเล่าเรื่องราวจากมุมมองที่แตกต่างจากเดิม จากนั้นสมาชิกกลุ่มวางแผนเพื่อเขียนสคริปต์เล่าเรื่องราวนำเสนอ โดยการกำหนด ฉาก ตัวละคร บทบรรยาย/บทพูด และนำเสนอครูก่อนนำไปเขียนเป็นสตอรี่บอร์ด

3.2 การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) สมาชิกร่วมกันเขียนกรอบแสดงเรื่องเล่าวรรณคดี โดยมีการแสดงรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะปรากฏขึ้นในเรื่องราวแต่ละฉาก เพื่อนำเสนอครู และปรับปรุงแก้ไขก่อนรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต

3.3 การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) สมาชิกกลุ่มแบ่งหน้าที่กันเพื่อรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตให้เหมาะสมกับเรื่องราววรรณคดีที่จะนำเสนอ

3.4 การนำเสนอเพื่อพัฒนา (development) หลังจากนักเรียนได้ดำเนินการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตตามแผนที่วางไว้ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอความก้าวหน้าของผลงาน เพื่อให้เพื่อนและครูได้ร่วมรับชม จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานของเพื่อนเพื่อนำไปปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

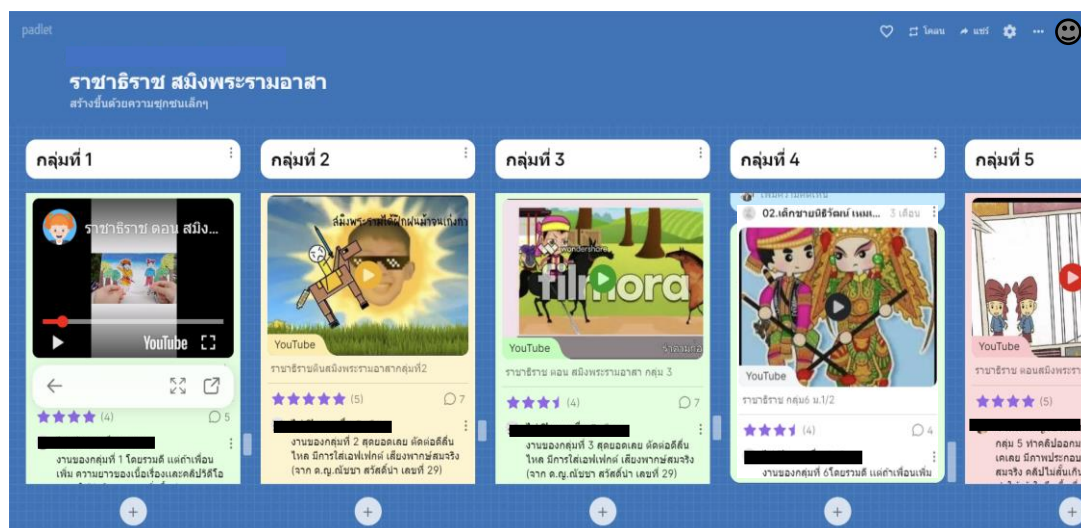
ภาพที่ 6 ตัวอย่างกิจกรรมขั้นวิเคราะห์

ขั้นที่ 4 ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ คือ นักเรียนนำเสนอผลงานการสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัล เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รับชมผลงาน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับผลงานของเพื่อน และวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น เพื่อตัดสินคุณค่าวรรณคดีเรื่องที่อ่าน

4.1 การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง เพื่อแบ่งปันเรื่องราวการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

4.2 การวิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ประเมินผลงานของเพื่อนแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเรื่องที่กำหนดตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น

4.3 การประเมินค่า (Evaluate) นักเรียนสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากวรรณคดี และตัดสินคุณค่าวรรณคดีว่ามีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไร บอกถึงเหตุผลและข้อสนับสนุนในการประเมินค่าวรรณคดี นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยเพื่อเป็นการประเมินผลความสามารถหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาพที่ 7 ตัวอย่างกิจกรรมชั้นวิพากษ์วิจารณ์

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปใช้

การนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปใช้ ปฏิบัติประกอบด้วย 1) วิธีการนำรูปแบบการเรียนรู้ฯไปใช้ และ 2) เงื่อนไขของการนำรูปแบบการเรียนรู้ฯไปใช้

1. วิธีการนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปใช้

1.1 ผู้สอนที่นำรูปแบบการเรียนรู้ฯไปใช้ ควรมีการเตรียมความพร้อมในขั้นต้นก่อนการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ฯ ทั้งในด้านเครื่องมือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนภายในโรงเรียน ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โปรแกรมสำหรับการตัดต่อวิดีโอ

1.2 ผู้สอนที่นำรูปแบบการเรียนรู้ฯไปใช้ ควรตรวจสอบความพร้อมของนักเรียน ในด้านเครื่องมือโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการทำกิจกรรม ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนรู้ฯ และระบบอินเทอร์เน็ต โปรแกรมสำหรับการตัดต่อวิดีโอ

1.3 ผู้สอนที่รูปแบบการเรียนรู้ฯไปใช้ ควรมีการปฐมนิเทศ เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการเรียน และขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้รับทราบ โดยชี้ให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ฯดังกล่าว

1.4 ผู้สอนที่นำรูปแบบการเรียนรู้ฯไปใช้ ควรมีการเก็บข้อมูลและตรวจสอบการมีส่วนร่วมของนักเรียน และผลที่ได้จากการเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จริง และหากมีปัญหาเกิดขึ้นครูผู้สอนสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทัน่วงที

1.5 ผู้สอนที่นำรูปแบบการเรียนรู้ฯไปใช้ ต้องดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนตามรูปแบบการเรียน ตามลำดับ เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ได้ประสิทธิภาพสูงสุด แต่สามารถปรับระยะเวลาให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน หรือเลือกเนื้อหาวรรณคดีได้ตามความเหมาะสม

2. เงื่อนไขของการนำรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปใช้

2.1 ครูผู้สอนต้องมีพื้นฐานและรู้จักการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากต้องให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการตัดต่อวิดีโอ

2.2 ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความพร้อมด้านเทคโนโลยีของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนต้องมีความพร้อมด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โปรแกรมที่ใช้ในการตัดต่อวิดีโอ

2.3 ครูผู้สอนควรชี้แจงผู้ปกครองเกี่ยวกับรูปแบบการสอน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากนักเรียนจะต้องทำกิจกรรมกลุ่มในการตัดต่อวิดีโอ การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ซึ่งอาจทำให้นักเรียนต้องใช้เวลา นอกเหนือจากในเวลาเรียน

2.4 ครูผู้สอนควรให้นักเรียนกำหนดหน้าที่ของนักเรียนในการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยครูคอยสังเกต ดูแล และให้คำปรึกษากับผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนของการทำกิจกรรม

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
4. เพื่อนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพและความต้องการจากการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม เรื่องศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะผู้บริหาร 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 3 คน และเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน โดยมีขอบเขต 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู 2) ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน 3) ด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อนำมาสร้างต้นแบบพัฒนาการใช้รูปแบบการสอนฯ ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการสอนฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 คน ประเมินรับรองร่างรูปแบบฯ เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการสอนฯ และนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารวิทยา จำนวน 40 คน โดยมีแบบวัดความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย สำหรับเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เว็บไซต์การเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนฯ ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี จำนวน 3 คน และ 2) แผนการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับการพิจารณาทั้งความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน เมื่อปรับปรุงตามคำแนะนำแล้วจึงนำมาใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย จากการศึกษาเอกสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย จากนั้นตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ผู้วิจัยปรับปรุง

และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลองตามกระบวนการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นรวมระยะเวลา 15 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้ t-test dependent

2. แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอนฯ ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น

ระยะที่ 4 นำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้การนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญรับรองรูปแบบจำนวน 5 คน ประเมินรับรองรูปแบบและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หลังจากนั้นผู้วิจัยแล้วจึงนำผลการประเมินไปปรับปรุงให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

จากการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยวิธีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 2 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจำนวน 3 คน พบว่า 1) ด้านการเรียนการสอนวรรณคดีโดยส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้ถอดความและสรุปความให้กับนักเรียน เนื่องจากเนื้อหาวรรณคดีที่ค่อนข้างยาวครูจึงไม่สามารถสอนให้นักเรียนแปลความได้โดยละเอียดตลอดทั้งเรื่อง จึงต้องตัดทอนเนื้อหาบางส่วนหรือช่วยถอดความ แปลความให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเรียนได้จบเนื้อเรื่อง และเมื่อมี

การมอบหมายงานลดค่าประพันธ์ให้กับนักเรียน นักเรียนไม่สามารถแปลความหรือถอดความได้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากคำศัพท์ยากที่ปรากฏในบทประพันธ์ การขาดความสามารถในการแปลความตีความบทประพันธ์ได้ อีกหนึ่งประเด็นคือความน่าสนใจของเนื้อหาวรรณคดีต่อการจัดการเรียนการสอน วรรณคดีบางเรื่อง ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ เนื่องจากเนื้อหาไกลตัวนักเรียนมากเกินไปไม่เข้ากับระดับวัยหรือเนื้อหาไม่ร่วมสมัย 2) ด้านด้านพฤติกรรมของผู้เรียน นักเรียนที่ไม่ชอบอ่านวรรณคดีเพราะไม่รู้จะเริ่มต้นการอ่านอย่างไร เนื่องจากบทประพันธ์มีคำศัพท์ยาก และนักเรียนไม่สามารถถอดความและตีความได้ จึงไม่เข้าใจเรื่องราว อีกทั้งนักเรียนมักจะใช้การค้นหาการสรุปความบทประพันธ์จากอินเทอร์เน็ตที่มีผู้อื่นสรุปไว้ให้แล้ว ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการถอดความและทำความเข้าใจจากบทประพันธ์นั้นจริง รวมถึงเนื้อหาวรรณคดีบางเรื่องไม่ร่วมสมัยนักเรียนจึงไม่ให้ความสนใจในการศึกษาเรียนรู้ 3) ด้านสื่อเทคโนโลยี จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาทำให้โรงเรียนและนักเรียนตื่นตัวเรื่องการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น นักเรียนมีความพร้อมและตอบรับในการใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันยังมีนักเรียนบางกลุ่มที่ไม่สามารถเข้าถึงการเ้าถึงเทคโนโลยีได้เนื่องจากสถานภาพทางการเงินของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย ดังนั้นนักเรียนแต่ละคนจึงมีความพร้อมแตกต่างกัน ศักยภาพการรับรู้มีความพร้อมในการใช้สื่อต่างกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage sampling) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน พบว่า ค่าดัชนี PNI_{Modified} รายข้อในด้านการจัดการเรียนการสอนของครู มีค่าดัชนี PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.02 – 0.08 เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือ ครูฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย (PNI_{Modified} = 0.08) รองลงมาคือ ครูฝึกให้นักเรียนแปลความ และฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นและด้อย (PNI_{Modified} = 0.07) ลำดับถัดมา คือ ครูฝึกให้นักเรียนพิจารณาเนื้อหา (PNI_{Modified} = 0.06) ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่าดัชนี PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.08 – 0.21 เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือนักเรียนสามารถแปลความหรือตีความคำศัพท์ ข้อความที่มีความหมายโดยนัย (PNI_{Modified} = 0.21) รองลงมาคือ นักเรียนจับใจความสำคัญจากวรรณคดีโดยสรุปเป็นภาษาของตนเอง และนักเรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (PNI_{Modified} = 0.19) ลำดับถัดมาคือ นักเรียนสามารถตัดสินคุณค่า

ของวรรณคดี และนักเรียนสามารถยกตัวอย่างหรือมีข้อสนับสนุนในการตัดสินวรรณคดี (PNI_{Modified} = 0.18) ตามลำดับ

ด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน มีค่าดัชนี PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.04 – 0.18 เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือ โรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนด้านอุปกรณ์ (PNI_{Modified} = 0.18) รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสื่อเทคโนโลยี (PNI_{Modified} = 0.16) ลำดับถัดมาคือนักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียน (PNI_{Modified} = 0.10) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลของการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบและขั้นตอน ดังนี้

องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. เนื้อหาวรรณคดีไทย หมายถึง งานเขียนหรือบทประพันธ์ประเภทที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่า หรือเรียกว่า “วรรณคดี” ในระดับชั้นมัธยมศึกษา หรือวรรณคดีไทยที่นักเรียนสนใจศึกษา เช่น วรรณคดีเรื่อง ราชาริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มระดมความคิด กิจกรรมการอ่านวรรณคดีแบบ SQ4R กิจกรรมการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล และกิจกรรมการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย
3. ใบงาน หมายถึง ใบงานประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์

ด้านการแปลความตีความ และด้านการประเมินค่า เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอน ใบงานประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 4 ฉบับ ได้แก่ ใบงานที่ 1 วิเคราะห์วรรณคดี ใบงานที่ 2 เขียนสคริปต์เรื่องเล่า ใบงานที่ 3 เขียนสตอรี่บอร์ด ใบงานที่ 4 วิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี

4. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียน โดยวัดจาก 1) ใบงานประกอบกิจกรรม 2) วิดีโอเรื่องเล่าแบบดิจิทัล และแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

5. แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือ หมายถึง แหล่งเรียนรู้และเครื่องมือในระบบออนไลน์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) เว็บไซต์การเรียนรู้ 2) เว็บไซต์ระดมความคิด (Padlet) 3) โปรแกรมสนทนาออนไลน์ (Line) 4) โปรแกรมตัดต่อวิดีโอ และ 5) เว็บไซต์เผยแพร่วิดีโอ (YouTube) ขั้นตอนรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนระดมความคิด คือ นักเรียนวางแผนการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล ระดมความคิดเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษาและการนำเสนอเรื่องราวในวรรณคดีไทย จากนั้นอ่านศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวรรณคดีเพื่อตั้งคำถามในประเด็นที่สงสัยหรือน่าสนใจ

1.1 การวางแผน (Planning) นักเรียนแบ่งกลุ่มสำหรับการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม สนทนาเกี่ยวกับความน่าสนใจในวรรณคดี จากนั้นร่วมกันศึกษาประวัติความเป็นมาของวรรณคดี เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณคดีเป็นเบื้องต้น

1.2 การอ่านสำรวจ (Survey) สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องวรรณคดีอย่างคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีโดยสังเขป ว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร

1.3 การตั้งคำถาม (Question) สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น หรือตั้งประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดีเรื่องที่ทำสำรวจ จากนั้นสรุปเป็นประเด็นคำถามของกลุ่ม โดยจดบันทึกข้อคำถามไว้เพื่ออ่านและหาคำตอบอีกครั้ง

2. ขั้นอ่านเอาเรื่อง คือ ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องวรรณคดีซ้ำอีกครั้ง โดยการอ่านอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นที่ตั้งคำถามไว้ในชั้นวางแผนการการอ่าน และให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้

2.1 อ่านละเอียด (Read) นักเรียนอ่านวรรณคดีซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นต้น

2.2 จดบันทึก (Record) นักเรียนเน้นข้อความสำคัญ และจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านวรรณคดี โดยจดสรุปเป็นข้อความสั้น ๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งอาจจะจัดไว้บริเวณด้านข้างข้อความที่นักเรียนอ่าน แล้วจึงนำข้อมูลมารวบรวมเพื่อสรุปใจความสำคัญในขั้นต่อไป

2.3 สรุปใจความสำคัญ (Recite) นักเรียนเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกสรุปเป็นใจความสำคัญของวรรณคดีที่อ่าน โดยเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตนเอง จากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นที่นักเรียนเกิดข้อสงสัย หรือประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องวรรณคดีที่อ่าน เพื่อนำมาใช้เป็นประเด็นในการสร้างการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

3. ขั้นวิเคราะห์ คือ ให้นักเรียนสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัลจากวรรณคดีที่อ่าน โดยนักเรียนจะได้ใช้ทักษะการวิเคราะห์จากการเขียนสคริปต์ การเขียนสตอรี่บอร์ด และการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตเพื่อสร้างเรื่องเล่าในรูปแบบของตนเอง

3.1 การเขียนสคริปต์ (script) สมาชิกกลุ่มเลือกประเด็นที่น่าสนใจจากวรรณคดีเพื่อบอกเล่าเรื่องราวจากมุมมองที่แตกต่างจากเดิม จากนั้นสมาชิกกลุ่มวางแผนเพื่อเขียนสคริปต์เล่าเรื่องราวนำเสนอ โดยการกำหนด ฉาก ตัวละคร บทบรรยาย/บทพูด และนำเสนอครูก่อนนำไปเขียนเป็นสตอรี่บอร์ด

3.2 การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) สมาชิกร่วมกันเขียนกรอบแสดงเรื่องเล่าวรรณคดี โดยมีการแสดงรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะปรากฏขึ้นในเรื่องราวแต่ละฉาก เพื่อนำเสนอครู และปรับปรุงแก้ไขก่อนรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต

3.3 การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) สมาชิกกลุ่มแบ่งหน้าที่กันเพื่อรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตให้เหมาะสมกับเรื่องราววรรณคดีที่จะนำเสนอ

3.4 การนำเสนอเพื่อพัฒนา (development) หลังจากนักเรียนได้ดำเนินการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตตามแผนที่วางไว้ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน

ครั้งที่ 1 เพื่อให้เพื่อนและครูได้ร่วมกับรับชม จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานของเพื่อนเพื่อปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ คือ นักเรียนนำเสนอผลงานการสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัล เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รับชมผลงาน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับผลงานของเพื่อน และวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น เพื่อตัดสินคุณค่าวรรณคดีเรื่องที่อ่าน

4.1 การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง เพื่อแบ่งปันเรื่องราวการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

4.2 การวิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ประเมินผลงานของเพื่อนแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเรื่องที่กำหนดตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น

4.3 การประเมินค่า (Evaluate) นักเรียนสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากวรรณคดี และตัดสินคุณค่าวรรณคดีว่ามีคุณค่า จุดด้อยอย่างไร บอกถึงเหตุผลและข้อสนับสนุนในการประเมินค่าวรรณคดี

ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

จากการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

จากการศึกษาผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา แบ่งประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และ

ด้านสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนพึงพอใจด้านครูผู้สอนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 รองลงมา คือ ด้านสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 และด้านผู้เรียน กับด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.37 และ 4.03 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลของการนำเสนอรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบฯ แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินรับรองรูปแบบการเรียนฯ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบฯ มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยมีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินรับรองรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.58$) ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การเลือกเนื้อหาวรรณคดี ครูผู้สอนอาจเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้เลือกศึกษาวรรณคดีที่ตนเองสนใจ
- 2) การนำรูปแบบไปใช้ควรคำนึงถึงระดับความสามารถ ความเหมาะสมของช่วงวัยของนักเรียน

อภิปรายผล

1. ผลของการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

จากการศึกษาสภาพและความต้องการของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 2 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน พบว่า

- 1) การเรียนการสอนวรรณคดีโดยส่วนใหญ่ ครูจะเป็นผู้ถอดความและสรุปความให้กับนักเรียน เนื่องจากเนื้อหาวรรณคดีที่ค่อนข้างยาว ครูจึงไม่สามารถสอนให้นักเรียนแปลความได้โดยละเอียด

ตลอดทั้งเรื่อง จึงต้องตัดทอนเนื้อหาบางส่วน หรือช่วยถอดความ แปลความให้กับนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนเรียนได้จบเนื้อเรื่อง และเมื่อมีการมอบหมายงานถอดคำประพันธ์ให้กับนักเรียน นักเรียน ไม่สามารถแปลความหรือถอดความได้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากคำศัพท์ยากที่ปรากฏในบทประพันธ์ การขาดความสามารถในการแปลความ ดีความบทประพันธ์ได้ อีกหนึ่งประเด็นคือความน่าสนใจ ของเนื้อหาวรรณคดีต่อการจัดการเรียนการสอน วรรณคดีบางเรื่องไม่สามารถดึงดูดความสนใจ ของนักเรียนได้ เนื่องจากเนื้อหาไกลตัวนักเรียนมากเกินไปไม่เข้ากับระดับวัยหรือเนื้อหาไม่ร่วมสมัย

2) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า นักเรียนที่ไม่ชอบอ่านวรรณคดีเพราะไม่รู้จะเริ่มต้นการอ่าน อย่างไร เนื่องจากบทประพันธ์มีคำศัพท์ยาก และนักเรียนไม่สามารถถอดความและตีความได้ จึงไม่เข้าใจเรื่องราว อีกทั้งนักเรียนมักจะใช้การค้นหาการสรุปความบทประพันธ์จากอินเทอร์เน็ต ที่มีผู้อื่นสรุปไว้ให้แล้ว ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการถอดความและทำความเข้าใจจากบทประพันธ์นั้น จริง รวมถึงเนื้อหาวรรณคดีบางเรื่องไม่ร่วมสมัยนักเรียนจึงไม่ให้ความสนใจในการศึกษาเรียนรู้

3) ด้านสื่อเทคโนโลยี พบว่า จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาทำให้โรงเรียนและ นักเรียนตื่นตัวเรื่องการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น นักเรียนมีความพร้อมและตอบรับในการใช้เทคโนโลยี ประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันยังมีนักเรียนบางกลุ่มที่ไม่สามารถเข้าถึง การใช้เทคโนโลยีได้เนื่องจากสถานภาพทางการเงินของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย ดังนั้นนักเรียน แต่ละคนจึงมีความพร้อมแตกต่างกัน ศักยภาพการรับรู้มีความพร้อมในการใช้สื่อต่างกัน และจากการศึกษาความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู เมื่อจัดลำดับ ความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือ ครูฝึกให้นักเรียน วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย (PNI Modified = 0.08) รองลงมา คือ ครูฝึกให้นักเรียนแปลความ และฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นและด้อย (PNI Modified = 0.07) ลำดับถัดมา คือ ครูฝึก ให้นักเรียนพิจารณาเนื้อหา (PNI Modified = 0.06) ตามลำดับ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือ นักเรียนสามารถแปลความหรือตีความคำศัพท์ ข้อความที่มีความหมายโดยนัย (PNI Modified = 0.21) รองลงมาคือ นักเรียนจับใจความสำคัญจากวรรณคดีโดยสรุปเป็นภาษาของตนเอง และนักเรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (PNI Modified = 0.19) ลำดับถัดมาคือ นักเรียน สามารถตัดสินคุณค่าของวรรณคดี และนักเรียนสามารถยกตัวอย่าง หรือ มีข้อสนับสนุนในการตัดสิน วรรณคดี (PNI Modified = 0.18) ตามลำดับ ด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย พบว่า ลำดับแรกคือ

โรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนด้านอุปกรณ์ (PNI Modified = 0.18) รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสื่อเทคโนโลยี (PNI Modified = 0.16) ลำดับถัดมาคือนักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียน (PNI Modified = 0.10) ตามลำดับ

ผลการศึกษาทั้งจากการสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามชี้ให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกันทั้ง 3 ด้าน และสภาพความต้องการการสอนของครู และด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมีความเกี่ยวเนื่องกัน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู จากตัวเนื้อหาวรรณคดีที่มีลักษณะคำพ้องและคำศัพท์ที่ยากในการอ่านทำความเข้าใจเรื่อง หรือวรรณคดีบางเรื่องที่มีเนื้อหาไม่ร่วมสมัย หากครูผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมใช้การจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ไม่ปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เกิดการฝึกฝนลงปฏิบัติด้วยตนเองหรือจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม อาจเป็นผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการศึกษาภาษาไทย เป็อหน่ายไม่ยากเรียน และไม่เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และคณะ (2563) ที่ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย พบว่า ครูผู้สอนขาดความตระหนักในการจัดกิจกรรม ขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของแก่นภาษาไทย และกลวิธีการจัดการเรียนรู้อการวัดและประเมินผลไม่หลากหลาย ส่วนสภาพปัญหาของหนังสือเรียนในปัจจุบันพบว่าเกิดปัญหาเกี่ยวกับความยากง่ายเนื้อหาในหนังสือเรียน ความสอดคล้องเนื้อหากับชีวิตประจำวัน ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ความล้าสมัยของเนื้อหาบางเรื่อง และความน่าสนใจของหนังสือเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ชีรศักดิ์ จิระตราชู (2561) ที่ได้ศึกษาเอกสาร และสรุปปัญหาการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมไว้ว่า เกิดขึ้นจาก 2 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ 1) ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมน้อย เพราะรู้สึกว่าเป็นเรื่องไกลตัว ไม่สนุกสนาน ไม่ท้าทาย และ 2) ผู้สอน มุ่งสอนแต่การถอดความ หรือแปลศัพท์จากตัวบทมากกว่าการสอนให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และวิจารณ์ ส่วนการศึกษาสภาพและความต้องการด้านสื่อเทคโนโลยี พบว่า แม้จะมีการเปิดรับการใช้สื่อเทคโนโลยีมากขึ้น แต่ทั้งนักเรียนและครูยังคงมีความต้องการในได้รับการสนับสนุนด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความพร้อมของโรงเรียนในแต่ละแห่งที่ได้รับการจัดสรรหรือการสนับสนุนด้านสื่อเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สมเกียรติ ดาสา และคณะ (2565) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน ในศตวรรษที่ 21 สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกันนั้น ส่งผลต่อสภาพปัญหาและความต้องการของการบริหารงานที่ต่างกัน สอดคล้องกับ อารี อิ่มสมบัติ (2561) ได้ศึกษาการวิจัยพบวิธีเพื่อพัฒนานโยบายการส่งเสริมระดับการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนและชั้นเรียน พบว่า ปัจจัย

ความสำเร็จของการการใช้เทคโนโลยีคือการรับรู้การสนับสนุนการผู้บังคับบัญชา และปัจจัยอุปสรรคที่สำคัญที่สุดคือ ความขาดแคลน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรคำนึงถึงความพร้อมด้านอุปกรณ์การใช้สื่อเทคโนโลยีของโรงเรียน ครู และนักเรียน เพื่อวางแผนการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับบริบทของตนเองมากที่สุด

2. ผลการพัฒนาแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย พบว่า รูปแบบ มืองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) เนื้อหาวรรณคดีไทย 2) กิจกรรมการเรียนรู้ 3) ใบงาน 4) การประเมินผล และ 5) แหล่งการเรียนรู้และเครื่องมือเครื่องมือ โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วางแผนระดมความคิด 2) อ่านเอาเรื่อง 3) วิเคราะห์ 4) วิพากษ์วิจารณ์ ผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63, SD = 0.58$) แสดงว่ารูปแบบมีความเหมาะสมการนำไปใช้ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่ารูปแบบฯ มีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้วรรณคดีด้วยตนเอง นักเรียนได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการนั่งฟังครูสอนเพียงอย่างเดียว เป็นไปตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) โดยนักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบฯ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วางแผนระดมความคิด 2) อ่านเข้าใจ 3) วิเคราะห์ 4) วิพากษ์วิจารณ์ มาจากการสังเคราะห์ขั้นตอนระหว่าง **การสอนวรรณคดี** ได้แก่ (1) การอ่านเข้าใจ (2) สอนแนวคิดสำคัญ (3) วิเคราะห์วิจารณ์ และ (4) ประเมินผล **การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล** ได้แก่ (1) การวางแผนระดมความคิด (2) การเขียนสคริปต์ (3) การเขียนสตอรี่บอร์ด (4) การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (5) การเผยแพร่แบ่งปัน และ**การสอนแบบ SQ4R** ได้แก่ (1) อ่านสำรวจ (2) ตั้งคำถาม (3) จดบันทึก (4) สะท้อนคิด และจากการเรียนการสอนวรรณคดี ผู้วิจัยเห็นว่าจากการศึกษาสภาพและความต้องการฯ ที่พบว่าครูผู้สอนเน้นการถอดคำประพันธ์มากกว่าการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนวรรณคดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมโดยใช้ เทคนิคการเล่าเรื่อง เข้ามาใช้เป็นกิจกรรมในการเรียนวรรณคดี เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาวรรณคดีด้วยตนเองและเป็นไปด้วยความสนุกสนาน สอดคล้องกับ พัชรา วาณิชชิน (2562) ที่กล่าวว่า การเล่าเรื่อง หรือเทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling Technique)

เป็นเครื่องมือสอนที่น่าสนใจ และมีศักยภาพเป็นอย่างมากที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียน เพื่อสนับสนุนในผู้ใหญ่เรียนเกิดการเรียนรู้อิสระ เนื่องจากช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และช่วยให้ การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนาน โดยขั้นตอนของรูปแบบการสอนฯ เริ่มจากการ **ขั้นที่ 1 วางแผน ระดมความคิด** ให้นักเรียนเสนอความคิด ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษาวรรณคดีเพื่อวางแผน ในการสร้างเรื่องราวดิจิทัล ของกลุ่มตนเอง จากนั้นนักเรียนต้องศึกษาข้อมูลจากวรรณคดีที่จะนำมา สร้างเรื่องราวให้เข้าใจ จากวิธีการสอนแบบ SQ4R คือ **ขั้นที่ 2 การอ่านเอาเรื่อง** ในขั้นตอนย่อยต่าง ๆ ของวิธีการสอนแบบ SQ4R สามารถช่วยให้นักเรียนได้อ่านศึกษาวรรณคดีอย่างมีลำดับขั้นตอน ที่ชัดเจน เกิดการตั้งประเด็นคำถาม และอ่านเพื่อหาคำตอบ เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ในการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิดา หงษ์เหม (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่าน เชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด พบว่าความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวรรณคดีแล้ว จึงจะสามารถวิเคราะห์ และวิจารณ์วรรณคดีต่อไปได้ ตามระดับของการอ่าน สอดคล้องกับ วชิรี บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542) กล่าวว่า การอ่าน ในระดับเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ คือ การอ่านอย่างละเอียดด้วยความรอบคอบและเข้าใจเนื้อเรื่อง หรือเนื้อหาสาระของเรื่องได้เป็นอย่างดีอ่านแล้วสามารถแยกแยะได้ว่าเรื่องนั้น ๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ อะไรที่มาของเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างไรแนวคิดและมุมมองของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้นเป็นอย่างไร โดยอาศัยการพิจารณาหาเหตุผลประกอบ และรู้จักการเปรียบเทียบจึงจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถ สรุปรเรื่อง และสรุปแนวคิดหรือมุมมองของผู้เขียนได้ นักเรียนจะสามารถแสดงแนวคิดและมุมมอง เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านได้จากกิจกรรมต่อไปใน **ขั้นที่ 3 วิเคราะห์** นักเรียนต้องวิเคราะห์ว่าเรื่องราว ที่ตนเองจะสร้างต้องมีองค์ประกอบอะไร จะนำเสนอเรื่องราวในมุมมองใด ควรใช้สื่อมัลติมีเดียอะไร มาประกอบเรื่องราวนั้น ๆ ผ่านขั้นตอน การเขียนสคริปต์ การเขียนสตอรี่บอร์ด การรวบรวม มัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต และการนำเสนอเพื่อพัฒนา ตามที่ Robin (2016) ได้กล่าวว่า การเล่าเรื่องแบบดิจิทัล นักเรียนจะได้เรียนรู้ที่จะจัดระเบียบความคิด ตั้งคำถาม แสดงความคิดเห็น และเขียนคำบรรยาย ด้วยการแบ่งปันผลงานของพวกเขากับเพื่อน ๆ และยังสามารถได้รับ ประสิทธิภาพอันมีค่าในการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของตนเองและอื่น ๆ ซึ่งนำไปสู่ **ขั้นที่ 4 การวิพากษ์วิจารณ์** เป็นขั้นตอนสุดท้ายหลังจากนักเรียนได้สร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล และนำไปเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ยูทูปเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้

ในปัจจุบันการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเรียนในตำราและภายในห้องเรียนเท่านั้น สอดคล้องกับ อรพินท์ คำสอน (2562) ที่กล่าวว่า ผู้อ่านในสังคมออนไลน์ปัจจุบันได้สร้างรูปแบบการวิจารณ์ขึ้นใหม่ นั่นคือ “मुखปาฐะออนไลน์” เป็นการปรับตัวของการวิจารณ์วรรณคดีमुखปาฐะเข้าสู่ช่องทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งพื้นที่สำคัญในการเผยแพร่คือ เว็บไซต์ยูทูบ เปิดพื้นที่ให้นักอ่านสามารถที่จะสร้างช่องเฉพาะของตนเพื่อเผยแพร่ผลงานในรูปของคลิปวิดีโอและคลิปเสียงที่เกี่ยวกับวรรณคดีวิจารณ์ในรูปแบบต่าง ๆ นักเรียนจะสามารถอธิบายถึงจุดเด่น จุดด้อยของวรรณคดีเพื่อเป็นการตัดสินคุณค่า เป็นไปตามขั้นตอนของการวิพากษ์วิจารณ์ สอดคล้องกับ ฮามี่ดี๊ะ จันทรศรี (2544) ที่กล่าวว่า การวิจารณ์มีลักษณะเป็นกระบวนการและมีขั้นตอนคือ 1) การวิเคราะห์ 2) การอธิบายความ 3) การตีความ และ 4) การประเมินค่า จากขั้นตอนของของรูปแบบๆ ที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้วรรณคดีโดยใช้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2555) ที่กล่าวว่า การออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ อันจะเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล รอบคอบ รู้เท่าทันสื่อโซเชียลมีเดียในสังคมได้อย่างปกติสุข นอกจากนี้รูปแบบๆ ยังมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามแนวคิดการประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยมีการวัดและประเมินผลจากการทดสอบ การตรวจชิ้นงาน และการสังเกต ซึ่งสอดคล้องกับ จินตวีร์พร แป้นแก้ว และคณะ (2562) ที่กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริงเป็นการประเมินที่สามารถค้นหาศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนได้ เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล และหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้และการพัฒนาของผู้เรียนตามสภาพความเป็นจริงสามารถประเมินได้อย่างถูกต้องว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง นอกจากนี้เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรูปแบบๆ จึงมีแหล่งการเรียนรู้ และสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นเตรียมไว้ให้กับนักเรียน นักเรียนสามารถใช้ศึกษาเพิ่มเติมได้ โดยผู้วิจัยเลือกแหล่งเรียนรู้แบบเว็บไซต์ที่นักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายทุกที่ ทุกเวลา เพื่อใช้ในการสนับสนุนการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลจันทร์ และคณะ (2563) ที่นำเว็บไซต์มาสนับสนุนการเรียนการสอนในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองที่มีเว็บสนับสนุนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. ผลการศึกษาทดลองใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิตัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -9.128$) และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.72$) อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการสอนฯ มีขั้นตอน 1) วางแผนระดมความคิด 2) อ่านเข้าใจ 3) วิเคราะห์ 4) วิพากษ์วิจารณ์ ที่สอดคล้องกับองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ 2) การแปลความตีความ 3) การประเมินค่า เนื่องจากนักเรียนได้ใช้ทักษะการวิเคราะห์ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมการสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิตัล นักเรียนต้องวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องราวในวรรณคดีที่ศึกษา วิเคราะห์ลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่ตัวละคร จากนั้นนักเรียนต้องแปลความตีความจุดมุ่งหมายหรือทัศนคติของผู้แต่ง ที่ต้องการสื่อสารกับผู้อ่านผ่านเรื่องราวในวรรณคดีหรือการแสดงออกทางพฤติกรรมของตัวละคร ต้องคำนึงถึงความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ทั้งทางอารมณ์และความคิด ในการแยกแยะให้ได้ว่าสิ่งที่ตัวละครคิดเป็นทัศนคติของผู้แต่งหรือไม่ก็ต้องเชื่อมโยงกับโครงเรื่องหรือแก่นเรื่อง (ดวงมน จิตรจำนงค์, 2553) ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติจากการเขียนสคริปต์ และการเขียนสตอรี่บอร์ด สอดคล้องกับ กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒน์กุล (2560) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนวรรณคดี ครูผู้สอนควรปลูกฝังกระบวนการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนผ่านการวิเคราะห์วิจารณ์ลักษณะนิสัย หรือการกระทำของตัวละครได้อย่างมีเหตุมีผล ตลอดจนสามารถนำแนวคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำสิ่งที่ได้เรียนมาเปรียบเทียบ หรือเชื่อมโยงให้เข้ากับชีวิตวัย และประสบการณ์ของผู้เรียน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วผู้เรียนก็จะเห็นความสำคัญของการเรียนวรรณคดีมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ฝึกทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ ดังนั้นกิจกรรมการเล่าเรื่องแบบดิจิตัลจึงเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dewi et al. (2019) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการสอนการเล่าเรื่องแบบดิจิตัลตามบริบทเพื่อปรับปรุงการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนในรูปแบบการจำแนกประเภทกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ทุกด้านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ย N-gain 0.44 การเล่าเรื่องแบบดิจิตัลนอกจากจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์แล้ว ยังช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการทำกิจกรรมอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ Wang et al. (2017) ได้ศึกษาการเล่าเรื่องดิจิทัลเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงขึ้นเช่นเดียวกัน และนอกจากนี้การที่นักเรียนสามารถถ่ายทอดเรื่องราววรรณคดีในรูปแบบดิจิทัลได้แสดงว่านักเรียนได้ศึกษาเรื่องราวจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวรรณคดีเป็นอย่างดีแล้วจากวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งเป็นแนวทางการอ่านอย่างมีขั้นตอนสามารถช่วยให้นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง เมื่ออ่านอย่างเข้าใจแล้วจึงนำมาสู่การคิดวิเคราะห์วรรณคดีในขั้นต่อไปได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวีณา ชูชาติ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ สิริธร สุขเจริญ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้แตกต่างจากก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหาวรรณคดีที่ใช้ในรูปแบบการสอนฯ ให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา และความสามารถของผู้เรียนของท่านหรือตามความสนใจของผู้เรียนได้ตามความเหมาะสม
2. ผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอนฯ บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เช่น วิชาคอมพิวเตอร์
3. ผู้สอนที่นำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้ ควรสำรวจความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน สื่อเทคโนโลยีของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนจำเป็นต้องใช้โปรแกรมสำหรับการตัดต่อวิดีโอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไป อาจมีการนำเทคนิควิธีการสอนอื่น ๆ เพิ่มเติม หรือเพิ่มกิจกรรมที่สามารถสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิพากษ์วิจารณ์ในจำนวนครั้งที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. การวิจัยครั้งต่อไป อาจมีการเพิ่มเครื่องมือให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่น หนังสือวรรณคดีอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกศึกษาวรรณคดีที่ตนเองสนใจได้อย่างอิสระ หรือทำให้การศึกษาวรรณคดีมีความสะดวกและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
3. การวิจัยครั้งต่อไป อาจเพิ่มตัวแปรตามที่น่าจะเกิดขึ้นได้ในการศึกษา เช่น ทักษะการเรียนรู้วัฒนธรรม เนื่องจากนักเรียนต้องสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัลด้วยตนเอง ความสามารถในการเข้าใจผู้อื่น เนื่องจากนักเรียนต้องศึกษาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง พฤติกรรมของตัวละคร และการนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Abd Kadir, N., Subki, R., Jamal, F., & Ismail, J. (2014). The importance of teaching critical reading skills in a Malaysian reading classroom. *International Academic Conference*, (pp. 208-219). Westeastinstitute.
<https://www.westeastinstitute.com/wp-content/uploads/2014/06/Norbaiyah-Abd-Kadir-Full-Paper.pdf>
- Basar, M., & Gürbüz, M. (2017). Effect of the SQ4R Technique on the Reading Comprehension of Elementary School 4th Grade Elementary School Students. *International Journal of Instruction*, 10(2), 131-144.
- Benmayor, R. (2008). Digital Storytelling as a Signature Pedagogy for the New Humanities. *Arts and Humanities in Higher Education*, 7(2), 188-204.
<https://doi.org/doi:10.1177/1474022208088648>
- Bumgarner, B. L. (2012). *Digital storytelling in writing: A case study of student teacher attitudes toward teaching with technology*. University of Missouri-Columbia.
- Burmeister, L. E. (1974). *Improving Speed of Comprehension in Reading Strategies of Secondary School Teaching*. Addison Wesley.
- Chan, C. L., & Yau, K. M. (2019). Digital storytelling for social work interventions. In *Oxford bibliographies in social work*. Oxford University Press.
- Dallmann, M. (1978). *The teaching of reading*. Holt, Rinehart & Winston of Canada Ltd.
- Daniels, H. (2002). *Literature circles: Voice and choice in book clubs and reading groups*. Stenhouse Publishers.
- Dewi, N. R., Magfiroh, L., Nurkhalisa, S., & Dwijayanti, I. (2019). The development of contextual-based science digital storytelling teaching materials to improve students' critical thinking on classification theme. *Journal of Turkish Science Education*, 16(3), 364-378.
- Gunning, T. G. (1996). *Creating reading instruction for all children*. ERIC.

- Hillman, J. (1995). *Discovering children's literature*. Englewood Cliffs.
- Hung, C.-M., Hwang, G.-J., & Huang, I. (2012). A project-based digital storytelling approach for improving students' learning motivation, problem-solving competence and learning achievement. *Journal of Educational Technology & Society*, 15(4), 368-379.
- Khabiri, M., & Pakzad, M. (2012). The effect of teaching critical reading strategies on EFL learners' vocabulary retention. *Journal of Teaching Language Skills*, 31(1), 73-106.
- Lambert, J. (2010). *Digital storytelling cookbook*. Digital Diner Press.
- Lambert, J. (2013). *Digital storytelling: Capturing lives, creating community*. Routledge.
- Lapp, D., & Flood, J. (1986). *Teaching students to read*. Macmillan Publishing Company.
- Morra, S. (2013). 8 Steps To Great Digital Storytelling. Retrieved from <https://samanthamorra.com/2013/06/05/edudemic-article-on-digital-storytelling>
- Ohler, J. B. (2013). *Digital storytelling in the classroom: New media pathways to literacy, learning, and creativity*. Corwin Press.
- Pauk, W. (1984). The new SQ4R. *Reading World*, 23(3), 274-275.
<https://doi.org/10.1080/19388078409557775>
- Porter, B. (2005). The art of digital storytelling. *Revista Discovery Education*. www.unitedstreaming.com.
- Robin, B. R. (2008). Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom. *Theory into practice*, 47(3), 220-228.
- Robin, B. R. (2016). The power of digital storytelling to support teaching and learning. *Digital Education Review*(30), 17-29.
- Saripudin, D., Komalasari, K., & Anggraini, D. N. (2021). Value-Based Digital Storytelling Learning Media to Foster Student Character. *International Journal of Instruction*, 14(2), 369-384. <https://doi.org/10.29333/iji.2021.14221a>

The Center for Digital Storytelling. (2005). *The 7 Elements of Digital Storytelling*. Center for Digital Storytelling Web site. <http://www.storycenter.org/history.html>

Wang, I.-T., Wu, T.-T., Chien, Y.-C., & Huang, Y.-M. (2017). Integrating SQ4R and Student Team Achievement Division (STAD) teaching strategies with e-Books to enhance students' english reading comprehension. 2017 Pacific Neighborhood Consortium Annual Conference and Joint Meetings (PNC),

Yang, Y.-T. C., & Wu, W.-C. I. (2012). Digital storytelling for enhancing student academic achievement, critical thinking, and learning motivation: A year-long experimental study. *Computers & education*, 59(2), 339-352.
<https://doi.org/10.1016/j.compedu.2011.12.012>

กรนิษฐ์ ชายป่า, พิงพร ศรีแก้ว, และ ศิวพร จติกุล. (2563). คุณค่าวรรณคดีไทยว่าด้วยเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน. วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ, 5(2), 401-416. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jsbs/article/view/243571/166151>

กรมวิชาการ. (2546). การจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย. สำนักพิมพ์โรงพิมพ์คุรุสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักพิมพ์โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf

กึ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล. (2560). จะสอนวรรณคดีอย่างไรให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 6(4), 203-213. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/view/245638/166174>

กิตติยา รัศมีแจ่ม. (2561). วรรณคดีไทยในยุคประเทศไทย 4.0. วารสารสารสนเทศ, 17(1), 13-23.
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/oarit/article/view/137484>

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2538). วรรณคดีวิจารณ์. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จินตวิรุฬร์ เป้นแก้ว, บุชยา สังขชาติ, นวพร ดำแสงสวัสดิ์, และ เทอดศักดิ์ นำเจริญ. (2562).

การประเมินตามสภาพจริง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 30(1).

<http://ojslib3.buu.in.th/index.php/education2/article/download/5936/3111>

- จิรัชตรี เรื่องเขียน, และ กรวรรณ ฎีกาวงค์. (2564). ประโยชน์ของวรรณคดี(2) : กลวิธีการเล่าเรื่องกับ ประโยชน์เชิงการสื่อสารที่ปรากฏในการทำงานและชีวิตจริง. ศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 16(1), 189-204. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/larhcu/article/view/246617/171150>
- ชลธิดา หงษ์เหม. (2560). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศิลปากร. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1470/1/57255403.pdf>
- ดวงมน จิตรจำนงค์. (2553). มโนทัศน์สำคัญในวรรณคดีวิจารณ์และวรรณคดีศึกษา: จากการศึกษาชั้น พื้นฐานจนถึงอุดมศึกษา. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 6(2), 96-108. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/eJHUSO/article/view/85805/68244>
- ทศนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ัญญา สังข์พันธานนท์. (2539). วรรณกรรมวิจารณ์. สำนักพิมพ์นาคร.
- ธีรศักดิ์ จิระตราชู. (2561). ผลการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้วงจรการสะท้อนคิดของกิบส์ที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/63353>
- นริศรา ชยธวัช. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศิลปากร. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3116/1/60263313.pdf>
- นวลจันทร์ ตระกูลวาง, ประวิทย์ สิมมาทัน, และ สนิท เต็มเมืองชัย. (2563). การพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองที่มีเว็บสนับสนุน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 17(3), 117-128. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edu-rmu/article/view/251536/169981>
- เนาวนิตย์ สงคราม. (2554). การสร้าง *Digital video & digital storytelling* เพื่อการเรียนการสอนยุค ดิจิทัล. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. (2517). วิเคราะห์วรรณคดีไทย. ไทยวัฒนาพานิช.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. (2539). แนวนวรรณกรรม. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ประวีณา ชูชาติ. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ ครั้งที่ 9, 1(9), 861-872.

<http://www.journalgrad.sru.ac.th/index.php/8thconference/article/view/1299>

พนิตนาฎ ชูฤกษ์. (2551). อ่านเร็วให้เป็น จับประเด็นให้อยู่หมัด. สำนักพิมพ์เพริสท์ออฟเซท.

พระยาอนุমানราชชน. (2507). การศึกษาวรรณคดีแนววรรณศิลป์. สำนักพิมพ์ราชบัณฑิตยสถาน.

พลวัฒน์ ธนะจันทร์. (2555). ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการออกแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลโดยใช้ผังมโนทัศน์บนบล็อกเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

http://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/42247/1/phollawat%20_th.pdf

พัชรา วาณิชวสิน. (2562). เทคนิคการเล่าเรื่อง: เครื่องมือสอนที่มีศักยภาพ. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 18(3). <https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/JIE/article/view/180159/163613>

พิรุณเทพ เพชรบุรี. (2559). ผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคอุปมา/เปรียบเทียบเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [รายงานการวิจัย]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

http://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/60500/3/Pirunthep%20P_Res_2559.pdf

รัญจวน อินทรกำแหง. (2539). วรรณกรรมวิจารณ์. สำนักพิมพ์ต้นอ้อ แกรมมี่.

รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2549). สุนทรียรสแห่งวรรณคดี. สำนักพิมพ์ ณ เพชรสำนักพิมพ์.

วัชรีย์ บุรณสิงห์, และ นิรมล ศตวุฒิ. (2542). การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ด้านหลักสูตรและการสอน (*Critical Reading in Curriculum and Instruction*). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). ผลการประเมิน PISA 2018 : บทสรุปสำหรับผู้บริหาร. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.).
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2562). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ม.6 ปีการศึกษา 2561-2563. สืบค้นจาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3865>
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2559). วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. สำนักพิมพ์ บริษัทสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- สมเกียรติ ดาสา, สิทธิพร ประวัตรุ่งเรือง, & ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียน ในศตวรรษที่ 21 สังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารรัชต์ภาคย์, 16(46), 510-526. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RJPJ/article/view/257788>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือบริหารจัดการเวลา เรียน“ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้. http://academic.obec.go.th/images/document/1603180137_d_1.pdf
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. สำนักพิมพ์ ราชบัณฑิตยสถาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. สำนักพิมพ์ บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สิริธร สุขเจริญ. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร. <http://itthesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1467/1/57255305.pdf>
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. อักษรเจริญทัศน์.

- สุนทร อุทุมหาราช. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับการ
สอนตามคู่มือครู [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2560). วรรณคดีทัศนาศา 1 : วรรณกรรมกับสังคม. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัย
อีสเทิร์นเอเชีย, 10(3), 285-287. [https://so01.tci-
thaijo.org/index.php/EAUHJSocSci/article/view/245108](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/EAUHJSocSci/article/view/245108)
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2551). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 : กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- อรพินท์ คำสอน. (2562). อำนาจของนักวิจารณ์: การสร้างองค์ความรู้ทางการวิจารณ์และพลวัตของการ
ปรับเปลี่ยนวรรณคดีวิจารณ์ในประเทศไทย. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, 15(1), 47-80. [https://so03.tci-
thaijo.org/index.php/eJHUSO/article/view/199148/138886](https://so03.tci-thaijo.org/index.php/eJHUSO/article/view/199148/138886)
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง, บัญชา เกียรติจรัสพันธุ์, และ ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล. (2563). สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูภาษาไทย: แนวทางในการแก้ปัญหา. วารสารศึกษาศาสตร์ มจร, 8(2), 195-211.
<http://ojs.mbu.ac.th/index.php/edj/article/view/1146/849>
- อารี อิมสมบัติ. (2561). การส่งเสริมระดับการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนและชั้นเรียน: การวิจัยพหุวิธีเพื่อ
พัฒนานโยบาย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
[https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/73220/1/Edu_5784250427_Aree
%20lm.pdf](https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/73220/1/Edu_5784250427_Aree%20lm.pdf)
- ฮามิตะ จันทศรี. (2544). การสร้างชุดการสอน เรื่อง การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องสั้นจากหนังสือ
อ่านนอกเวลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

ผศ.ดร.ประเสริฐ แซ่เอี้ยบ	ประธานสาขาวิชา ป.บัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผศ.ดร.วัตสาตรี ดิถียนต์	อาจารย์หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผศ.ดร.ธิดารัตน์ ตันนรินทร์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผศ.ณรงค์พล เอื้อไพจิตรกุล	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ซุซเปออร์ สุกันทา	ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนราชินีนาถจารย์ สามเสนวิทยาลัย 2
สุภาพร บุญช่วย	ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนสิริรัตนาร
ศิริทิพย์ ภูมิเรศ	ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนราชินีนาถจารย์ สามเสนวิทยาลัย 2
วรรณภา ยิ้มยา	ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

วิทยาภรณ์ สุขสนธิวงศ์	ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนราชินีนาถจารย์ สามเสนวิทยาลัย 2
ณรัชต์ เชี่ยวการปราบ	ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนราชินีนาถจารย์ สามเสนวิทยาลัย 2
อัญชสา ยิ้มถนอม	ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล
นริศรา ชิตรัตน์วงศ์กร	ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนราชินีนาถจารย์ สามเสนวิทยาลัย 2

อนุสรณ์ กะตามัน ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดราชบพิตร

ธนกฤต เสิ่งหู่ ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

วันสนั่น คำแสน ครูเชี่ยวชาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนสารวิทยา

ศราวุธ ทรัพย์อุดม ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

ปรางฤทัย ใจสุทธิ ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ
วัฒนธรรม

ปิยาพัชร ศักดิ์สิทธิ์ โรงเรียนเทพศิรินทร์
ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนราชินีนาถอาจารย์ สามเสนวิทยาลัย 2

แบบสอบถามสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและความต้องการรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R
 ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย
 แนวทางการสัมภาษณ์

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R
 ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ
 การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
 DEVELOPMENT OF LITERATURE TEACHING MODEL WITH
 SQ4R TEACHING METHODS COMBINED WITH DIGITAL
 STORYTELLING TO ENHANCE THE ABILITY TO CRITICISM
 THAI LITERATURE OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์ ดร. เนาวนิตย์ สงคราม

ผู้วิจัย

นางสาวปาริชาติ จารุติลกุลกุล

นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. เริ่มสนทนา

1.1. อธิบายวัตถุประสงค์และขอบเขตของการสัมภาษณ์

1.2. ขออนุญาตบันทึกเทป

2. การสัมภาษณ์

2.1 ท่านมีแนวทางอย่างไรในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย เนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม

2.2 ท่านพบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูรายวิชาภาษาไทยหรือไม่ อย่างไร

2.3 นักเรียนของท่านมีปัญหาในการเรียนรายวิชาภาษาไทย เนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมอย่างไรบ้าง

2.4 ปัญหาที่พบได้รับการแก้ไขปัญหาหรือไม่ อย่างไร

2.5 ท่านมีแนวทางอย่างไรในการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ วิวิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน

2.6 โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนด้านสื่อเทคโนโลยีให้กับบุคลากรครู และนักเรียนอย่างไรบ้าง

2.7 นักเรียน และครูมีความพร้อมหรือมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีอย่างไรบ้าง

2.8 โรงเรียนของท่านมีการส่งเสริมให้ครู และนักเรียนสร้างสรรค์ผลงานจากสื่อเทคโนโลยีอย่างไรบ้าง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R
ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามเพื่อการวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อสำรวจสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และเติมข้อความ

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวรรณคดี

โดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ โดยเลือกตอบในข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง ข้อมูลการตอบของท่านจะเป็นความลับ และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

นางสาวปาริชาติ จารุติลกุล

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ชื่อโรงเรียน.....
2. ขนาดโรงเรียน
 - ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คน)
 - ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 500 – 1,4900 คน)
 - ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป)
3. เพศ ชาย หญิง
4. ระดับชั้น ม.1 ม.2 ม.3 ม.4 ม.5 ม.6

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนเพื่อประเมินสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลทั้งที่เป็นสภาพจริงและสภาพที่ควรจะเป็นที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพัฒนาความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมมาก
- 3 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบ

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพที่เป็นจริง					ระดับสภาพที่เป็นจริง				
		น้อย ← → มาก					น้อย ← → มาก				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู										
1	ครูมีความรู้ในเนื้อหาวรรณคดีเรื่องที่สอน				✓						✓

จากตัวอย่างนี้หมายถึง ระดับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันครูมีความรู้ในเนื้อหาวรรณคดีเรื่องที่สอนอยู่ในระดับน้อย แต่ท่านมีต้องการให้ครูมีความรู้ในเนื้อหาวรรณคดีเรื่องที่สอนอยู่ในระดับ มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพที่เป็นจริง					ระดับสภาพที่เป็นจริง				
		น้อย ← → มาก					น้อย ← → มาก				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
17	นักเรียนสามารถวิเคราะห์จุดมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้แต่ง										
18	นักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม										
19	นักเรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะเด่นและด้อยของวรรณคดี										
20	นักเรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี										
21	นักเรียนสามารถตัดสินคุณค่าของวรรณคดี										
22	นักเรียนสามารถยกตัวอย่างหรือมีข้อสนับสนุนในการตัดสินวรรณคดี										
	ด้านสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนวรรณคดี										
23	ครูใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน										
24	ครูมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน										
25	นักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียน										
26	นักเรียนมีความพร้อมเรื่องเครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางเทคโนโลยีในการเรียน										
27	นักเรียนมีความสามารถในการใช้โปรแกรมตัดต่อวิดีโอ										
28	นักเรียนมีโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการตัดต่อวิดีโอ										
29	โรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีให้กับครูและนักเรียน										
30	โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนให้กับครูและนักเรียน										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมิน (ร่าง) รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา DEVELOPMENT OF LITERATURE TEACHING MODEL WITH SQ4R TEACHING METHODS COMBINED WITH DIGITAL STORYTELLING TO ENHANCE THE ABILITY TO CRITICISM THAI LITERATURE OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. เนาวนิตย์ สงคราม
ผู้วิจัย	นางสาวปาริชาติ จารุติลกุล นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์การประเมิน

เพื่อประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยผลที่ได้รับจากการประเมินจะนำไปปรับปรุงและแก้ไขรูปแบบฯ ให้มีความถูกต้องและเหมาะสมก่อนจะนำไปใช้ทดลองในการเรียนการสอนจริง

คำชี้แจง

การประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ตอน ได้แก่ 1) ภาพรวมของรูปแบบฯ 2) องค์ประกอบของรูปแบบฯ 3) ขั้นตอนของรูปแบบฯ 4) เครื่องมือที่ใช้ในรูปแบบฯ 5) การใช้งานรูปแบบฯ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงต่อไป โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

แบบประเมิน (ร่าง) รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ชื่อผู้ประเมินรูปแบบ

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

ตอนที่ 1 ภาพรวมของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบฯ					
2. หลักการและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาแบบฯ					
3. องค์ประกอบของรูปแบบฯ					
4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน					
5. เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้					
2. กิจกรรมการเรียนรู้					
3. การประเมินผล					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ขั้นตอนของรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ขั้นการอ่านเข้าใจ					
2. ขั้นสอนแนวคิดสำคัญ					
3. ขั้นวิเคราะห์และวิจารณ์					
4. ขั้นประเมินผล					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เว็บไซต์การเรียนรู้ Google site					
2. สื่อสังคมออนไลน์ Facebook					
3. เว็บไซต์ระดมความคิด Padlet					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 การใช้งานตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สามารถใช้งานได้จริง					
2. จัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ ได้จริง					
3. ส่งเสริมให้เกิดทักษะการให้เหตุผลทางการแพทย์ได้จริง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

จากการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า

- รูปแบบฯ มีความเหมาะสมดีแล้ว สามารถนำไปใช้ทดลองได้
- รูปแบบฯ มีความเหมาะสม แต่ควรแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้ทดลองใช้
- รูปแบบฯ ยังไม่มีความเหมาะสม

ลงชื่อ

(.....)

วันที่

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความกรุณาประเมินความเหมาะสมของรูปแบบฯ อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

แบบประเมินเว็บไซต์การเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา DEVELOPMENT OF LITERATURE TEACHING MODEL WITH SQ4R TEACHING METHODS COMBINED WITH DIGITAL STORYTELLING TO ENHANCE THE ABILITY TO CRITICISM THAI LITERATURE OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. เนาวนิตย์ สงคราม
ผู้วิจัย	นางสาวปาริชาติ จารุติลกุล นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อผู้ประเมินรูปแบบ
ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน

คำชี้แจง

1) การประเมินเว็บไซต์การเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วยประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกแบบ 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการตกแต่ง 4) ด้านการใช้งาน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงต่อไป โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	หัวข้อการประเมินมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2) การประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของเว็บไซต์การเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้น โดยผลที่ได้รับจากการประเมินจะนำไปปรับปรุงและแก้ไขรูปแบบฯ ให้มีความถูกต้องและเหมาะสมก่อนจะนำไปใช้การทดลองในการเรียนการสอนจริง

หัวข้อประเมิน	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการออกแบบ	1. การออกแบบมีความสวยงาม					
	2. การจัดวางรูปแบบง่ายต่อการใช้งาน					
	3. การเชื่อมโยงมีความเหมาะสม					
	4. การออกแบบรูปภาพสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ฯ					
ด้านเนื้อหา	5. มีความชัดเจน ถูกต้อง					
	6. การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอน เข้าใจง่าย					
	7. เนื้อหาสื่อการเรียนรู้ฯตรงกับความต้องการของผู้เรียน					
	8. ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียน					
ด้านการตกแต่ง	9. ภาพประกอบมีความชัดเจน					
	10. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา					
	11. การใช้สีมีความเหมาะสม					
	12. รูปแบบตัวอักษรมีความเหมาะสม					
ด้านการใช้งาน	13. มีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
	14. เกิดความเข้าใจได้ง่าย					
	15. สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ได้					
	16. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้					

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง ราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
รหัสวิชา ท 21102

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1
วิชา ภาษาไทย

สาระพื้นฐาน
เวลา 1 คาบ

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา

ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/4 ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ
จากการอ่าน

ท 5.1 ม.1/1 สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ม.1/2 วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ

ท 5.1 ม.1/3 อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ม.1/4 สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ตัวชี้วัด

1. นักเรียนสามารถอธิบายและสรุปใจความสำคัญของวรรณคดีเรื่องราชอิริราชตอน สมิงพระรามอาสา (K)
2. นักเรียนสามารถระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับคำที่มีหลายความหมายในวรรณคดีเรื่องราชอิริราชตอน สมิงพระรามอาสา (P)
3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ (P)
4. นักเรียนสามารถอธิบายคุณค่าของวรรณคดีเรื่องราชอิริราชตอน สมิงพระรามอาสาด้วยเหตุและผล (P)
5. นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (P)
6. นักเรียนเห็นความสำคัญของวรรณคดีไทย (A)

3. สาระสำคัญ

ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้พระยาพระคลัง (หน) พระยาอินทอัครราช พระภิรมย์ศรี และพระศรีภูริปริชาช่วยกันแต่งขึ้นเป็นบทร้อยแก้ว โดยมีพระราชประสงค์ให้แต่งเพื่อเป็นหนังสือสำหรับบำรุงสติปัญญาของพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการ มีเนื้อหามงคลและส่วนประกอบบ่งบอกมาจากมหายุทธสงครามในพระ

ราชพงศาวดารรามัญ (มอญ) แปลจากภาษารามัญเป็นภาษาสยาม นิยมอ่านเพื่อเป็นความรู้ทางด้านกลอุบายทางการเมือง วิสัยของมนุษย์ เรื่องราวทางศีลธรรมและการใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา และมีสำนวนโวหารไพเราะโดดเด่นและให้คติสอนใจเป็นอย่างดี

ดังนั้นวรรณคดีราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา จึงเป็นวรรณคดีที่ควรแก่การศึกษา ผู้เรียนจึงควรอ่านพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์ และประเมินคุณค่าของวรรณคดี

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 สารการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

☒ ความสามารถในการสื่อสาร	☒ ความสามารถในการคิด
☒ ความสามารถในการแก้ปัญหา	☒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
☒ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	

6. คุณลักษณะตามหลักสูตร

☒ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	☒ ซื่อสัตย์สุจริต	☒ มีวินัย	☒ ใฝ่เรียนรู้
☒ อยู่อย่างพอเพียง	☒ มุ่งมั่นในการทำงาน	☒ รักความเป็นไทย	☒ มีจิต

สาธารณะ

7. จุดเน้นสู่การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

- 7.1 ทักษะด้านการเขียน (Writing)
- 7.2 ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา
- 7.3 ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดเชิงนวัตกรรม

ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ

- 7.4 ความยืดหยุ่นและการปรับตัว
- 7.5 การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง

คุณลักษณะสำหรับศตวรรษที่ 21

- 7.6 ด้านการทำงาน (การปรับตัว)
- 7.7 ด้านการเรียนรู้ (การชี้นำตนเอง การตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง)

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐานการเรียนรู้

- ใบงานที่ 1 - 4
- กิจกรรมการวิเคราะห์ วิจัยวรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสา
- วิดีโอการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล วรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสา

9. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
สัปดาห์ที่ 1	คาบเรียนที่ 1	-	ปฐมนิเทศ - แนะนำเกี่ยวกับเกี่ยวกับการเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนอ่านแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล - นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	- ทดสอบก่อนเรียน	-
	คาบเรียนที่ 2	1. ขั้ววางแผนระดมความคิด นักเรียนวางแผนการสร้งเรื่องราวแบบดิจิทัล ระดมความคิดเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษาและการนำเสนอเรื่องราวในวรรณคดีไทย จากนั้นอ่านศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวรรณคดีเพื่อตั้งคำถามในประเด็นที่สงสัยหรือน่าสนใจ 1.1 การวางแผน (Planning) 1.2 การอ่านสำรวจ (Survey)	นำเข้าสู่บทเรียน - ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมปริศนาคำทายประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อโยงเข้าสู่บทเรียนเกี่ยวกับความเป็นมาของวรรณคดีเรื่องราชาธิราช - ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างวิดีโอการเรื่องเล่าแบบดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางการสร้างเรื่องราวให้กับนักเรียน 1. ขั้ววางแผนระดมความคิด 1.2 การวางแผน (Planning) - นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 – 6 คน สำหรับการสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม สนทนาเกี่ยวกับความน่าสนใจในวรรณคดี จากนั้นร่วมกันศึกษาประวัติความ	- อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ - ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน	-

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
		<p>1.3 การตั้งคำถาม (Question)</p>	<p>เป็นมาของวรรณคดีและคำศัพท์ยากจากวรรณคดี อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณคดี โดยสังเขป</p> <p>1.2 การอ่านสำรวจ Survey (S)</p> <p>- สมาชิกกลุ่มอ่านเนื้อเรื่อง ราชธาธิราช ตอน สมิงพระราม อาสาอย่างคร่าว ๆ ให้พอสังเขป ว่าเป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร และเตรียมตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง</p> <p>1.3 การตั้งคำถาม Question (Q)</p> <p>- นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม ช่วยกันตั้งประเด็นคำถามสิ่งที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คนละ 1- 2 คำถามโดยไม่ซ้ำกัน ในเว็บไซต์ Padlet ของกลุ่มตนเอง</p> <p>- ครูและนักเรียนร่วมกับสรุป ประเด็นที่น่าสนใจ</p>		

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
	คาบเรียน ที่ 3	<p>2. ชั้นอ่านเอาเรื่อง</p> <p>ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องวรรณคดีซ้ำอีกครั้ง โดยการอ่านอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากประเด็นที่ตั้งคำถามไว้ในชั้นวางแผนการอ่าน และให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้</p> <p>2.1 การอ่านละเอียด (Read)</p> <p>2.2 การจดบันทึก (Record)</p>	<p>2. ชั้นอ่านเอาเรื่อง</p> <p>2.1 การอ่านละเอียด Read (R)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้นักเรียนเปิดคำถามที่ตนเองได้ตั้งคำถามไว้ในคาบเรียนที่แล้ว - สมาชิกกลุ่มร่วมกันอ่านวรรณคดีเรื่องราชาธิราชอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบสิ่งที่ตั้งคำถามไว้ในคาบเรียนที่แล้ว โดยให้อ่านเนื้อเรื่องในหน้า 108 – 116 <p>2.2 การจดบันทึก Record</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระหว่างการอ่านให้นักเรียนจดบันทึกสาระสำคัญ โดยใช้การจดแบบย่อๆ ข้อความ กระชับได้ใจความตามความเข้าใจของนักเรียน - นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าไปตอบคำถามในประเด็นที่อ่านพบในคาบเรียนนี้ - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้ในวันนี้ และให้นักเรียนไปอ่านเนื้อเรื่องต่อไปที่บ้านตามที่ครูกำหนดไว้ 	- จดบันทึก สาระสำคัญ	- วิเคราะห์ - แปลความ และ ตีความ

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
สัปดาห์ที่ 2	คาบเรียน ที่ 4	<p>2. ชั้นอ่านเอาเรื่อง</p> <p>2.1 การอ่านละเอียด (Read)</p> <p>2.2 การจดบันทึก (Record)</p> <p>2.3 การสรุปใจความสำคัญ (Recite)</p>	<p>2. ชั้นอ่านเอาเรื่อง</p> <p>2.1 การอ่านละเอียด (Read)</p> <p>- ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเปิดป้ายหาคำตอบ โดยให้นักเรียนเลือกหมายเลขเพื่อเปิดแผ่นป้ายตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว</p> <p>- นักเรียนอ่านวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสาอย่างละเอียดต่อจากคาบเรียนที่แล้วในหน้า 117 – 124 เพื่อหาคำตอบสิ่งที่ตั้งคำถามไว้ในตอนต้นต่อจากคาบเรียนที่แล้ว</p> <p>2.2 การจดบันทึก (Record)</p> <p>- ให้นักเรียนจดบันทึกสาระสำคัญ โดยใช้การจดแบบย่อๆ ข้อความกระชับได้ใจความตามความเข้าใจของนักเรียน</p> <p>2.3 การสรุปใจความสำคัญ (Recite)</p> <p>- สมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องจากข้อมูลที่นักเรียนจดบันทึกไว้ นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นตามความเข้าใจเป็นสำนวนภาษา</p>	<p>- จดบันทึก</p> <p>สาระสำคัญ</p> <p>- ใบงานที่ 1</p> <p>สรุปใจความสำคัญ</p>	<p>- วิเคราะห์</p> <p>- แปลความ</p> <p>และตีความ</p>

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
			ของนักเรียนเอง และทำกิจกรรมในใบงานที่ 1		
สัปดาห์ที่ 3	คาบเรียนที่ 5	<p>3. ชั้นวิเคราะห์</p> <p>ให้นักเรียนสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัลจากวรรณคดีที่อ่าน โดยนักเรียนจะได้ใช้ทักษะการวิเคราะห์จากการเขียนสคริปต์ การเขียนสตอรี่บอร์ด และการรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิตเพื่อสร้างเรื่องเล่าในรูปแบบของตนเอง</p> <p>3.1 การเขียนสคริปต์ (script)</p>	<p>3. ชั้นวิเคราะห์และวิจารณ์</p> <p>3.1 การเขียนสคริปต์ (script)</p> <p>- ครูให้ใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดการเสนอความคิดในประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง เช่น วิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำของตัวละครในเรื่องว่าพฤติกรรมที่ตัวละครแสดงออกในเรื่อง มีความสมเหตุสมผลหรือไม่ เพราะเหตุใดหากนักเรียนเลือกเป็นตัวละครดังกล่าว นักเรียนจะแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างไร หรือแก้ไขสถานการณ์ตามเหตุการณ์ในเรื่องอย่างไร</p> <p>- ครูให้นักเรียนเขียนนำเสนอประเด็นที่ตนเองสนใจใน Padlet ของกลุ่มตนเอง จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันเลือกประเด็นที่น่าสนใจเพียงประเด็นเดียวเพื่อเป็นประเด็นในการนำไปสร้างเรื่องราวแบบดิจิทัล จากนั้นเสนอประเด็นดังกล่าวกับครูและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน</p>	<p>- อภิปรายเกี่ยวกับประเด็นที่น่าสนใจจากการอ่านวรรณคดี</p> <p>- นำเสนอประเด็นในการเล่าเรื่องราวแบบดิจิทัล</p>	- วิเคราะห์

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
			<ul style="list-style-type: none"> - ครูอธิบายเกี่ยวกับวิธีการเขียนโครงเรื่อง และการเขียนสคริปต์บทละคร - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนในคาบเรียนนี้ 		
	คาบเรียน ที่ 6	3. ขั้นวิเคราะห์ 3.1 การเขียนสคริปต์ (script)	3. ขั้นวิเคราะห์ 3.1 การเขียนสคริปต์ (script) <ul style="list-style-type: none"> - สมาชิกกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเพื่อเขียนโครงเรื่องและสคริปต์บทละคร วรรณคดีราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา ฉบับใหม่ ในใบงานการเขียนสคริปต์ โดยให้นักเรียนเขียนลำดับเรื่อง กำหนดฉาก ตัวละคร เหตุการณ์ และบทบรรยายหรือบทพูด - นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ งานการเขียนสคริปต์ของกลุ่มตนเอง - ครูและนักเรียนร่วมกันให้คำแนะนำให้การปรับปรุงงานของเพื่อน 	- ใบงานที่ 2 เขียนโครงเรื่องและสคริปต์บทละคร	- วิเคราะห์

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
สัปดาห์ที่ 4	คาบเรียนที่ 7	3.2 การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards)	3.2 การเขียนสตอรี่บอร์ด (storyboards) - ครูอธิบายนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนในการเขียนสตอรี่บอร์ด - นักเรียนนำโครงเรื่องและสคริปต์วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา มาพัฒนาเป็นสตอรี่บอร์ด โดยให้นักเรียนกำหนดลำดับการเล่าเรื่อง ฉาก เวลา บทบรรยาย บทพูด และสื่อมัลติมีเดียที่จะนำมาประกอบในแต่ละฉาก เขียนในใบงานเขียนสตอรี่บอร์ด ส่งครูเพื่อปรับปรุงแก้ไข	- ใบงานที่ 3 เขียนสตอรี่บอร์ด	- วิเคราะห์
	คาบเรียนที่ 8	3.3 การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials)	3.3 การรวบรวมมัลติมีเดียที่จำเป็นในการผลิต (materials) - ครูแนะนำโปรแกรมที่ใช้ในการตัดต่อวิดีโอ และสอนการตัดต่อวิดีโอเบื้องต้น	- ถ่ายทำ/ตัดต่อวิดีโอ	- วิเคราะห์

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
สัปดาห์ที่ 5	คาบเรียน ที่ 9	3.3 การรวบรวมมัด ติมิเดียที่จำเป็นในการ ผลิต (materials)	- สมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบในการรวบรวมมัด ติมิเดียที่จำเป็นในการผลิตให้ เหมาะสมกับเรื่องราววรรณคดี ที่จะนำเสนอ เช่น ฝ่ายจัดหา ภาพ ฝ่ายจัดทำเสียงประกอบ ฝ่ายตัดต่อ เป็นต้น เพื่อให้ นักเรียนดำเนินการสร้าง เรื่องราววรรณคดีแบบดิจิทัล	- แบ่งหน้าที่ รับผิดชอบใน การ รวบรวมมัด ติมิเดียที่ จำเป็นในการ ผลิต	- วิเคราะห์
	คาบเรียน ที่ 10	3.3 การรวบรวมมัด ติมิเดียที่จำเป็นในการ ผลิต (materials)	3.3 การรวบรวมมัดติมิเดียที่ จำเป็นในการผลิต (materials) - นักเรียนดำเนินการสร้าง เรื่องราววรรณคดีแบบดิจิทัล	- ถ่ายทำ/ตัด ต่อวิดีโอ	วิเคราะห์
สัปดาห์ที่ 6	คาบเรียน ที่ 11	3.4 การนำเสนอเพื่อ วิพากษ์วิจารณ์ (development)	3.4 การนำเสนอเพื่อ วิพากษ์วิจารณ์ (development) - นักเรียนนำเสนอ ความก้าวหน้าของงานตัดต่อ วิดีโอครั้งที่ 1 - ครูและนักเรียนร่วมกันแสดง ความคิดเห็นเพื่อแนะนำ ปรับปรุงงานของเพื่อน - ให้นักเรียนสรุปประเด็นที่ต้อง ปรับปรุงแก้ไขงานของตนเอง - สมาชิกกลุ่มดำเนินการปรับปรุง แก้ไขงานของกลุ่มตนเอง	- ถ่ายทำ/ตัด ต่อวิดีโอ	วิเคราะห์

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
	คาบเรียน ที่ 12	4. ชั้นวิพากษ์วิจารณ์ นักเรียนนำเสนอผลงานการสร้างเรื่องเล่าแบบดิจิทัล เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รับชมผลงาน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับผลงานของเพื่อน และวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น เพื่อตัดสินคุณค่าวรรณคดีเรื่องที่อ่าน 4.1 การเผยแพร่แบ่งปัน (Share)	4.1 การเผยแพร่แบ่งปัน (Share) - นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง โดยให้นักเรียนอัปโหลดวิดีโอผ่านเว็บไซต์ ยูทูป - นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของเพื่อนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์งานของเพื่อนได้อย่างสร้างสรรค์ ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร พร้อมลงคะแนนให้กับกลุ่มที่นำเสนองานได้ดีที่สุด	- นำเสนอผลงาน	วิเคราะห์ประเมินค่า
สัปดาห์ที่ 7	คาบเรียน ที่ 13	4.2 วิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect)	4.2 วิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) นักเรียนศึกษาหลักในการวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น 1) จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม 2) การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม	- วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี	วิเคราะห์ประเมินค่า

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
			3) คุณค่าวรรณคดี - ด้านเนื้อหา - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคม		
	คาบเรียน ที่ 14	4.2 วิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect)	4.2 วิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) - ให้นักเรียนทำใบงานวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสา ตามประเด็น ดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม 2) การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม 3) คุณค่าวรรณคดี - ด้านเนื้อหา - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคม	- ใบงานที่ 4 วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี	- วิเคราะห์ - การแปลความและตีความ
สัปดาห์ที่ 8	คาบเรียน ที่ 15	4.3 การประเมินค่า (Evaluate)	4.3 การประเมินค่า (Evaluate) - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้ และให้นักเรียนบอกการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน - นักเรียนร่วมกันตัดสินคุณค่าวรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสา ว่ามีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไร ควรค่าแก่	- ใบงานที่ 4 วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี - ทดสอบหลังเรียน	- ประเมินค่า

สัปดาห์	คาบเรียน	การสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบSQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	กิจกรรมการเรียนการสอน	ภาระงาน	ตัวแปรตาม
			การศึกษาหรือไม่ โดยให้บอกถึงเหตุผลและข้อเสนอแนะ - นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน		

10. สื่อการสอน/ อุปกรณ์/ แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการสอน

- โปรแกรมนำเสนอ เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา
- เว็บไซต์ PADLET สำหรับกิจกรรมกลุ่ม
- เกมปริศนาทายประเทศเพื่อนบ้าน
- เกมเปิดป้ายทายคำถาม
- ตัวอย่างวิดีโอ เรื่องเล่าแบบดิจิทัล
- วิดีโอสอนตัดต่อวิดีโอเบื้องต้น
- หนังสือวรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาภาษาไทย ท21102

10.2 แหล่งการเรียนรู้

- เว็บไซต์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา

11. การประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ การประเมิน
ด้านความรู้ (K)				
นักเรียนสามารถอธิบายและสรุปใจความสำคัญวรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอน สมิงพระรามอาสา ได้ (ท 1.1 ม.1/2, ท 5.1 ม.1/1)	ใบงานที่ 1 สรุปใจความสำคัญ	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมินใบ งานที่ 1	14 – 15 ดีมาก 9 – 13 ดี 6 – 8 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
ด้านทักษะ (P)				
นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ (ท 5.1 ม.1/2)	ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 1	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมินใบ งานที่ 4	9 – 10 ดีมาก 6 – 8 ดี 4 – 5 พอใช้ ต่ำกว่า 4 ปรับปรุง
นักเรียนสามารถระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมายในวรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอน สมิงพระรามอาสาได้ (ท 1.1 ม.1/4)	ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 2	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมินใบ งานที่ 4	14 – 15 ดีมาก 9 – 13 ดี 6 – 8 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราวเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลได้ (ท 5.1 ม.1/1 - ม.1/2)	ใบงานที่ 2	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมินใบ งานที่ 2	22 – 25 ดีมาก 16 – 21 ดี 9 – 15 พอใช้ ต่ำกว่า 9 ปรับปรุง
	ใบงานที่ 3	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมินใบ งานที่ 3	14 – 15 ดีมาก 9 – 13 ดี 6 – 8 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
	ชิ้นงานการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมินการ	

จุดประสงค์การเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ การประเมิน
			เล่าเรื่อง แบบดิจิทัล	
นักเรียนสามารถอธิบายคุณค่า ของวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสาด้วยเหตุ และผล (ท 5.1 ม.1/3)	ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 3	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมิน ใบ งานที่ 4	14 - 15 ดีมาก 9 - 13 ดี 6 - 8 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิด จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง (ท 5.1 ม.1/4)	ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 3	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมิน ใบงานที่ 4	14 - 15 ดีมาก 9 - 13 ดี 6 - 8 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
นักเรียนเห็นความสำคัญของ วรรณคดีไทย	ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 3	ตรวจ ประเมินงาน	แบบ ประเมิน ใบงานที่ 4	14 - 15 ดีมาก 9 - 13 ดี 6 - 8 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
นักเรียนให้ความร่วมมือในการ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	กิจกรรม กลุ่ม	สังเกต พฤติกรรม	แบบสังเกต พฤติกรรม การทำงาน กลุ่ม	16 - 18 ดีมาก 11 - 15 ดี 6 - 10 พอใช้ ต่ำกว่า 6 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 1 พิจารณารูปแบบและเนื้อหาเรื่องราวราชอิราษ ตอนสมิงพระรามอาสา

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถอธิบายและสรุปใจความสำคัญของวรรณคดีเรื่องราชอิราษตอน สมิงพระรามอาสาได้ (K) (ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2, ท 5.1 ม.1/1)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 1					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. บอกรายละเอียดเกี่ยวกับวรรณคดีได้ดังนี้ - ที่มาของเรื่อง - ชื่อผู้แต่ง - ตัวละครอย่างน้อย 5 ตัว	บอก รายละเอียดเกี่ยวกับวรรณคดีได้ครบถ้วนทุกประเด็น ได้แก่ ที่มาของเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และตัวละคร อย่างน้อย 5 ตัว	บอก รายละเอียดเกี่ยวกับวรรณคดี ได้แก่ ที่มาของเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และตัวละคร อย่างน้อย 4 ตัว	บอก รายละเอียดเกี่ยวกับวรรณคดี ได้แก่ ที่มาของเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และตัวละคร อย่างน้อย 3 ตัว	บอก รายละเอียดเกี่ยวกับวรรณคดี ได้แก่ ที่มาของเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และตัวละคร อย่างน้อย 2 ตัว	บอก รายละเอียดเกี่ยวกับวรรณคดี ได้แก่ ที่มาของเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และตัวละคร อย่างน้อย 1 ตัว
2. ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง	บอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรได้ ถูกต้อง ครบถ้วนทั้ง 4 ประเด็น และเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ถูกต้อง	บอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ได้ ถูกต้อง ครบถ้วนทั้ง 4 ประเด็น แต่เรียงลำดับเหตุการณ์ผิด ไป 1 เหตุการณ์	บอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ได้ ถูกต้อง 3 ประเด็น และเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ถูกต้อง	บอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ได้ ถูกต้อง 2 ประเด็น แต่เรียงลำดับเหตุการณ์ผิด ไป 2 เหตุการณ์	บอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ได้ ถูกต้อง 1 - 2 ประเด็น แต่เรียงลำดับเหตุการณ์ ไปกว่ากว่า 2 เหตุการณ์

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้					
นักเรียนสามารถอธิบายและสรุปใจความสำคัญของวรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอน สมิงพระรามอาสาได้ (K) (ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2, ท 5.1 ม.1/1)					
ชั้นงาน : ใบงานที่ 1					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
3. จับใจความสำคัญของเรื่อง โดยแยกใจความออกจากผล ความ	จับใจความสำคัญของเรื่องได้ชัดเจน ครบถ้วนโดยไม่มีผลความปะปน	จับใจความสำคัญของเรื่องได้ชัดเจน ครบถ้วนโดยมีผลความปะปนอยู่ 1 จุด	จับใจความสำคัญของเรื่องได้ชัดเจน ครบถ้วนโดยมีผลความปะปนอยู่ 2 จุด	จับใจความสำคัญของเรื่องได้ไม่ ครบถ้วนโดยมีผลความปะปนอยู่ 1 - 2 จุด	จับใจความสำคัญของเรื่องได้ไม่ ครบถ้วนโดยมีผลความปะปนอยู่ 1 - 2 จุด

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
คะแนน	ระดับคุณภาพ
14 – 15	ดีมาก
9 – 13	ดี
6 – 8	พอใช้
ต่ำกว่า 5	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน ใบงานที่ 2 การเขียนสคริปต์

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราว เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลได้ (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/1 - ม.1/2)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 2 การเขียนสคริปต์					
รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
ลำดับเรื่อง - การเริ่มเรื่อง - การขยายเรื่อง - ปมปัญหาของเรื่อง - การแก้ไขปัญหา - บทสรุปเรื่อง	ระบุการลำดับ เรื่องได้ครบทั้ง 5 ประเด็น และมีความ ต่อเนื่องกัน	ระบุการลำดับ เรื่องได้ครบทั้ง 4 ประเด็น และมีความ ต่อเนื่องกัน	ระบุการลำดับ เรื่องได้ครบทั้ง 3 ประเด็น แต่ไม่มีความ ต่อเนื่องกัน	ระบุการลำดับ เรื่องได้ครบทั้ง 2 ประเด็น และมีความ ต่อเนื่องกัน	ระบุการลำดับ เรื่องได้ครบทั้ง 1 ประเด็น แต่ไม่มีความ ต่อเนื่องกัน
ฉาก	กำหนดฉากที่มี ความสอดคล้อง กับเหตุการณ์ได้ ครบ 5 เหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง	กำหนดฉากที่มี ความสอดคล้อง กับเหตุการณ์ได้ ครบ 4 เหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง	กำหนดฉากที่มี ความสอดคล้อง กับเหตุการณ์ได้ ครบ 3 เหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง	กำหนดฉากที่มี ความสอดคล้อง กับเหตุการณ์ได้ ครบ 2 เหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง	กำหนดฉากที่มี ความสอดคล้อง กับเหตุการณ์ได้ ครบ 1 เหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง
ตัวละคร	ระบุตัวละครใน แต่ละเหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง 5 ประเด็น	ระบุตัวละครใน แต่ละเหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง 4 ประเด็น	ระบุตัวละครใน แต่ละเหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง 3 ประเด็น	ระบุตัวละครใน แต่ละเหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง 2 ประเด็น	ระบุตัวละครใน แต่ละเหตุการณ์ ตามลำดับเรื่อง 1 ประเด็น
รายละเอียด เหตุการณ์	อธิบาย รายละเอียด เหตุการณ์ได้ ตามลำดับเรื่องได้ ครบทั้ง 5 ประเด็น และมี ความสอดคล้อง	อธิบาย รายละเอียด เหตุการณ์ได้ ตามลำดับเรื่อง ได้ครบทั้ง 4 ประเด็น และมี ความสอดคล้อง	อธิบาย รายละเอียด เหตุการณ์ได้ ตามลำดับเรื่อง ได้ครบทั้ง 3 ประเด็น และมี ความสอดคล้อง	อธิบาย รายละเอียด เหตุการณ์ได้ ตามลำดับเรื่อง ได้ครบทั้ง 2 ประเด็น และมี ความสอดคล้อง	อธิบาย รายละเอียด เหตุการณ์ได้ ตามลำดับเรื่อง ได้ครบทั้ง 1 ประเด็น และมี ความสอดคล้อง

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้					
นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราว เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลได้ (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/1 - ม.1/2)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 2 การเขียนสคริปต์					
รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
	กับ ฉาก ตัวละคร	กับ ฉาก ตัวละคร	กับ ฉาก ตัวละคร	กับ ฉาก ตัวละคร	กับ ฉาก ตัวละคร
บทบรรยาย/บทพูด	อธิบายบทบรรยายหรือบทพูดได้ตามลำดับเรื่องครบทั้ง 5 ประเด็น และมีความสอดคล้องกับเหตุการณ์ ฉาก และตัวละคร	อธิบายบทบรรยายหรือบทพูดได้ตามลำดับเรื่องครบทั้ง 4 ประเด็น และมีความสอดคล้องกับเหตุการณ์ ฉาก และตัวละคร	อธิบายบทบรรยายหรือบทพูดได้ตามลำดับเรื่องครบทั้ง 3 ประเด็น และมีความสอดคล้องกับเหตุการณ์ ฉาก และตัวละคร	อธิบายบทบรรยายหรือบทพูดได้ตามลำดับเรื่องครบทั้ง 2 ประเด็น และมีความสอดคล้องกับเหตุการณ์ ฉาก และตัวละคร	อธิบายบทบรรยายหรือบทพูดได้ตามลำดับเรื่องครบทั้ง 1 ประเด็น และมีความสอดคล้องกับเหตุการณ์ ฉาก และตัวละคร
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ					
คะแนน			ระดับคุณภาพ		
22 – 25			ดีมาก		
16 – 21			ดี		
9 – 15			พอใช้		
ต่ำกว่า 9			ปรับปรุง		

เกณฑ์การประเมิน ใบงานที่ 3 การเขียน Story broad

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราว เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลได้ (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/1 - ม.1/2)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 3 เขียน Story broad					
รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
ภาพประกอบ	วาดภาพประกอบชัดเจนตามลำดับเรื่อง 5 ประเด็น สอดคล้องกับฉากเวลา และเหตุการณ์ได้	วาดภาพประกอบไม่ชัดเจนตามลำดับเรื่อง 5 ประเด็น สอดคล้องกับฉากเวลา และเหตุการณ์ได้	วาดภาพประกอบชัดเจนตามลำดับเรื่อง 5 ประเด็น แต่ไม่สอดคล้องกับฉากเวลา และเหตุการณ์	วาดภาพประกอบไม่ชัดเจนตามลำดับเรื่อง 5 ประเด็น และไม่สอดคล้องกับฉากเวลา และเหตุการณ์	วาดภาพประกอบไม่ชัดเจนตามลำดับเรื่องน้อยกว่า 3 ประเด็น และไม่สอดคล้องกับฉากเวลา และเหตุการณ์
บทบรรยาย/บทพูด	ใช้ภาษาถูกต้องตามระดับภาษา เลือกใช้คำถูกความหมายเหมาะสมกับตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ในเรื่องได้ครบทุกฉาก	ใช้ระดับภาษาไม่ถูกต้อง 2 - 3 จุดเลือกใช้คำถูกความหมายเหมาะสมกับตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ในเรื่องได้ครบทุกฉาก	ใช้ระดับภาษาไม่ถูกต้อง 2 - 3 จุดเลือกใช้คำถูกความหมายเหมาะสมกับตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ในเรื่องได้ไม่ครบทุกฉาก	ใช้ระดับภาษาไม่ถูกต้องหรือเลือกใช้คำถูกความหมาย 2 - 3 จุด เหมาะสมกับตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ในเรื่องได้ไม่ครบทุกฉาก	ใช้ระดับภาษาไม่ถูกต้อง 3 จุดขึ้นไปเลือกใช้คำผิดความหมายมากกว่า 3 เหมาะสมกับตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ในเรื่องได้ไม่ครบทุกฉาก
มัลติมีเดีย	เลือกสื่อมัลติมีเดียได้	เลือกสื่อมัลติมีเดียไม่	เลือกสื่อมัลติมีเดียไม่	เลือกสื่อมัลติมีเดียไม่	เลือกสื่อมัลติมีเดียไม่

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้					
นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราว เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลได้ (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/1 - ม.1/2)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 3 เขียน Story board					
รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
	สอดคล้องกับฉากตัวละคร ครบทุกฉาก	สอดคล้องกับฉาก ตัวละคร อย่างน้อย 1 ฉาก	สอดคล้องกับฉาก ตัวละคร อย่างน้อย 2 ฉาก	สอดคล้องกับฉาก ตัวละคร อย่างน้อย 3 ฉาก	สอดคล้องกับฉาก ตัวละคร มากกว่า 3 ฉาก
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ					
คะแนน	ระดับคุณภาพ				
14 – 15	ดีมาก				
9 – 13	ดี				
6 – 8	พอใช้				
ต่ำกว่า 5	ปรับปรุง				

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 4 การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/2)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 1					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
- จุดมุ่งหมายการแต่ง วรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของ วรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและ กลวิธีในวรรณคดีและ วรรณกรรม - การวิเคราะห์ลักษณะ เด่นของวรรณคดี - วิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี	วิเคราะห์วิจารณ์ ได้ครบทั้ง 5 ประเด็น โดยมี หลักฐาน ข้อความ สนับสนุน	วิเคราะห์วิจารณ์ ได้ครบทั้ง 4 ประเด็น โดยมี หลักฐาน ข้อความ สนับสนุน	วิเคราะห์ วิจารณ์ได้ครบ ทั้ง 3 ประเด็น โดยมีหลักฐาน ข้อความ สนับสนุน	วิเคราะห์วิจารณ์ ได้ครบทั้ง 3 ประเด็น แต่ขาด หลักฐาน ข้อความ สนับสนุน 1 - 2 ประเด็น	วิเคราะห์ วิจารณ์ได้ 1 - 2 ประเด็น แต่ขาด หลักฐาน ข้อความ สนับสนุน 1 ประเด็น
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ					
คะแนน			ระดับคุณภาพ		
4 - 5			ดีมาก		
3			ดี		
2			พอใช้		
ต่ำกว่า 2			ปรับปรุง		

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 4 การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย(ต่อ)

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการแปลความตีความ					
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมายในวรรณคดีเรื่องราชาธิราชตอน สมิงพระรามอาสาได้ (P) (ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/4)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 2					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. บอกความหมายของ คำศัพท์ยาก	บอก ความหมาย ของคำศัพท์ ยากได้จำนวน 5 - 6 คำ	บอกความหมาย ของคำศัพท์ยาก ได้จำนวน 4 คำ	บอกความหมาย ของคำศัพท์ยาก ได้จำนวน 3 คำ	บอก ความหมาย ของคำศัพท์ ยากได้จำนวน 2 คำ	บอกความหมาย ของคำศัพท์ยาก ได้ต่ำกว่า 1 คำ
2. ตีความจากคำหรือ ข้อความที่มีความหมาย โดยนัย	ตีความจากคำ หรือข้อความที่ มีความหมาย โดยนัยได้ 5 ข้อความ	ตีความจากคำ หรือข้อความที่ มีความหมาย โดยนัยได้ 4 ข้อความ	ตีความจากคำ หรือข้อความที่ มีความหมาย โดยนัยได้ 3 ข้อความ	ตีความจากคำ หรือข้อความ ที่มีความหมาย โดยนัยได้ 2 ข้อความ	ตีความจากคำ หรือข้อความที่มีความหมาย โดยนัยได้ 1 ข้อความ
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ					
คะแนน			ระดับคุณภาพ		
9 - 10			ดีมาก		
6 - 8			ดี		
4 - 5			พอใช้		
ต่ำกว่า 4			ปรับปรุง		

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 4 การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย(ต่อ)

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์					
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/2)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 2					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
- จุดมุ่งหมายการแต่ง วรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของ วรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและ กลวิธีในวรรณคดีและ วรรณกรรม - การวิเคราะห์ลักษณะ เด่นของวรรณคดี - วิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี	วิเคราะห์ วิจารณ์ได้ครบ ทั้ง 5 ประเด็น โดยมีหลักฐาน ข้อความ สนับสนุน	วิเคราะห์ วิจารณ์ได้ครบ ทั้ง 4 ประเด็น โดยมีหลักฐาน ข้อความ สนับสนุน	วิเคราะห์ วิจารณ์ได้ครบ ทั้ง 3 ประเด็น โดยมีหลักฐาน ข้อความ สนับสนุน	วิเคราะห์ วิจารณ์ได้ครบ ทั้ง 3 ประเด็น แต่ขาด หลักฐาน ข้อความ สนับสนุน 1 - 2 ประเด็น	วิเคราะห์ วิจารณ์ได้ 1 - 2 ประเด็น แต่ ขาดหลักฐาน ข้อความ สนับสนุน 1 ประเด็น
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ					
คะแนน			ระดับคุณภาพ		
4 - 5			ดีมาก		
3			ดี		
2			พอใช้		
ต่ำกว่า 2			ปรับปรุง		

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 4 การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย(ต่อ)

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการประเมินค่า					
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถอธิบายคุณค่าของวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสาด้วยเหตุและผล (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/3)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 3					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
- ระบุข้อดี ข้อบกพร่อง - การให้เหตุผล ประกอบ หรือ ข้อความสนับสนุน	ตัดสินคุณค่า วรรณคดีได้โดย บอกข้อดีข้อเสีย ของวรรณคดี (อย่างน้อย 4 ประเด็น) อย่าง สมเหตุสมผลมี หลักฐานหรือ ข้อความ สนับสนุนที่ สอดคล้องกับ ความคิดเห็น	ตัดสินคุณค่า วรรณคดีได้โดย บอกข้อดีข้อเสีย ของวรรณคดี (อย่างน้อย 3 ประเด็น) อย่าง สมเหตุสมผลมี หลักฐานหรือ ข้อความ สนับสนุนที่ สอดคล้องกับ ความคิดเห็น	ตัดสินคุณค่า วรรณคดีได้โดย บอกข้อดีข้อเสีย ของวรรณคดี (อย่างน้อย 2 ประเด็น) อย่าง สมเหตุสมผลมี หลักฐานหรือ ข้อความ สนับสนุนที่ สอดคล้องกับ ความคิดเห็น	ตัดสินคุณค่า วรรณคดีได้โดย บอกข้อดีข้อเสีย ของวรรณคดี (อย่างน้อย 2 - 3 ประเด็น) อย่าง สมเหตุสมผลแต่ ขาดหลักฐานหรือ ข้อความสนับสนุน ที่สอดคล้องกับ ความคิดเห็น	ตัดสินคุณค่า วรรณคดีได้โดย บอกข้อดีข้อเสีย ของวรรณคดี (ต่ำกว่า 2 ประเด็น)อย่าง สมเหตุสมผลแต่ ขาดหลักฐาน หรือข้อความ สนับสนุนที่ สอดคล้องกับ ความคิดเห็น
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (P) (ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/4)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 3					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
บอกข้อคิดและแนว ทางการนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิ ตจริง โดยยกตัวอย่าง ประกอบ	- บอกข้อคิด อย่างน้อย 4 ข้อ และแนวทาง การนำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง โดย ยกตัวอย่าง	- บอกข้อคิด อย่างน้อย 3 ข้อ และแนวทาง การนำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง โดย ยกตัวอย่าง	- บอกข้อคิด อย่างน้อย 2 ข้อ และแนวทาง การนำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง โดย ยกตัวอย่าง	- บอกข้อคิด อย่างน้อย 2 ข้อ และแนวทางการ นำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง แต่ ขาดการ ยกตัวอย่าง	- บอกข้อคิด อย่างน้อย 2 ข้อ และแนวทาง การนำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง แต่ขาด

	ประกอบที่ สอดคล้องและมี ความเป็นไปได้ จริง	ประกอบที่ สอดคล้องและมี ความเป็นไปได้ จริง	ประกอบที่ สอดคล้องและมี ความเป็นไปได้ จริง	ประกอบที่ สอดคล้อง	การยกตัวอย่าง ประกอบ
จุดประสงค์การเรียนรู้					
นักเรียนเห็นความสำคัญของวรรณคดีไทย(A)					
ชิ้นงาน : ใบงานที่ 4 กิจกรรมที่ 3					
รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
ระบุความสำคัญที่ได้ จากการศึกษา วรรณคดี	บอกเหตุผลที่ ควรค่าหรือไม่ ควรค่าใน การศึกษา วรรณคดีเรื่อง ราชาธิราช ตอนสมิง พระรามอาสา และบอก ความสำคัญ ของวรรณคดี ได้อย่างน้อย 4 ข้อ	บอกเหตุผลที่ ควรค่าหรือไม่ ควรค่าใน การศึกษา วรรณคดีเรื่อง ราชาธิราช ตอนสมิง พระรามอาสา และบอก ความสำคัญ ของวรรณคดี ได้อย่างน้อย 3 ข้อ	บอกเหตุผลที่ ควรค่าหรือไม่ ควรค่าใน การศึกษา วรรณคดีเรื่อง ราชาธิราช ตอนสมิง พระรามอาสา และบอก ความสำคัญ ของวรรณคดี ได้อย่างน้อย 2 ข้อ	บอกเหตุผลที่ ควรค่าหรือไม่ ควรค่าใน การศึกษา วรรณคดีเรื่อง ราชาธิราช ตอน สมิงพระราม อาสาและบอก ความสำคัญของ วรรณคดีได้ อย่างน้อย 1 ข้อ	บอกเหตุผลที่ ควรค่าหรือไม่ ควรค่าใน การศึกษา วรรณคดีเรื่อง ราชาธิราช ตอนสมิง พระรามอาสา หรือบอก ความสำคัญ ของวรรณคดี ได้เพียง 1 ประเด็น
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ					
คะแนน			ระดับคุณภาพ		
14 – 15 9 – 13 6 – 8 ต่ำกว่า 5			ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง		

เกณฑ์การประเมินการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เรื่อง ราชาริราช ตอนสมิงพระรามอาสา

ที่	รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	มุมมองการเล่า	ใช้มุมมองในการเล่าที่แตกต่างจากต้นฉบับเดิม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีความน่าสนใจ และน่าติดตาม	ใช้มุมมองในการเล่าที่แตกต่างจากต้นฉบับเดิม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีความน่าสนใจและน่าติดตาม ในระดับปานกลาง	ใช้มุมมองในการเล่าที่แตกต่างจากต้นฉบับเดิม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง แต่ความน่าสนใจน้อย หรือไม่ค่อยน่าติดตาม	ใช้มุมมองในการเล่าที่แตกต่างจากต้นฉบับเดิม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง แต่ไม่มีความน่าสนใจน้อย และไม่ติดตาม	ใช้มุมมองในการเล่าเหมือนต้นฉบับเดิม
2	ประเด็นดึงดูดความสนใจ	เรื่องราวมีความน่าสนใจ เปิดประเด็นให้ผู้ชมติดตาม และดึงดูดความสนใจได้ตลอดทั้งเรื่อง	เรื่องราวมีความน่าสนใจ เปิดประเด็นให้ผู้ชมติดตาม และดึงดูดความสนใจได้เป็นส่วนใหญ่	เรื่องราวมีความน่าสนใจ เปิดประเด็นให้ผู้ชมติดตาม และดึงดูดความสนใจได้เพียงครึ่งเรื่อง	เรื่องราวมีความน่าสนใจ เปิดประเด็นให้ผู้ชมติดตาม และดึงดูดความสนใจได้เป็นบางส่วน	เรื่องราวมีความน่าสนใจ เปิดประเด็นให้ผู้ชมติดตาม และดึงดูดความสนใจได้เพียงเล็กน้อย
3	เนื้อหาทางอารมณ์	เรื่องราวที่น่าเสนอมีความสมจริง บทพูดหรือบทบรรยายเหมาะสมกับตัวละคร ฉากและสถานการณ์ตลอดเรื่อง	เรื่องราวที่น่าเสนอมีความสมจริง บทพูดหรือบทบรรยายเหมาะสมกับตัวละคร ฉากและสถานการณ์ เป็นส่วนใหญ่	เรื่องราวที่น่าเสนอมีความสมจริง บทพูดหรือบทบรรยายเหมาะสมกับตัวละคร ฉากและสถานการณ์ ปานกลาง	เรื่องราวที่น่าเสนอมีความสมจริง บทพูดหรือบทบรรยายเหมาะสมกับตัวละคร ฉากและสถานการณ์ เพียงเล็กน้อย	เรื่องราวที่น่าเสนอมีความสมจริง บทพูดหรือบทบรรยายไม่เหมาะสมกับตัวละคร ฉากและสถานการณ์
4	น้ำเสียง	น้ำเสียงในการบรรยายชัดเจน ออกเสียงได้ถูกอักขระ และสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ สอดคล้องกับเรื่องราวตลอดทั้งเรื่อง	น้ำเสียงในการบรรยายชัดเจน ออกเสียงได้ถูกอักขระ และสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ สอดคล้องกับเรื่องราวเป็นส่วนใหญ่	น้ำเสียงในการบรรยายชัดเจน ออกเสียงได้ถูกอักขระเป็นบ้างส่วน แต่สามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ สอดคล้องกับเรื่องราวเป็นส่วนใหญ่	น้ำเสียงในการบรรยายชัดเจน ออกเสียงได้ถูกอักขระ และสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ สอดคล้องกับเรื่องราวเป็นบางส่วน	น้ำเสียงในการบรรยายไม่ค่อยชัดเจน หรือออกเสียงได้ไม่ถูกอักขระ และสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ สอดคล้องกับเรื่องราวเป็นบางส่วน
5	ดนตรีประกอบ	เสียงดนตรีหรือเสียงประกอบอื่นๆ ที่สนับสนุน มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ	เสียงดนตรีหรือเสียงประกอบอื่นๆ ที่สนับสนุน มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ	เสียงดนตรีหรือเสียงประกอบอื่นๆ ที่สนับสนุนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ	มีเสียงดนตรีหรือเสียงประกอบอื่นๆ ที่สนับสนุนแต่ไม่มีความเหมาะสมและไม่	มีเสียงดนตรีหรือเสียงประกอบอื่นๆ ที่สนับสนุนแต่เป็นบางช่วง และไม่มีความ

ที่	รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
		เนื้อเรื่องและภาพ ตลอดทั้งเรื่อง	เนื้อเรื่องและภาพ เป็นส่วนใหญ่	เนื้อเรื่องและภาพ ตลอดเป็นส่วน น้อย	สอดคล้อง สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องและภาพ ตลอดทั้งเรื่อง	เหมาะสมและไม่ สอดคล้อง สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องและภาพ ตลอดทั้งเรื่อง
6	ความเหมาะสม ของปริมาณเนื้อหา และองค์ประกอบ	ปริมาณของเนื้อหา และองค์ประกอบ ในการสร้าง เรื่องราวไม่มาก หรือไม่น้อยเกินไป	ปริมาณของเนื้อหา และองค์ประกอบ ในการสร้าง เรื่องราวอยู่ใน เกณฑ์ดี แม้ว่าจะมี บางส่วนที่มี รายละเอียดมาก หรือน้อยเกินไป	ปริมาณของเนื้อหา และองค์ประกอบ ในการสร้าง เรื่องราวอยู่ใน เกณฑ์ดี แม้ว่าจะมี บางส่วนที่มี รายละเอียดมาก หรือน้อยเกินไป และมีส่วนที่ไม่ใช่ จุดสำคัญเล็กน้อย	ปริมาณของเนื้อหา และองค์ประกอบ ในการสร้าง เรื่องราวมีบางส่วน ที่มีรายละเอียด มากหรือน้อย เกินไป และมีส่วน ที่ไม่ใช่จุดสำคัญ มาก	ปริมาณเนื้อหา บางส่วนยาวเกินไป หรือสั้นเกินไปจน ขาดรายละเอียด สำคัญ และ องค์ประกอบใน การสร้างเรื่องราว มากหรือน้อย เกินไป
7	จังหวะในการ ดำเนินเรื่องราว	จังหวะในการ ดำเนินเรื่องราว จากการเปิดเรื่อง จุดสำคัญสูงสุดของ เรื่อง และจุด คลี่คลายเรื่อง มี ความช้า ความเร็ว ที่เหมาะสมชวนให้ ติดตามตลอดเรื่อง	จังหวะในการ ดำเนินเรื่องราว จากการเปิดเรื่อง จุดสำคัญสูงสุดของ เรื่อง และจุด คลี่คลายเรื่อง มี ความช้า ความเร็ว เหมาะสม ชวนให้ ติดตามเป็นส่วน ใหญ่ของเรื่อง	จังหวะในการ ดำเนินเรื่องราว จากการเปิดเรื่อง จุดสำคัญสูงสุดของ เรื่อง และจุด คลี่คลายเรื่อง มี บางส่วนช้า หรือ เร็วเกินไป แต่ยัง น่าติดตามเป็นส่วน ใหญ่ของเรื่อง	จังหวะในการ ดำเนินเรื่องราว จากการเปิดเรื่อง จุดสำคัญสูงสุดของ เรื่อง และจุด คลี่คลายเรื่อง มี บางส่วนช้า หรือ เร็วเกินไป น่า ติดตามเพียง เล็กน้อย	จังหวะในการ ดำเนินเรื่องราว จากการเปิดเรื่อง จุดสำคัญสูงสุดของ เรื่อง และจุด คลี่คลายเรื่อง มี บางส่วนช้า หรือ เร็วเกินไป ไม่น่า ติดตาม

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กิจกรรมที่สังเกต.....วัน/เดือน/ปี ที่สังเกต.....

ชื่อกลุ่ม.....สมาชิก

1..... 2..... 3.....

4..... 5..... 6.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1. การวางแผนในการทำงานร่วมกัน				
2. การรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายในกลุ่ม				
3. การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของกลุ่ม				
4. การปฏิบัติงานตามแผนและขั้นตอน				
5. ผลงานสำเร็จตามขั้นตอน				
6. คุณภาพของผลงาน				
รวมคะแนน				
ระดับคุณภาพ.....				

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพการปฏิบัติ

พฤติกรรมหรือผลงานปรากฏชัดเจน ได้ 3 คะแนน

พฤติกรรมหรือผลงานปรากฏค่อนข้างชัดเจน ได้ 2 คะแนน

พฤติกรรมหรือผลงานปรากฏบ้างเล็กน้อย ได้ 1 คะแนน

ไม่ได้ปฏิบัติ ไม่มีผลงาน ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน

ระดับคุณภาพ

16 - 18

3 (ดีมาก)

11 - 15

2 (ดี)

6 - 10

1 (พอใช้)

0 - 5

0 (ปรับปรุง)

ใบงานที่ 1 วิเคราะห์วรรณคดี เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์และแปลความตีความ	
คำชี้แจง	ให้นักเรียนพิจารณารูปแบบและเนื้อหาเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

ความเป็นมาของเรื่อง		
ผู้แต่ง	ที่มาของเรื่อง	ลักษณะคำประพันธ์
		

ตัวละครเรื่องราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสา		
ชื่อเมือง..... (มอญ)	ชื่อเมือง..... (พม่า)	ชื่อเมือง..... (จีน)

สรุปใจความสำคัญ	
ใคร	เรียบเรียงเป็นภาษาของตนเอง
ทำอะไร
ที่ไหน
อย่างไร

ใบงานที่ 2 เขียนสคริปต์เรื่องเล่า

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์	
คำชี้แจง	ให้นักเรียนเขียนสคริปต์การเล่าเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

กลุ่มที่.....

ตัวละคร.....

ฉาก.....

การดำเนินเรื่อง

ลำดับเรื่อง	ฉาก	ตัวละคร	รายละเอียดเหตุการณ์	บทบรรยาย/บทพูด
การเริ่มเรื่อง				
การขยายเรื่อง				
ปมปัญหาของเรื่อง				

ลำดับเรื่อง	ฉาก	ตัวละคร	รายละเอียดเหตุการณ์	บทบรรยาย/บทพูด
การแก้ไข ปัญหา				
บทสรุปเรื่อง				

ใบงานที่ 3 เขียน Story board

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์	
คำชี้แจง	ให้นักเรียนเขียนสตอรี่บอร์ดการเล่าเรื่องราวชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

ลำดับ	รูปภาพ	บทบรรยาย/บทพูด	มัลติมีเดียประกอบ
ฉาก :		เวลา:	
เหตุการณ์ :			
	<div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> วาดภาพ </div>		
ฉาก :		เวลา:	
เหตุการณ์ :			
	<div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> วาดภาพ </div>		

ลำดับ	รูปภาพ	บทบรรยาย/บทพูด	มัลติมีเดียประกอบ
ฉาก : เวลา:			
เหตุการณ์ :			
	<div data-bbox="411 526 922 875" style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> วาดภาพ </div>		
ฉาก : เวลา:			
เหตุการณ์ :			
	<div data-bbox="411 1014 922 1364" style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> วาดภาพ </div>		
ฉาก : เวลา:			
เหตุการณ์ :			
	<div data-bbox="411 1503 922 1852" style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> วาดภาพ </div>		

ใบงานที่ 4 การวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการวิเคราะห์	
กิจกรรมที่ 1	ให้นักเรียนวิเคราะห์วรรณคดีเรื่องราชธิดา ตอนสมิงพระรามอาสาตามเต็นด์ต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดี เรื่อง ราชธิดา ตอนสมิงพระรามอาสา

.....

.....

2. รูปแบบการประพันธ์ของวรรณคดีเรื่อง ราชธิดา ตอนสมิงพระรามอาสา

.....

.....

3. วิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

- คุณค่าด้านเนื้อหา

.....

.....

.....

.....

.....

- คุณค่าด้านวรรณศิลป์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

.....

.....

.....

.....

- คุณค่าด้านสังคม

.....

.....

.....

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการแปลความตีความ	
กิจกรรมที่ 2	ให้นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ และพิจารณาอธิบายภาพพจน์อุปมาจากข้อความต่อไปนี้

ข้อ	ข้อความ	คำศัพท์	ความหมาย
	ตัวอย่าง “ลูกนี้เป็นถึงราชบุตริ เกิดในวงศ์ มีชาติตระกูลสูง ก็เปรียบเหมือนต้นชูลาจะโปรยหว่านเพาะปลูก มีอาจเจริญขึ้นได้”	ต้นชูลา	ข้าวยาสาร
	อุปมา	เปรียบ : บุตรสาว	
		เหมือน : ข้าสารที่ไม่สามารถปลูกให้เจริญงอกงามได้	
1	“พระเจ้ากรุงจีนยกมาครั้งนี้อุปมาตั้งฝนตกท่าใหญ่ ตกลงน้ำนองท่วมป่าไหลเชี่ยวมาเมื่อวันตฤดูนั้น”	วันตฤดู	
	อุปมา	เปรียบ :	
		เหมือน :	
2	“ครั้นจะรับอาสาบัดนี้เล่า ก็เหมือนหาบสองบ่า อาสา สองเจ้าหาครไม่”	หาบ	
	อุปมา	เปรียบ :	
		เหมือน :	
3	“ตกพนักงานข้าพเจ้าจะรับอาสาผูกจิตสมิงพระรามไว้ให้อยู่ จงได้ อุปมาตั้งแพทย์ผู้วิเศษผูกกันหสัปะชาติ คืองูเห่าใหญ่ด้วยมนตราคมอันกล้าขลัง มีให้พันพิษและเลื้อยหนีไปได้”	กันหสัปะชาติ	
	อุปมา	เปรียบ :	
		เหมือน :	

ข้อ	ข้อความ	คำศัพท์	ความหมาย
4	อนึ่งข้าพเจ้าเล่าก็ต่างประเทศต่างภาษา อุปมาดั่งนกเค้า ถึงมีกำลังอยู่ก็จริงแต่ตกเข้าอยู่ในท่ามกลางฝูงกา เมื่อกลางวัน”	นกเค้า	
	อุปมา	เปรียบ :	
		เหมือน :	
5	“พระองค์ไม่รักษาพระวาจา ตรัสผิดไปเอง สมิ พระรามจึงได้หนีไป อุปมาดั่งคนปลุกพฤษชาติให้ใหญ่สูง แล้วตัดยอดหักกิ่งเสีย”	วจา พฤษชาติ	
	อุปมา	เปรียบ :	
		เหมือน :	

องค์ประกอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ : ด้านการประเมินค่า	
กิจกรรมที่ 3	ให้นักเรียนประเมินคุณค่าของวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยตอบคำถามต่อไปนี้

1. จุดเด่นของวรรณคดี อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน

.....

.....

.....

2. จุดด้อยของวรรณคดี อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน

.....

.....

.....

3. ข้อคิดที่ได้และการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....

.....

4. นักเรียนคิดว่า วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ควรค่าแก่การศึกษาหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

5. นักเรียนบอกความสำคัญที่ได้จากการศึกษาวรรณคดีเรื่องต่างๆ ที่นักเรียนได้เคยศึกษามา อย่างน้อย 4 ข้อ

.....

.....

.....

แบบทดสอบความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบเลือกตอบ (ปรนัย) จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบเขียนตอบ (อัตนัย) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 1 แบบเลือกตอบ (ปรนัย) จำนวน 20 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ข้อความ	ความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์
1	“ไปเรือนท่านไสร้อย่า พุดแต่พอควรการ ริร่ำเรียนการงาน ยากเท่ายากอย่าเศร้า เนานาน กลับเหี้ย เรือนอาต มาณา เชื่อมลื่นความเพียร” (โคลงโลกนิติ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร) บทประพันธ์ข้างต้นใช้การเขียนลักษณะใด ก. เปรียบเทียบ ข. ยกตัวอย่าง ค. ขยายความ ง. เป็นเหตุเป็นผล	การวิเคราะห์ - การพิจารณารูปแบบ และเนื้อหาของวรรณคดี
2	ข้อใดไม่มีสัมผัสพยัญชนะ ก. ไปเรือนท่านไสร้อย่า ค. ริร่ำเรียนการงาน ข. พุดแต่พอควรการ ง. ยากเท่ายากอย่าเศร้า	การวิเคราะห์ - การพิจารณารูปแบบ และเนื้อหาของวรรณคดี
3	“ยากเท่ายากอย่าเศร้า” หมายถึงข้อใด ก. ทำงานบ้าน ค. การกลับบ้าน ข. ความเพียร ง. การไปบ้านผู้อื่น	การแปลความตีความ - ตีความจากคำหรือ ข้อความที่มีความหมาย โดยนัย
4	นักเรียนเห็นด้วยกับบทประพันธ์หรือไม่ เพราะเหตุใด ก. เห็นด้วย เพราะต้องรู้จักหน้าที่ ข. เห็นด้วย เพราะต้องมีความเกรงใจ ค. เห็นด้วย เพราะควรคำนึงถึงการเดินทาง ง. เห็นด้วย เพราะไม่จำเป็นต้องใช้เวลานานในการผูกมิตร	ประเมินค่า - ระบุความสำคัญที่ได้จาก การศึกษาวรรณคดี

ข้อ	ข้อความ	ความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์
5	<p>ข้อใดคือการประเมินค่าวรรณคดี</p> <p>ก. น้อยอ่านวรรณคดีแล้วบอกได้ว่าเรื่องนั้น ๆ แต่งดีหรือไม่ดีอย่างไร</p> <p>ข. นิดอ่านวรรณคดีแล้วบอกได้ว่าตัวละครในเรื่องนี้เสียดีไม่ดีอย่างไร</p> <p>ค. หน้อยอ่านวรรณคดีแล้วบอกได้ว่าเรื่องนั้น ๆ มีความงามอย่างไร</p> <p>ง. นนห์อ่านวรรณคดีแล้วบอกได้ว่าจะนำข้อคิดไปใช้ประโยชน์อย่างไร</p>	<p>ประเมินค่า</p> <p>- ระบุความสำคัญที่ได้จากการศึกษาวรรณคดี</p>
6	<p>“อนึ่งข้าพเจ้าเล่าก็ต่างประเทศภาษา อุปมาดั่งนกเค้าถึงมีกำลังอยู่ก็จริงแต่ตกเข้าอยู่ในท่ามกลางฝูงกาเมื่อกลางวัน ข้าพเจ้าจะบัญชาารากกิจฉันใด”</p> <p>คำกล่าวนี้มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>ก. การเป็นคนต่างชาติต่างภาษา จึงไม่สามารถเข้ากับผู้อื่นได้</p> <p>ข. การเป็นคนต่างชาติต่างภาษา จึงไม่พูดสื่อสารอาจบัญชาการรบได้</p> <p>ค. การเป็นคนต่างชาติต่างภาษา จึงไม่สามารถรับตำแหน่งสำคัญได้</p> <p>ง. การเป็นคนต่างชาติต่างภาษา แม้มีความสามารถก็ไม่อาจทำอะไรได้</p>	<p>การแปลความตีความ</p> <p>- ตีความจากคำหรือข้อความที่มีความหมายโดยนัย</p>
7	<p>“ลูกนี้เป็นราชบุตร เกิดในวงศ์กษัตริย์มีชาติตระกูลสูง ก็เปรียบเหมือนต้นทุลา” เป็นความเปรียบหมายถึงสิ่งใด</p> <p>ก. ลูกผู้หญิงก็เปรียบเหมือนกับเมล็ดงา</p> <p>ข. ลูกผู้หญิงก็เปรียบเหมือนกับเมล็ดถั่ว</p> <p>ค. ลูกผู้หญิงก็เปรียบเหมือนกับเมล็ดข้าวสาร</p> <p>ง. ลูกผู้หญิงก็เปรียบเหมือนกับเมล็ดข้าวเปลือก</p>	<p>การแปลความตีความ</p> <p>- ตีความจากคำหรือข้อความที่มีความหมายโดยนัย</p>
8	<p>“เรารักสัตย์ยิ่งกว่าชีพ อย่าว่าแต่สมบัติมนุษย์นี้เลย ถึงท่านจะเอาทิพยสมบัติของสมเด็จพระอมรินทร์มาให้เรา เราก็มิได้ปรารถนา” ตัวละครที่พูดประโยคนี้ มีลักษณะนิสัยอย่างไร</p> <p>ก. เป็นคนรักษาวาจา</p> <p>ข. เป็นคนรักเกียรติยศ</p> <p>ค. เป็นคนรักษาน้ำใจคน</p> <p>ง. เป็นคนรักษาชื่อเสียง</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>- การพิจารณารูปแบบและเนื้อหาของวรรณคดี</p>

ข้อ	ข้อความถาม	ความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์
	ง. พระเจ้ากรุงจีนยกมาครั้งนี้อุปมาดังฝนตกทำใหญ่ตกลงน้ำนองท่วมป่าไหลเชี่ยวมาเมื่อวันตฤดู	
13	<p><u>อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 14</u></p> <p>“เห็นห่มห่มทรวงเศร้า รุ่มรุ่มเร้าคือไฟพอน เจ็บไกลในอาวรณ์ ร้อนรุ่มรุ่มกลุ้มกลางทรวง”</p> <p>(กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน) บทประพันธ์ให้คุณค่าวรรณคดีด้านใด</p> <p>ก. คุณค่าด้านเนื้อหา ข. คุณค่าด้านแนวคิด ค. คุณค่าด้านสังคม ง. คุณค่าด้านวรรณศิลป์</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>- การวิเคราะห์คุณค่า วรรณคดี</p>
14	<p>บทประพันธ์ต่อไปนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร</p> <p>ก. การสรรคำที่มีเสียงไพเราะและสื่อความรู้สึก ข. การพรรณนาถึงลักษณะอาหารได้ชัดเจน ค. การสะท้อนวัฒนธรรมในการทานอาหาร ง. การยกตัวอย่างประกอบได้ชัดเจน</p>	<p>ประเมินค่า</p> <p>- ระบุข้อดี ข้อบกพร่อง ของวรรณคดี</p>
15	<p><u>อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 15 - 17</u></p> <p>“ถึงบางพุดพุดดีเป็นศรีศักดิ์ มีคนรักสรรถ้อยร้อยจิต แม้นพุดชั่วตัวตายทำลายมิตร จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพุดจา”</p> <p>(บทประพันธ์จากนิราศภูเขาทอง) บทประพันธ์บทนี้ต้องการเสนอแนวคิดเรื่องใด</p> <p>ก. พุดจกนลิ่งลับ ข. พุดน้ำไหลไฟดับ ค. พุดดีเป็นศรีแก่ปาก ง. พุดไปสองไฟเบี่ยนึงเสียตำลึงทอง</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>- การพิจารณารูปแบบ และเนื้อหาของวรรณคดี</p>

ข้อ	ข้อความ	ความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์
16	<p>ใจความสำคัญของบทประพันธ์ข้างต้นปรากฏในวรรคใด</p> <p>ก. ถึงบางพุดพุดดีเป็นศรีศักรี้</p> <p>ข. มีคนรักสล้อยอรร้อยจิต</p> <p>ค. แม้นพุดชู้ตัวตายทำลายมิตร</p> <p>ง. จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพุดจา</p>	<p>การแปลความตีความ</p> <p>- บอกสาระสำคัญของเรื่อง</p>
17	<p>บทประพันธ์บทนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร</p> <p>ก. การใช้คำซ้ำเพื่เน้นย้ำความหมายให้ชัดเจน</p> <p>ข. การใช้ถ้อยคำกระชับ ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย</p> <p>ค. การเล่นเสียงสัมผัสอักษรหลายตัวเรียงติดกัน</p> <p>ง. การเล่นคำเพื่อสื่อความหมายของคำที่มีความหมายต่างกัน</p>	<p>ประเมินค่า</p> <p>- ระบุข้อดี ข้อบกพร่องของวรรณคดี</p>
18	<p>ข้อใดคือจุดประสงค์ในการแต่งวรรณคดีเรื่องโคลงโลกนิติ</p> <p>ครรโลงโลกนิตินี้ นมมาน</p> <p>มีแต่โบราณกาล เก่าพร้อม</p> <p>เป็นสุภิสิตสาร สอนจิต</p> <p>กลดั่งสร้อยสอดคล้อง เว้าไว้ในกรรม</p> <p>(โคลงโลกนิติ)</p> <p>ก. เพื่อศึกษาสุภาษิตที่มีมาอย่างยาวนาน</p> <p>ข. เพื่อสอนสุภาษิตของโบราณเก่าแก่</p> <p>ค. เพื่อนำสุภาษิตคำสอนไปใช้ปฏิบัติ</p> <p>ง. เพื่อเป็นเครื่องประดับติดไว้ในหู</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>- จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม</p>
19	<p>อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 19 - 22</p> <p>พระสมุทรสวลีกลิ่น คณนา</p> <p>สายดิ่งทิ้งทอดมา หยั่งได้</p> <p>เขาสูงอจจวดวา กำหนด</p> <p>จิตมนุษย์นี้ไซร์ ยากแท้หยั่งถึง</p> <p>(บทประพันธ์จากโคลงโลกนิติ)</p> <p>บทประพันธ์ข้างต้นจัดอยู่ในวรรณคดีประเภทใด เพราะเหตุใด</p> <p>ก. นิทาน เพราะมีการสรุปข้อคิดในตอนท้ายบท</p> <p>ข. คำสอน เพราะมีการให้ข้อคิดที่ไม่ควรไว้วางใจใครง่ายๆ</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>- จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม</p>

ข้อ	ข้อความ	ความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์
	<p>ค. บทละคร เพราะมีการกล่าวถึงจิตใจมนุษย์เปรียบเทียบกับธรรมชาติรอบตัว</p> <p>ง. นิราศ เพราะมีการยกตัวอย่างคำนิยมเรื่องการแสดงออกทางความคิดของคนไทย</p>	
20	<p>สาระสำคัญของบทประพันธ์ข้างต้นคือข้อใด</p> <p>ก. มนุษย์สามารถวัดขนาดสิ่งของทุกอย่างบนโลกนี้ได้แต่ไม่สามารถหยั่งถึงจิตใจของมนุษย์ได้</p> <p>ข. มนุษย์สามารถวัดขนาดสิ่งของทุกอย่างบนโลกนี้ได้แล้วบอกเป็นปริมาณได้</p> <p>ค. ควรเป็นผู้รู้จักประเมินความสามารถและประมาณกำลังของตน</p> <p>ง. ควรพิจารณาและไม่ประมาทในการเลือกคบคน</p>	<p>การแปลความตีความ</p> <p>- บอกสาระสำคัญของเรื่อง</p>
21	<p>ข้อคิดที่ได้จากบทประพันธ์นี้</p> <p>ก. สอนให้รู้จักการทักตน</p> <p>ข. สอนให้รู้จักการเลือกคบคน</p> <p>ค. สอนให้การยึดมั่นในความดี</p> <p>ง. สอนให้มีความกตัญญูกตเวที</p>	<p>ประเมินค่า</p> <p>- บอกข้อคิดและแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยยกตัวอย่างประกอบ</p>
22	<p>บทประพันธ์บทนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร</p> <p>ก. ยกตัวอย่างระบอบได้อย่างชัดเจน</p> <p>ข. ใช้ถ้อยคำกระชับ ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย</p> <p>ค. เปรียบเทียบจิตใจของคนกับธรรมชาติรอบตัว</p> <p>ง. วิพากษ์วิจารณ์จิตใจของมนุษย์ว่า ไม่สามารถเชื่อถือได้</p>	<p>ประเมินค่า</p> <p>- ระบุข้อดี ข้อบกพร่องของวรรณคดี</p>
23	<p>อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 23 - 25</p> <p>“ทั้งองค์ฐานราญร้าวถึงเกล้าแกก เผยแยกยอดทรวดก็หลุดหัก โอ้เจดีย์ที่สร้างยังร้างรัก เสียตายนักนิกน่าน้ำตากระเด็น กระนี้หรือชื่อเสียงเกียรติยศ จะมีหมดลวงหน้าทันตาเห็น เป็นผู้ดีมีมากแล้วยากเย็น คิดก็เป็นอนิจจังเสียทั้งนั้นฯ”</p> <p>(นิราศภูเขาทอง)</p> <p>คำประพันธ์ต่อไปนี้ให้ข้อคิดในเรื่องใดมากที่สุด</p> <p>ก. ความเสียดาย</p> <p>ข. การไม่ดูแลสิ่งสำคัญ</p>	<p>ประเมินค่า</p> <p>- บอกข้อคิดและแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยยกตัวอย่างประกอบ</p>

ข้อ	ข้อความ	ความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์
	ค. ความเสื่อมเสียชื่อเสียง ง. ความเที่ยงแท้ไม่แน่นอนในชีวิต	
24	บุคคลในข้อใดนำข้อคิดจากบทประพันธ์มาปฏิบัติตามได้ดีที่สุด ก. กล้าเสียใจมากที่ไม่ได้ดูแลสุนัขจนมันต้องตาย ข. ก้อยดูแลหมั่นดูแลรักษาบ้านให้ใหม่อยู่เสมอ ค. กิ่งถือคติอยากทำอะไรก็ทำเพราะวันนี้อาจเป็นวันสุดท้าย ง. เก่งใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท	ประเมินค่า - บอกข้อคิดและแนว ทิศทางการนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง โดยยกตัวอย่าง ประกอบ
25	บุคคลใดให้เหตุผลประกอบในการประเมินค่าวรรณคดีเรื่องนิราศ ภูเขาทองได้เหมาะสมน้อยที่สุด ก. มานะให้เหตุผลว่าวรรณคดีเรื่องนี้แต่งดี เพราะมีการอธิบายชื่อ สถานที่ต่าง ๆ เช่น ถึงบางธรรณีทิวโคก ข. มานีให้เหตุผลว่าวรรณคดีเรื่องนี้แต่งดี เพราะการใช้โวหาร ภาพพจน์เด่นด้านการเล่นคำ เช่น ถึงบางจากจากวัดพลัดพี่น้อง ค. มนตรีให้เหตุผลว่าวรรณคดีเรื่องนี้แต่งดี เพราะการสอดแทรก ความเชื่อในบทประพันธ์ เช่น โอ้บาปกรรมน้ำนรกเจียวอกเรา ง. มารินให้เหตุผลว่าวรรณคดีเรื่องนี้แต่งดี เพราะการใช้ภาษาสื่อ ความรู้สึกสะเทือนใจผู้อ่าน เช่น พระนิพพานปานประหนึ่งศิระษะขาด	ประเมินค่า - การให้เหตุผลประกอบ โดยมีหลักฐานหรือ ข้อความสนับสนุน

ตอนที่ 2 แบบเขียนตอบ(อัตนัย) จำนวน 4 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ดังต่อไปนี้และวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ตามประเด็นดังต่อไปนี้

บทประพันธ์จากวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี	
<p>“บัดเดี๋ยวดังห่างห่างวังเวงแว่ว เห็นโยคีซึ่งรุ่งพุ่งออกมา แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน ที่พึ่งหนึ่งพึ่งได้แต่กายตน แม้ใครรักรักมั่งชั่งชังตอบ รู้สิ่งไรไม่สู้รู้วิชา จงสู้ตามไปเอาไม่เท่าเกิด พอเสร็จคำสาแดงแจ้งคดี</p>	<p>สะดุ้งแล้วเหลียวแลชะงัดหา ประคองพาขึ้นไปจนบนบรรพต มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด ก็ไม่คิดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน บิดามารดาร์กมักเป็นผล เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา ให้รอบคอบคิดอ่านนะหลานหนา รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี จะประเสริฐสมรักเป็นศักดิ์ศรี รูปโยคีหายวับไปกับตา”</p> <p style="text-align: right;">(สุนทรภู่)</p>

ข้อ	ข้อความถาม	ความสามารถ การวิพากษ์วิจารณ์
1	<p>1. วิเคราะห์</p> <p>1.1 รูปแบบการพรรณ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>1.2 แนวคิดสำคัญของเรื่อง</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>1.3 กลวิธีในการพรรณ</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>การวิเคราะห์</p> <p>- การพิจารณา</p> <p>รูปแบบและเนื้อหา</p> <p>ของวรรณคดี</p>

เกณฑ์การประเมินแบบทดสอบความสามารถวิพากษ์วิจารณ์ไทย (แบบอัตนัย)

ข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
1	<p>1. วิเคราะห์</p> <p>1.1 รูปแบบการประพันธ์</p> <p>1.2 แนวคิดสำคัญของเรื่อง</p> <p>1.3 กลวิธีในการประพันธ์</p>	<p>นักเรียนตอบครบ 3 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกรูปแบบการประพันธ์ได้ถูกต้อง - บอกแนวคิดสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องครบถ้วน - บอกกลวิธีในการประพันธ์พร้อมยกตัวอย่างประกอบ 	<p>นักเรียนตอบครบ 3 ประเด็น</p> <p>แต่ขาดรายละเอียดเป็นส่วนน้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกรูปแบบการประพันธ์ได้ถูกต้อง - บอกแนวคิดสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องครบถ้วน - บอกกลวิธีในการประพันธ์ได้ - สอดคล้องกับบทประพันธ์แต่ไม่ยกตัวอย่าง 	<p>นักเรียนตอบครบ 3 ประเด็น</p> <p>แต่ขาดรายละเอียดเป็นส่วนน้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกรูปแบบการประพันธ์ได้ถูกต้อง - บอกแนวคิดสำคัญของเรื่องได้แต่ไม่ชัดเจน - บอกกลวิธีในการประพันธ์ได้ - สอดคล้องกับบทประพันธ์แต่ไม่ได้ยกตัวอย่าง 	<p>นักเรียนวิเคราะห์ได้ครบ 3 ประเด็น</p> <p>เป็นส่วนใหญ่</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกรูปแบบการประพันธ์ได้ถูกต้อง - บอกแนวคิดสำคัญของเรื่องได้แต่ไม่ชัดเจน - บอกกลวิธีในการประพันธ์ได้ - สอดคล้องกับบทประพันธ์แต่ไม่ได้ยกตัวอย่าง 	<p>นักเรียนตอบครบ 3 ประเด็น</p> <p>ไม่ถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกรูปแบบการประพันธ์ไม่ถูกต้อง - บอกแนวคิดสำคัญของเรื่องไม่ถูกต้อง - บอกกลวิธีในการประพันธ์แต่ไม่ถูกต้อง
2	<p>2. การแปลความตีความ</p> <p>2.1 ใจความสำคัญของบทประพันธ์</p> <p>2.2 ยกตัวอย่างข้อความที่มีความหมายโดยนัยด้วยความ</p>	<p>นักเรียนตอบครบ 2 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกใจความสำคัญของบทประพันธ์ได้ถูกต้องตรงประเด็น - ยกตัวอย่างข้อความที่มีความหมายโดยนัย และอธิบายความหมายได้ถูกต้องชัดเจน 	<p>นักเรียนตอบครบ 2 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกใจความสำคัญของบทประพันธ์ได้ถูกต้อง - แต่มีข้อความไม่สำคัญปะปนบางเล็กน้อย - ยกตัวอย่างข้อความที่มีความหมายโดยนัยได้ แต่อธิบายความหมายได้ไม่ชัดเจน 	<p>นักเรียนตอบครบ 2 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกใจความสำคัญของบทประพันธ์ได้ถูกต้อง - แต่มีข้อความไม่สำคัญปะปนบางเล็กน้อยหรือยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่างข้อความที่มีความหมายโดยนัยได้ แต่ไม่ได้อธิบายความหมาย 	<p>นักเรียนตอบครบ 2 ประเด็น</p> <p>แต่ไม่ถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกใจความสำคัญของบทประพันธ์ได้ไม่ถูกต้อง - ยกตัวอย่างข้อความที่มีความหมายโดยนัยได้แต่ไม่ถูกต้อง 	

ชื่อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
<p>ข้อคำถาม</p> <p>3. ประเมินค่า</p> <p>3.1 จุดเด่นของบทประพันธ์ อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน</p> <p>3.2 จุดด้อยของบทประพันธ์ อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน</p> <p>3.3 ข้อคิดที่ได้และการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน</p> <p>3.4 นักเรียนคิดว่าบทประพันธ์นี้ในข้างต้นควรค่าแก่การศึกษาหรือไม่ อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบ</p>	<p>นักเรียนตอบครบ 4 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกจุดเด่นพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - บอกจุดด้อยของบทประพันธ์ - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - บอกข้อคิดที่ได้และการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน - นักเรียนคิดว่าบทประพันธ์นี้ในข้างต้นควรค่าแก่การศึกษาหรือไม่ อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบ 	<p>นักเรียนตอบครบ 4 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน 	<p>นักเรียนตอบครบ 4 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกจุดเด่นหรือจุดด้อยของบทประพันธ์ และอธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน 	<p>นักเรียนตอบครบ 4 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกจุดเด่นหรือจุดด้อยของบทประพันธ์ แต่ไม่ได้ยกเหตุผลประกอบ - บอกข้อคิดที่ได้สอดคล้องกับบทประพันธ์ แต่ยกตัวอย่างการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันไม่ได้ - อธิบายพร้อมยกเหตุผลประกอบให้ชัดเจน 	<p>นักเรียนตอบครบ 4 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกจุดเด่นหรือจุดด้อยของบทประพันธ์ แต่ไม่สอดคล้องกับบทประพันธ์ - บอกข้อคิดและ/หรือยกตัวอย่างประกอบ แต่ไม่สอดคล้องกับบทประพันธ์ - แสดงความคิดเห็น แต่อธิบายเหตุผลที่สอดคล้องกัน

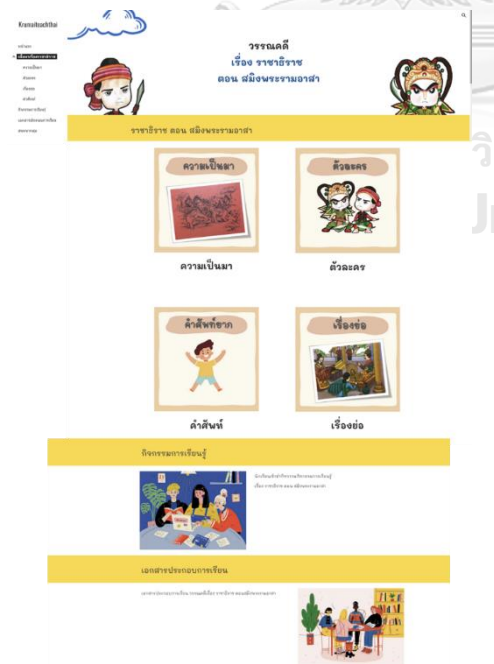
ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
4	ให้นักเรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์บทความที่ปรากฏในข้อ 1 โดยเน้นข้อดีของบทความ	นักเรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์บทความที่ปรากฏในข้อ 1 โดยเน้นข้อดีของบทความ - 3 มาเขียนประกอบบท อธิบายได้ครบถ้วน อย่าง สมเหตุสมผล และสอดคล้องกัน การใช้ภาษาถูกต้อง อ่านเข้าใจง่าย ชัดเจน	นักเรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์บทความที่ปรากฏในข้อ 1 โดยเน้นข้อดีของบทความ - 3 มาเขียนประกอบบท อธิบายได้ครบถ้วน อย่าง สมเหตุสมผล และสอดคล้องกัน การใช้ภาษาถูกต้องเป็น บางส่วน อ่านเข้าใจง่าย ชัดเจน	นักเรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์ บทความที่ปรากฏในข้อ 1 โดยเน้นข้อดีของบทความ - 3 มาเขียนประกอบบท อธิบายได้เป็นบางส่วน อย่าง สมเหตุสมผล และสอดคล้อง กัน การใช้ภาษาถูกต้องหรือ เป็นบางส่วน อ่านเข้าใจง่าย ชัดเจน	นักเรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยเน้นข้อดีในข้อ 1 - 3 มาเขียนประกอบบท อธิบายได้เป็นบางส่วน ไม่ค่อย สมเหตุสมผล และ/หรือไม่ สอดคล้องกัน การใช้ภาษา ถูกต้องหรือเป็นบางส่วน อ่าน เข้าใจง่าย ชัดเจน	

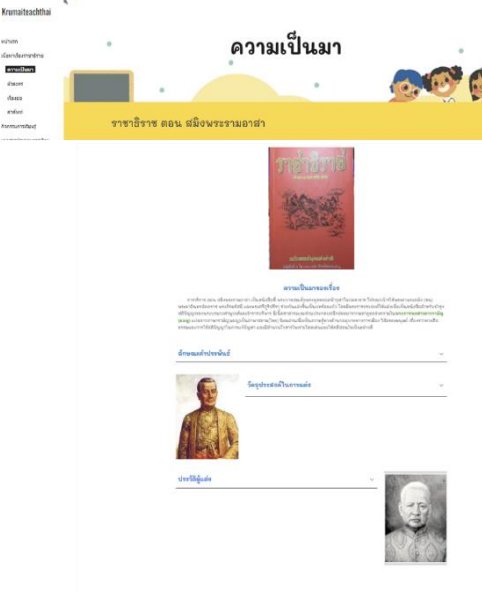
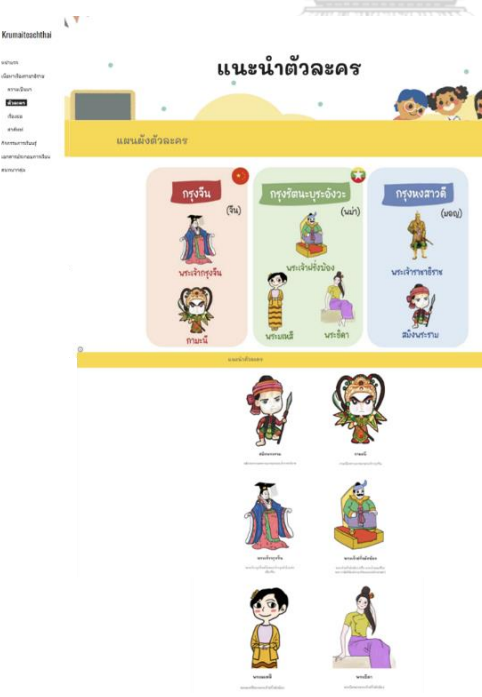

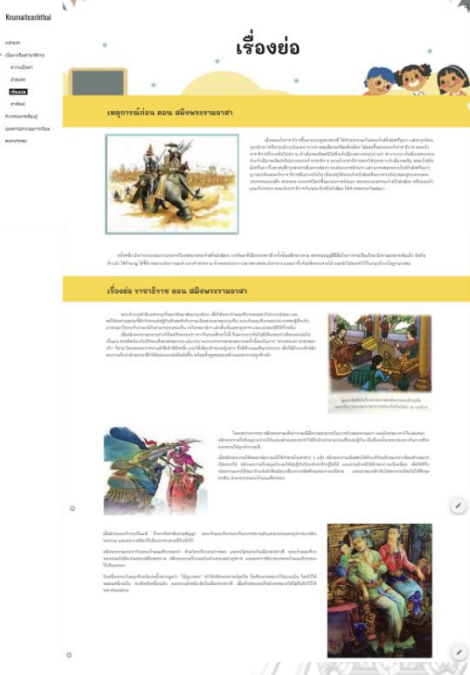

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างเว็บไซต์ประกอบการเรียนตามรูปแบบการสอนวรรณคดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลำดับ	หน้า	รายละเอียด
1	<p>หน้าแรก</p> 	<p>หน้าแรกของเว็บไซต์การเรียนรู้ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วัตถุประสงค์ของเว็บไซต์ 2. คำอธิบายรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล 3. หัวข้อการเรียนรู้ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - เนื้อหาวรรณคดี - กิจกรรมการเรียนรู้ - เอกสารประกอบการเรียน
2	<p>หน้าเนื้อหาวรรณคดีเรื่องราชาธิราช</p> 	<p>หน้าเนื้อหาราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา แสดงเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวรรณคดี</p> <p>ซึ่งแบ่งเป็นหน้าย่อย ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความเป็นมา 2. แนะนำตัวละคร 3. เรื่องย่อ 4. คำศัพท์ยาก

ลำดับ	หน้า	รายละเอียด
2.1	<p>หน้าย่อย ความเป็นมา</p> 	<p>แสดงรายละเอียดความเป็นมาของวรรณคดี เรื่อง ราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา</p>
2.2	<p>หน้าย่อย แนะนำตัวละคร</p> 	<p>แสดงรายละเอียดตัวละครวรรณคดี เรื่อง ราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา</p>

ลำดับ	หน้า	รายละเอียด
2.3	<p>หน้าย่อย เรื่องย่อ</p> 	<p>แสดงรายละเอียดเรื่องย่อวรรณคดี เรื่อง ราชาริราช ตอนสมิงพระรามอาสา</p>
2.4	<p>หน้าย่อย คำศัพท์ยาก</p> 	<p>แสดงรายละเอียดคำศัพท์ยากวรรณคดี เรื่อง ราชาริราช ตอนสมิงพระรามอาสา</p>

ลำดับ	หน้า	รายละเอียด
3	<p data-bbox="395 353 662 398">หน้ากิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>The screenshot shows a digital learning activity page. At the top, there's a yellow header with the text 'กิจกรรมการเรียนรู้' (Learning Activity) and 'เตรียมความพร้อม' (Preparation). Below this, there are several sections, each with an icon and a title: 'Pretest' (represented by a red circle with a document icon), 'padlet' (represented by a colorful bird icon), 'Script writing' (represented by a blue document icon with a pencil), and 'Posttest' (represented by a green circle with a document icon). Each section has a brief description in Thai text. The page is designed to be interactive and engaging, with clear visual cues for each activity.</p>	<p data-bbox="906 353 1369 568">หน้ากิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย กิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน วรรณคดีโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล ได้แก่</p> <ol data-bbox="906 584 1321 1077" style="list-style-type: none"> 1. แบบทดสอบก่อนเรียน 2. กิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบฯ 4 ขั้นตอน <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ชั้นวางแผนระดมความคิด 2.2 ชั้นอ่านละเอียด 2.3 ชั้นวิเคราะห์ 2.4 ชั้นวิพากษ์วิจารณ์ 3. แบบทดสอบหลังเรียน 4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ลำดับ	หน้า	รายละเอียด
4	<p>เอกสารประกอบการเรียนการสอน</p> 	<p>หน้าเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - โปรแกรมนำเสนอประกอบการเรียนการสอนในชั้นเรียน เรื่อง ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา - บทประพันธ์วรรณคดีเรื่อง เรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา - โปรแกรมนำเสนอคำศัพท์ เรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา - ลิงก์ดาวน์โหลดโปรแกรมตัดต่อ สำหรับการตัดต่อวิดีโอเรื่องเล่าแบบดิจิทัล - วิดีทัศน์สอนการใช้โปรแกรมตัดต่อ
5	<p>หน้าสนทนากลุ่ม</p> 	<p>หน้าสนทนากลุ่ม ใช้สำหรับการทำงานกลุ่มออนไลน์ ประกอบด้วย ลิงก์เว็บไซต์กระดานระดมความคิด (Website) ลิงก์โปรแกรมสนทนาออนไลน์(Line)</p>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวปาริชาติ จารุติลกุล
วัน เดือน ปี เกิด	5 เมษายน 2535
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ
ที่อยู่ปัจจุบัน	310/3 ซอยพหลโยธิน30 แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY